

ENCHIRIDION PRECUM,

A D

Promovendum solidioris

Pietatis Studium collectum.

C U M

INTRODUCTIONE

D E

Natura ORATIONIS.

L O N D I N I :

Typis J. Downing; Impensis R. Barrough
& J. Baker, ad insigne Solis & Lune, e
regione Cambii Regii, in vico vulgò dicto
Cornhill. MDCCCVII.

8° A. 7. ¹⁰ Jur.

INTRODUCTIO.

QUod preces fundunt, non ex eodem Spiritu eas fundunt omnes, nec eundem Finem sibi habent praefixum, nec eundem etiam omnes hauriunt Fructum. Oratio opus est & actus novi hominis ad imaginem Dei jam regenerati; sed non desunt, qui in veteri natura, mediante externo homine eosdem actus in speciem pios praestant.

*Ea sanè deploranda est post peccatum
conditio hominis, ut divina neque ca-
piat neq; divinè peragere valeat, sed in-
stet Mimi externam Pietatis formam
fingat & ementiatur, spiritu autem Pie-
tatis solidè destitutus, semetipsum cum
omnibus quæ piè facere videtur, eo ma-
gis abominabilem in conspectu Dei red-
dat.*

Si quis corruptelas horum temporum & eas imprimis, quæ Religionis negotium invaserunt, enumerare velit, inque earum causas paulo altius inquirere, inter primas dubio procul habenda erit, confusio

illa, quæ ex externo Religionis cultu, interno agendi Principio vivo & evangelico destituto, suborta est. *Hinc fit, quod impii quique in privilegia & prerogativas bonorum involantes, ea sibi in carne corrupta arrogant, quæ unice uniceque ad bonos pertinent: Et pariter, quod talia deinde christiana vite officia in veteri homine perficere audent, ad quæ præstanda ij saltem idonei sunt, qui ex Regeneratione novo ac spirituali agendi Principio imbuti, externos jam vite spiritualis actus Principio suo conformes & homogencos, ex ipso elicere possunt.*

Ita v. g. Fides in Christum, quæ ipsa est spiritualis vite Basis & anima à naturali homine magna cum confidentia jactatur; cum tamen nihil quam cerebri sui figmentum vita & potentia destitutum, in Fidei locum erigat. Ita Amorem Dei, primum illum Spiritus veraque Fidei fructum (Gal. 5. 22.) & nobilissimam divinarum operationum scaturiginem, magna cum confidentia præ se ferre videtur homo naturalis, cum tamen eo ipso tempore in seculi amorem immerfus, ne guttulam quidem cælestis hujus solaminis persentiscat. Credit & amat in veteri & corruptâ naturâ, h. e. nihil nisi fidei & amoris emortuum vel pictum simulacrum jactat & possidet. Cum enim
ipsa

Introductio.

V

ipsa vita ex nova nativitate vel Regeneratione derivanda, deficiat, ipsi etiam fructus & vivifica emanationes deficiant, necesse est. Omnia hic mortua sunt, surda, cæca, manca, mutila, mimicum tamen in modum à naturali homine sub Pietatis larva peracta. Quod deplorandum malum tam late jam grassatum est, ut nulla omnino virtus superesse videatur, quæ à natura corrupta imaginaria aliqua adumbratione & fictitia non exprimitur.

Sicut est cum Fide & Amore, ita etiam res sese habet cum Oratione & precandi modo, quo in statu hoc principio spiritualis vita & gratia destituta, utitur homo naturalis. Totam veram orationis indolem intervertit & destruit. Ea quæ in spiritu fieri debebant, in carne prestare aggreditur; quæ in veritate perficienda erant, in vanitate & mendacio peragit; quæ in Christi nomine omni proprietate abnegata, offerenda erant, in proprio nomine vana confidentia & philantia pleno offert; quæ ex filiali spiritu ac spontaneo fluere debebant, ex mere humanâ consuetudine, vel ex compulsionis & coactionis spiritu, proficiscuntur; quæ in christiana sobrietate & vigilantia exequenda erant, animo desideriiis mundanis inebriato, exequitur; quæ in fide erant

A 3

fun-

fundenda preces, in humana præsumptione fundit; quæ in profunda mentis humiliatione expetenda erant, elato prorsus pectore & actu humiliationis ignaro, petit. Verbo: Quæ in novitate spiritûs menteque ex Deo regenerata præstanda erant, in vetustate carnis, menteque carni immersâ præstare non erubescit.

Ex hoc nihil certius jam sequi potest, quam deplorandum in Spiritualibus chaos, officiorum christianorum misera confusio, privilegiorum ad filios Dei unicè pertinentium, audax invasio, cæli denique cum terra inextricabilis ferè commixtio. Et hinc est, quod Scriptura iterum iterumque affirmet, improborum sacrificium abominationi Jehovæ esse, rectorum autem orationem acceptam; Prov. 15. 8. Et: Qui avertit aurem suam ab audienda lege, etiam oratio ejus abominationi est, cap. 28. 9.

Ut eo clarius commiseranda hæc rerum facies pateat, in ipsam Orationis christianæ indolem, naturam, ac quasi originem, paulo penitus inquirere liceat, ut ab ea discrepantes abusus eo clarius hinc elucescant.

Oratio itaque Christiana nihil aliud est, quam hominis Spiritu adoptionis jam præditi, filialis clamor ad Deum, verum & unicum suum Principium;
ut

ut ex eodem Principio, ex quo vitam suam spiritualement haufit, alatur etiam, protegatur, corroboretur, & defideriis continuis Principio fuo magis magifq; uniatur.

Cum itaque oratio fit primum filialis clamor, defiderium conftans, reditus vel converfio ad Deum, fequitur hinc ftatim, fubiectum prafupponi poft veram Pœnitentiam vere ex Evangelico Spiritu Chrifti renatum, & hoc ordine ita preparatum, ut in prefentiam Dei tanquam Patris admitti poffit.

Ut autem ftatus hic filialis vel fub Gratia eo melius enitefcatur, non inutile erit, ftatum huic oppofitum altius paulo introfpicere. Sunt autem precipue tres ftatus, qui totam hominum vitam, piorum pariter & impiorum includunt. Primus eft carnalis feccuritatatis, alter fub Lege, & tertius fub Gratia.

Primus ifte utpote periculofiffimus, eft talis vite habitus, in quo homo proprie & corrupte voluntatis mancipium eft, & fecundum ipfius ductum vitam agit, ita, ut vel in manifesta ruat peccata, vel fub hypocritico velamine delitefcens, forma quadam pietatis externâ, vel prolixo ceremoniarum apparatu, vel ftatis quibusdam preculis, vel actibus aliquot in fpeciem devotis, vel aliis innumeris pratextibus veterem hominem & carnem depravatam

pravatam demulceat. In hoc statu nullus unquam mortalium precem Deo acceptam fecit, nec faciet unquam, cum vel ipsa orationis anima, spiritus scilicet filialis ex Regenerationis principio in pectus pœnitentis derivandus, desit.

*Alter, qui status sub Lege dicitur (Rom. 6. 14.) hominem in peccatis securè dormientem immixtis divinæ legis aculeis & convictionibus excitat, & clamore quodam interno, potenti tamen animam peccati lethargo obrutam, percussit & vitæ emendandæ necessitatem ob oculos ponit. Procedit autem hic divina operatio per distinctos gradus, ut hominem ad gratiam Evangelii, spiritumque filialem, qui ex hac fluit, dignè apprehendendum, paulatim præparet. Nunquam autem miser homo oblatam in Christo Gratiâ dignè sibi & cum fructu applicare poterit, nisi vivido primam internæ corruptionis ac iræ Dei hanc insequentis sensu, percussus fuerit. Neutiquam hic sufficit, externos abjicere impietatis actus, vel de illorum aëquæ convinci. Ut homo divinæ naturæ particeps fiat, ipsa NATURA corrupta, omniumque actuum fons & primum principium funditus emendetur oportet. Quò altius homo abominandam hanc naturæ corruptionem introspexerit, eò altius
etiam*

etiam fluente Gratia è Christo dein derivanda, se degustaturum, confidat.

Hic homo preparatur ad Christum salutis fundamentum (1 Cor. 3. 11.) debito ordine recipiendum. Hic fodit & excavat, (Luc. 6. 48.) ut fundamentum supra petram statuatur.

In tales verò angustias homo sub legis hoc exercitio redigatur oportet, ut intimum exindè emergat cordis desiderium, (en primum experimentalis Orationis principium & quasi Semen, ex quo deinceps filialis spiritus progignitur) indefessis, plenis & extensis brachiis ad Redemptorem anhelans, variis licet & infinitis ferè obnubilationibus, carnisque cupiditatibus opprimatur, repellatur, retardetur & anima gratiam redemptricem degustare cupida, spem inter & desperationem anxiosa sepe hareat, variisque aestuantibus in pectore fluctibus hùc atque illuc agitetur.

In hoc sensu, quo sub lege homo afficitur, tam diu divina sapientia tenere illum solet, donec omnia vana de Religione idola linquat, omnibusque pretextibus ad quos homo agra menti medelam facturus, confugit, denudetur. Videt sub hoc flamman te legis rigore, omnia sua antea facta opera utut apparenter bona, in se tamen nihil quàm tot splendida fuisse peccata, (qua Augustini expressio est :) nihil
quam

quam corrupta natura conamina, Spiritus operationes mimicum in modum exprimentia, vita autem, gratia, energia, Spirituque Christi carentia. Videt in hoc statu homo, externum cultum Dei se frequentasse hactenus, non ex interno gratia aliquo motu adificationis cupido, sed vel ex majorum consuetudine, vel ex educationis more, vel ex principio secta cui addictus, vel ex alia humana auctoritate. Videt omnia hac esse Humana, & ex sua natura nihil quam Humana progignere posse. Videt fidem suam, orationem, cognitionem, fiduciam aliasque virtutes, quas non gratia, sed natura conatu sibi adsciverat, merè humano niti fundamento, & humanam se hactenus fidem pro divina, humanas preces pro divinis arripuisse.

Postquam anima sub affligentem hunc Legis statum redacta est, varia ut modò dictum, hinc inde conquirere solet solamina, quorum interventu astuantes in pectore angores mitigare possit. Cum verò omnia hac extra se posita, vel ab extra petita sint, & ex merè humanis argumentis deprompta, exasperationem conscientie spirituali legis sensu concitatam, adaugent potius quam minuunt. Jam ad bona quædam opera, quæ vel in ipso securitatis statu homo præstitisse videtur, confugit; jam ad literam legis, quam ex-

terna

terna obedientia se servâsse novit, se applicat; jam HONESTA RATIONE ac vita secundum hujus instinctum actâ, saluti consulere laborat; jam in ipso naturali temperamento, ad nulla fortasse flagitia crassa propenso, sed honestiori vitæ dedito, levamen querit; jam ex historica cognitione de Christo, de satisfactione & meritis ejus memoria impressâ, solamen elicere tentat; jam ad orthodoxiam Ecclesiæ, in qua natus est, & externum ceremoniarum apparatus, in quo educatus, tanquam ad sacram quandam anchoram recurrit; jam ipsis precibus & sacramentis pro consueti more hætenus à se frequentatis, confidere tentat; jam aliorum de se judicium, quo aliis honestior putatur, respicit; jam hos vel illos pios motus, quibus ad auditum verbi vel bonorum librorum lectionem affectus fuit, recordatur; jam in Theoria, quam de praxi vitæ spiritualis propria ingenii activitate proprioque labore congeffit, acquiescere studet, multisque aliis humanis consolationibus mentem sub angustiis laborantem, delinire allaborat.

Omnia hæc cum ex parte merè humana, omnia verò insufficientia ad curandum conscientie vulnus sint, momentaneum quidem levamen asferre videntur, reapse tamen dolorem mentis magis ac-
unt,

unt, quippe qui cum internus sit & ex interno malo procedens, emplastro quodam externè applicato, auferri nequit.

Hiscæ sub circumstantiis homo verè in spiritu fit pauper; Videt omnibus illis fallacibus, utut splendidis prætextibus se jam denudatum esse, in quibus sibimetipsi dives & ditatus (Apoc. 3. 17.) videbatur. Præstantissimus ipsius humor (ipsum principium (a) Religionis suæ, mediante quo varios actus in speciem pios antea producebat,) in siccitates æstivas maximè convertitur; (æstuante legis rigore & justâ Dei excandescencia ita absumitur, ut speciosi omnes Religionis actus planè exarescant.) Iniquitates ejus (quarum gravitatem ante Legem ignorabat, quæ autem per Legem jam summè peccaminose factæ,) transcendunt caput ejus, & (licet leviusculæ ipsi antea viderentur,) graviore jam sunt, quam perferre potest, vid. Ps. 32, & 38.

Qui sub lege est, (scribit de hac legis natura Augustinus) (b) non subleuatur sed premitur lege. Omnes itaque

(a) Hebraic. vocabulum Psal. 32. 4. de ipso humido radicali vitam nutriente & sustentante interpretantur. Hoc si extinguatur, ipsa etiam vita deficiat, necesse est. Conf. Ainsworth in hunc Psalm. (b) Tract. 3. in Job. cap. 1.

que homines sub lege constitutos REOS facit lex, & ad hoc illis super caput est, ut ostendat peccata, non tolerant.

Postquam hoc pœnitentia exercitium sincere fuit peractum, & animus à vanis Religionis pretextibus (quorum inanitatem homo jam perspicit,) abstractus, desiderium ipsius totum ad Deum tandem extenditur, secundum admirandum ordinem qui Ps. 38. exhibetur; ex quo deinde Oratio ut verus pœnitentia fructus, sponte & felix emergit.

Sub hoc legali statu ad tantam mentis egestatem redigitur homo, ut filii prodigi instar, vel ipsis siliquis careat, i. e. ut nonnemo interpretatur, in omnibus humanis legibus & operibus (quorum aliqua jam enumerata,) nihil opis, tranquillitatis vel solatii inveniat, proindeque æterna fame periturus, nisi ad cœlestis Patris gratiam recurrat, & in seipsum (ἐἰς ἑαυτὸν) introiens, originis suæ vel paternæ domus, de qua longum latumque aberravit, memor fiat, dicens: Pater (en vera Orationis principium productivum, filialem sc. spiritum, cujus suavitatem è longinquo jam degustat,) peccavi in cœlis & coram Te.

Non certè qualibet superficialia & obiter facta propria corruptionis meditatione,

tatio, nec transiens quadam è lege impressio, ad producendum tam nobilem effectum, sufficit. Oportet ut pœnitens per varios casus, per multa discrimina rerum, per labores & angustias, per anxietates & dubia, per fluctus & aestus, ad serenum Gratia lumen adspiret. Et licet huc atq; illuc sese convertens, extra ordinem à Deo præscriptum (naturæ quippe admodum exosum) salutem querere satagat, (ut prodigus, qui civi potius adherere & vilissimum servitium subire volebat, quam paternam repetere domum) solidi tamen salaminis nihil omninò invenit, nisi divino ordine id quærat, & pulsus depravatæ mentis ratiociniis, latus ad Christum, verum quietis Centrum transeat. Qui status etiam in muliere illa sanguinis fluxione laborante, significanter adumbratur; quippe quæ postquam totum suum victum per vagum duodecim annorum cursum in Medicos impenderat, ad Christum tandem spem inter & desperationem hærens, omnig; creatura auxilio destituta, perveniebat, & humili ipsius contactu sanabatur: Luc. 8. 43.

Hactenus de præliminaribus & preparatoriis ut ita dicam, Mediis, quorum debita applicatione ad verum iudicium vel filiationis statum perducendus est homo. Restat, ut pauculis de statu sub Evangelio

Evangelio agamus, in quem si peccator ad sanam jam mentem adspirans, translatus fuerit, Preces ipsius Deo in Christo jam acceptas esse, confidat.

Est autem hic sub Evangelio status talis naturæ, ut hominem interno, puro, filiali, & non legali, sed prompto & spontaneo vitæ Principio, ex Evangelio imbuat. Sequitur hinc, actiones ex Principio hoc promanantes, etiam liberas esse, & spontaneas. Divina natura jam particeps homo factus est, & ex eadem operatur: Ad quæ autem homo ipsa naturæ propensione & προθυμία quadam fertur, eadem liberè & ultrò ab ipso fieri, in confesso apud omnes est.

Internum hoc vitæ Principium, quo anima ad dispensationem Filii transiens, donatur, non imaginarium est & ad tempus saltem movens, sed reale & constans. Non ex humana speculatione, sed ex experimentalī praxi & vario crucis exercitio progenitum. Non superficialium & leviusculè tangens, sed solidum & divina virtute eaq; restaurativâ & sanativâ debiles vires perfundens. Non annexum ab extra, sed procreatum ab intra; hinc non inferiores facultates præcipuè respiciens, sed ipsum quasi animæ Apicem vivis impressionibus afficiens. Non instar torrentis rapidi citò in nihilum abituri, percellit, sed perennis

instar scaturiginis ac ipso sub solis astu perdurantis, imbuit. Non violenter prosternit, sed suaviter, potenter tamen, movet. Non tempestuoso impetu ruit, sed quieto motu, penetranti tamen, insinuat. In varias actiones promanat, nunquam tamen à Centro suo recedit.

Et hæc de nobilissimi hujus Principii natura hic delibasse sufficiat, quippe quæ eum in finem asserenda erant, ut de ipsa Evangelicâ precum indole, eò melius constaret. Ex hoc Principio vitali, spontaneo, puro, solido, interno, perenni &c. Preces fluant (& fluunt certè, quia libero labuntur motu,) oportet, quibus anima ad Deum contendit. Quo apprimè pertinet, egregium illud Salvatoris Job. 4. 14: Quisquis biberit ex aqua illa, quam ego ei dabo, (postquam sub legis ardore internasiti se percipit,) non sitiet in æternum; sed aqua illa, quam ego dabo ei, fiet in eo fons aquæ, salientis in vitam æternam.

Notanter hic Principium Gratiæ in anima progenitum, Aqua dicitur (en Principium vivum (Conf. v. 10.) viresque prostratas reficiens.) Sed non saltem Aqua, sed Fons aquæ, (en Principium internum, purum, constans, perenne!) Salientis (en principium liberum, gradatim & constanti, quieto tamen motu procedens, & animam ad cœlestia quæq;
cve-

evahens,) in vitam æternam: (en Principium ad Centrum ex quo derivatum; jugi decursu tendens, & non cessans, donec cum ipso, ex quo, per quem & in quem sunt omnia, Rom. 11. 36: perfectè iterum uniatur, & post sanctam ut ita dicam, Circulationem ad Originem suam rediens, constanter in ipso conquiescat.)

Egregie hunc sub Evangelio statum illustrat, quæ gloriosus ille Martyr & Apostolorum amicus IGNATIUS, de se ipso scribit. Hic enim postquam paulo liberius ex fonte vivæ hujus aquæ haurisset, & in hujus virtute corruptum amorem proprium plenè crucifixisset, subjungit: (c) Non est in me ignis (nulum in pectore meo desiderium aestuat) amans aliquid; (præter fontem illum amoris, in quem desiderio meo totus jam effusus sum,) Sed viva aqua saliens in me (ἀλλόμανον conf. Joh. 4. 14.) intus mihi dicit: Δεῦρο πρὸς τὸν πατέρα veni ad Patrem!

Quæ docent, quam libera sit & profunda nobilissima hæc ex Evangelio resiliens operatio. Omnia hic spontè fluunt; spontè movent; spontè operantur; spontè ad Principium suum redeunt. Quo altius quis introspexerit dignitatem status hujus, eo intensius flagrabit, in illum pe-

(c) vid. Ejus Epist. ad Roman.

nitus demergi. Sed cum Margarita hæc non in superficie & mere Historica Scripturæ cognitione appareat, sed in ipsis quasi Evangel. i visceribus recondita sit, illam jam ut abditum thesaurum (Prov. 2. 4.) scrutatur. Et ut Angeli ipsi percipidi erant, mysteriosas circa hominis Redemptionem æconomias introspicere; (μαρτυροῦμαι 1 Pet. 1. 12.) Hominis desiderium (utpote cujus res proprie & precipue agitur,) multo magis effervescebat, perfectam libertatis legem (μαρτυροῦμαι Jac. 1. 25.) introspicere. Non acquiescit jam in literali quadam & generali de Christo notione, sed latitudinem & longitudinem, profunditatem & sublimitatem assequi studet, Christumve in omnibus suis dimensionibus amare; Eph. 3. 18. Experientia jam discit, vere illum Liberum esse, qui in Filii transiens dispensationem, ab ipso in libertatem vindicatur, Joh. 8. 36. Omnia officia Christiana, quæ sub Patris æconomia coactius fiebant; sub Filio liberius fluunt, ita, ut post angustias, sub quas per legem redactus erat homo, in Latitudine ambulare jam incipiat, Psal. 119. 45.

Et ex hoc Spiritu Filiali (sub qua voce omnes jam memoratæ proprietates comprehenduntur,) promanare debent preces veri Christiani; ex quo autem ultrò sequitur, longe illum à vera Precum natura

tura aberrare, qui Orationis exercitium ut pensum aliquod à lege sibi injunctum, & ex necessitate præstandum, tractat, Ordinem autem, quo ad Spiritum filiationis libere agentem, pervenitur, negligit.

Sequitur etiam, illum male de precum studio sentire, qui una vel altera horula per diem aliquot preculas recitat, reliquo autem diei spatio in vanitates seculi effusus, ac obedientiæ filialis Patri cœlesti exhibendæ, plane immemor, propriæ voluntati indulget. Ubi enim hic Filialis Spiritus est? Ubi constans illa Reverentia ex hoc procedens? Certè si divini hujus Principii de quo egimus, particeps hic factus fuisset, impossibile fere ipsi foret, carni corruptæ fræna post exercitium tam divinum, tamque cœlesti, laxare illico, & post devotionis actus ex Principio interno solido & constanti profectos, externas seculi vanitates captare statim & persequi. Hinc ejusmodi Preces, quæ vel nullam, vel superficiariam admodum & externos saltem sensus afficientem impressionem post se relinquunt, non ex interno, sed externo, non ex spiritali, sed sensitivo promanasse Principio, statuendum est; quod licet sat impetuosâ nonnunquam sensatione externos sensus feriat, illico tamen evanescit, si ipsum objectum quo sensus tanguntur, cesset.

Non

Non contemnenda propterea distinctio videtur, quam inter devotionem vel precem sensitivam & spirituales nonnulli statuunt; quarum hæc interno Motori & Principio, adeoque constanti & libero, innititur; illa vero: externo, adeoque casuali, transitorio levique. Hæc est opus interni hominis filiali clamore in Deum elevati; illa opus est veteris hominis, (sermo est de homine in securitatis statu constituto; quando enim renatus sensitiva devotione afficitur, ex alio hæc procedit Principio, Deoque accepta est;) & humanæ consuetudinis effectus.

Sequitur porro, quod ex hoc interno & liberè agendi Principio productæ Preces ejusdem cum Principio suo sint naturæ, adeoque non impetuosæ, quæ repentinum quendam devotionis ardorem incutiant, postea vero frigidâ suffusæ, omnes devotionis igniculos extinguere iterum patiantur. E contrario cum internum hoc Principium naturalis quasi caloris instar, per omnes animæ Facultates sese diffundat, illasque suavi contactu demulceat, moveat, nutriatque, sequitur quod ex ipso provenientes preces ejusdem etiam sint indolis, placidæ nimirum, constantes & regulariter moventes: Quod non ut imber percellant, sed ut pluvia suaviter, jugiter tamen insinuent, donec ad ipsa ani-
ma

ma quasi viscera pertingant, eaq; reficiant ac restaurent.

Patet jam hinc, quanta cura & vigilantia principium hoc internum à sincere precaturo custodiri debeat, si solidum ex precibus fructum ferre velit: Cum enim hoc vitale principium quasi animæ anima sit, vitam motumque omnibus spiritualibus operationibus impertit: Hac oculos mentis sensusq; omnes intentos habeat preces ad Deum fusurus, videatq; ne amore seculi, mundi distractionibus, vel aliis obstaculis vite & conversationi hominum incidentibus, vel obruatur, vel impediatur libera ipsius motio.

Si nobilissimum hoc principium in puritate & tranquillitate custodire homo serio studeret, multa circa Orationis modum, formam, & omnia fere circa EXTERNA suborta dubia, in fumum abitura esse, nullus dubito. Ipsum precandi Principium spiritusque filialis docebit hominem, quæ congruant cum sancta Orationis natura, & quæ ab ipsa discrepent; quæ promoveant eam & quæ impediant. Facile videbit, omnia externa & ceremonialia eò tendere, ut Principium hoc in anima, excitetur magis magisque ac nutriatur. Videbit talis, hominem spiritualem & libero agendi Principio imbutum, non rejicere externa, nec tamen in illis omnino acquiescere

escere. E contraria per externa ad interna, & per corporalia & sub sensus cadentia, ad spirituatia illum transire, ut in PURO SPIRITU & VERITATE tandem adoretur Deus. Hinc quando ex præscripta forma preces facit, eum libero id animo facere deprehendit, quippe qui dona alterius non rejicit, sed Spiritu ~~componitur~~ (2 Tim. 1. 7.) & divinæ moderationis ad propriam etiam edificationem adhibet.

Sicuti enim qui ex tempore quod vocant, & absq; præscripta formula vel prævia meditatione precantur, propterea in libertate Spiritus & ex interno Gratiæ principio non precantur omnes; ita nec omnes, qui ex præscripta forma precantur, interno hoc principio prorsus destituuntur. Natura humana artibus studiisq; perpolita, Spiritus operationes usque adeò imitari novit, ut ex interno & libero Spiritus principio preces sæpe fundere credatur homo, quas ex propria saltem phantasia, memoria tenaci, & ingenii activitate humanis exercitiis ad hoc adaptatâ, fundit. Mundis hic omnia sunt munda, quippe qui externam precandi formulam interno fervore, desiderio, devotionisque actibus animant quasi, sibi que sapidam reddunt. Si autem desiderium hoc internum anima quasi ipsa Orationis desit, manca tunc sunt omnia, mutila & hiulca

hiulca, imò ipsa Oratio peccatum est, siue sit ex formula prescripta facta, vel seposita hac, in ipsis hominis facultatibus (ad divina prestanda emortuis, cæcis & surdis,) humano studio effigiata.

Cum autem status sub Evangelio internum in animo procreet agendi Principium, sequitur porro, Orationem non cadere sub artem, vel illam non esse artificiale quoddam mentis humane exercitium, nec ab humana eam industria, studiis vel humanis artibus pendere, sed quanta quantæ est, divino in anima Principio inniti. Hoc si sanum sit & integrum, preces vel sponte & naturali quasi ductu fluent; si autem vel planè absit, vel variis sub infirmitatibus, morbis animi, luxuriantibus affectibus, pravisque cupiditatibus languescat, ipsum etiam Orationis flumen hinc affici & obstrui, vel ultrò patescit. Quo tamen (ut jam dictum,) non negatur, crebriori externè precandi exercitio ipsam oralem precem non parum promoveri, imò & in impiis Deique inimicis propria mentis actibus frequenter iteratis, eò usq; provehi posse, ut precandi habitum sat expeditum hinc sibi acquirant, sapiusque Orationis fervore in inferioribus animæ facultatibus aestuante, ipsis regeneratis & spiritali principio imbutis, præcellere videantur. Quæ autem conamina cum accessoria saltem sint, nes-

nec ad ipsam precum essentiam spectent; in impiis ut reliqua illorum opera omnia, peccata sunt, in piis verò in quibus Natura operationes altiori principio purificata jam sunt, non contemnenda Media, internam experientiam aliis communicandi iterum, & non in semet ipsis tantum, sed in aliis etiam devotionis igniculos externa sensusq; feriente expressione excitandi.

Hic autem Observatio pii cujusdam viri circa externam Orationem haud negligenda. Vult ille, orales preces cum pravia interna mentis recollectione & attenta verborum recitatione ita fieri, ut orantis animus pio aliquo gustu subindè inter precandum afficiatur, ne properando nimium, ipse pius sensus vel affectus quem verba suggerunt, in progressu ad alia, protinus elabatur vel evanescat: E contrario jubet orantem penitiori mentis applicatione ipsis sententiis insistere aliquantulum, eas expendere & ruminari quasi, ut quod cœlestis mellis, doctrina, solarii & gustus in illis latet, per piam & aliquantisper inhaerentem mentis applicationem eliciatur. Primum illum festinanter nimium orandi modum imbri hinc comparat, cum impetu quidem & copiose cadenti, sed superficiem saltem terre lambenti i. e. nullo solido affectu mentis

tem

tem imbuenti: Alterum verò modum paulò diutius verbis insistentem, pluviae continuatae assimilat, minutis quidem, sed densis guttulis decidenti, quæ proinde terram subeat, ad interiora penetret, h. e. pios affectus menti impressos, post se relinquat, unde reficiatur, pascatur, irrigetur.

Ex illis quæ dicta sunt, varios jam oraturus detegit abusus, falsasq; circa negotium precum subortas notiones. Ante omnia facile animadvertet, precationem novi hominis opus esse, & quam misere hinc illi saltantur, qui in veteri homine & in ipso Diabolo tam cælestis natura opus perficere presumunt. Magis jam de Apostolico & primitivo Spiritu, quàm de primitiva Forma sollicitus erit cum fervore precaturus. Videt jam vel ipsam primitivam precandi formam homini in peccatis adhuc mortuo ac vitæ principio destituto, etiam mortuam esse & in æternum fore, nisi ipsum Gratiæ principium quod omnia vivificat, hominem primum ipsum è morte spirituali suscitet, & hoc demum ordine ad spiritualia degustanda & perficienda, idoneum reddat.

Filialis hic Spiritus ex quo veræ Preces fluant, docet porro seriò precantem, amorem seculi sensumque carnis, (Rom. 8. 7.) maximum veræ Orationis impedimentum

dimentum esse. Cum autem regegnus de hoc impedimento serio doleat, ac quotidianam mentis Renovationem ipsi precum studio jungat, impedimenti huius vim magis magisque infringit. Ipse spiritus filialis jugis quadam est & sine intermissione fluens Oratio, & continuis suspiriis utitur secretis & profundis ad principium suum redit. Et cum spiritus servilis impetu quandoque animum percellat, & convulsivam ut ita dicam, devotionem excitet; ille, cum ex ipsa nova natura promanet, colloquii familiaris instar est, quod ipso exercitio magis dulcescit. Hinc Confabulatio Job. 15. 4. audit. Nec jam preces ipsius ad externa mala deprecanda, & bona corporalia obtinenda, precipue tendunt, sed cum ex divino proficiantur principio, divina quaque, celestia & ad interioris hominis culturam facientia, cum primis appetunt.

Cum etiam conscientia ipsius tenero jam in spiritualibus sensu gaudeat, ipsas interiores Spiritus ad Preces invitationes eo citius nunc percipit, & ita invitatus, relaxatis paulisper occupationibus externis, conclave suum intrat, ut divini huic negotio in pio & à seculo remoto secessu, eo felicius vacare possit. Et licet externa vocationis sue munia non negligat, animo tamen à curis secularibus liberiori ea jam peragit, ne necessaria il-

lius

lius Sobrietatis & Vigilantiæ ad preces rectè faciendas toties commendata, (1 Pet. 4. 7. Luc. 21. 36. Eph. 6. 18.) jacturam faciat. Imò quando ipsa secularia officia divinitus sibi commissa subit, filialem ad Deum accessum nec tunc quidem planè seponit, sed Suspiria affectiva & filialem amorem spirantia, ad Patrem cœlestem subindè mittit; ne dum externi officii partes implet, interioris devotionis igniculi refrigescant nimium, tandemque intermorianantur.

Non litigat circa hanc vel illam externam precandi formam. Non rejicit precum libellos ex vivâ in spiritualibus experientia derivatos, sed donis fratri concessis, liberè & cum gaudio utitur. Nec cum illis precari detrectat, qui absque libro, propriis verbis querelas suas effundunt; cum quilibet verè renatus fontem jam aqua vivæ in pectore scaturientem gerat, qui in divina Eloquia ac Preces etiam orales, sapius exundat. In id jam præcipuè incumbit, ut internum Gratia Principium sartum tectumque conservet; externis verò in libertate Spiritus ita utatur, ne uno vel altero modo, jura è divinâ Regeneratione in se collata, violari patiatur.

Ne autem Præfationis limites excedere videar, verbulo adhuc de libello hoc vel

vel Enchiridio Precum monendus est Lector. Ex variis illum asceticis piisque libellis concinnatum esse, ipse libelli titulus partim intimat, partim ex ipsa styli diversitate apparet. Multas etiam pias Aspiraciones deprehendet Lector, quae non quidem tot verbis ab Autoribus prolatae, sed in forma aut Meditationis, aut Doctrinae, aut alio modo consignatae fuerunt, quas hic autem in nostras precum & Adspirationum areolas mutatis mutandis, transferre libuit. Adeoque cum multos libellus hic agnoscat Autores, diversitas styli & in nonnullis etiam simplicitas, eò equius feretur à Lectore. Non tamen negatur, in aliquibus ipsum dicendi genus saepius vix latinum, aliquantisper elimatius fuisse exhibitum, ut Studiosi libello hoc fortasse usuri, eò maiorem hinc ferant fructum. Phalerata tamen dicta hinc faecessant, quippe quae pascendae Rationis prurigini inserviunt potius, quam ipsi cordis edificationi. Veritas divina simplex est, nullam redolens fucatam eloquentiam; & cum intrinseca virtute polleat, inventiunculis artibusque, externè adscitis, non admodum indiget.

Oratio est actus potius Voluntatis & Affectuum, quam Ingenii, Rationisque humanae. Imo quaecunque nihil nisi artes humanas & carnis prudentiam sapiunt, tantisper à tergo sunt relinquenda, (scilicet

cat Abrahamus divinis intentus, & sacrificium Deo oblaturus, a sellis ad pedem montis linguebat,) ut divina Contemplationis montem eò expeditius anima conscendere possit.

Scriptura loca, quæ margini apposita Lector deprehendet, non verba semper, sed Res in precatione obvias, sapius respiciunt, uberiori fortasse Meditationi inservitura, si cuipiam evolvere ea placuerit, & vel ante preces pia Scripturæ Meditatione animum hinc preparare, vel post earum recitationem ansa Meditationis hinc arrepta, divinis cogitationibus paulò longius vacare, & pabulum hinc ipsis subministrare voluerit.

Concludimus aureo monito (d) TAU-
LERI, Viri in spiritualibus & interioris vite praxi, subactæ experientiæ; cujus verba de recto externæ precis usu, huc redeunt: “ Oratio quæ Spiritu fit,
“ omnes externas ore & verbo prolatas
“ preces longè superat. Etenim Pater
“ tales quærit, qui ita ipsum adorent.
“ Huic internæ vel cordis preci, ex-
“ terna verbis facta Oratio cum omni-
“ bus, quæ ad illam pertinent, inservi-
“ re debet. Hinc quacunque Oratio

(d) Vid. Conc. Dominic. V. post Trin. in
1. Pet. 3. v. 8. — 15.

" externe pronuntiatur, nec tamen in-
 " terne Orationi excitandæ inservit, vel
 " ultrò omittatur. Simili negotium hoc
 " illustretur: Quando Templum exstru-
 " endum est, varia opera & labores re-
 " quiruntur. Vel centuplex hominum
 " genus laborem suum ad hoc confert.
 " Unus in hoc, alius in alio negotio oc-
 " cupatur. Unus ligna, alius lapides,
 " calcem alius, cæmentum, aliamque id
 " genus materiam affert, omnia tamen
 " opera hæc & conatus suaviter conspi-
 " rant, & unicè eò diriguntur, ut Tem-
 " pli structura eò nitidior appareat, &
 " tandem precationis domus fiat. Va-
 " rii itaque hi labores ac diversi ge-
 " neris studia PROPTER ORA-
 " TIONEM hic instituendam, propriè
 " suscepta sunt. Dico itaque, omnes
 " hos labores, studia & opera ad ædi-
 " ficandum templum impensa, bona esse
 " & utilia, si modò homo ad veram
 " hanc & internam Spiritûs Oratio-
 " nem, in Templo fundendam, perveniat.
 " Spiritualis vitæ studiosi, operationes
 " Spiritus divini à falsis, fictis & e-
 " mentitis corruptæ Rationis & carnis
 " impressionibus secernere studeant. Has
 " rejiciant, illas verò in puritate sua
 " custodire discant.

I N D E X

Precum in hoc Libello contentarum.

A.

A Bnegatio sui-ipsius.	<i>Pag.</i> 68.
Amor erga proximum.	128.
Amor erga Deum.	173.

B.

Beneficentia erga pauperes.	136.
Bonorum temporalium rectus usus.	103.
Bonum propositum.	35.

C.

Castitas.	107.
Cœna Dominica.	
Ante Cœnam Dominicam	218.
Post Cœnam Dominic.	230.
Cognitio sui-ipsius.	26
Cog-	

INDEX.

Cognitio Dei.	153
Contemptus mundi	87.
Contritio	31.
Custodia in tentatione	212.

D.

Dona spiritualia.	207.
-------------------	------

F.

Fides viva.	162
-------------	-----

G.

Gaudium spirituale.	209
Gratiæ prævenientis rectus usus.	47.

H.

Humilitas erga proximum.	140.
Humilitas erga Deum.	187

I.

Illuminatio.	96.
Imitatio Christi.	202, 233.
Incrementum vitæ spiritualis.	240.

M.

Manfuetudo	134.
Matutinæ preces.	4.

P.

Paraphrasis orationem in Domin.	251.
Patientia.	75.
Paupertas in Spiritu.	86.
Pœni-	

INDEX.

Pœnitentia.	36.
Precandi fervor	1.
Purificatio cordis.	89.

Q.

Quies animi.	62.
--------------	-----

R.

Regeneratio.	52.
Remissio peccatorum.	223.
Resignatio.	92.

S.

Sacramenti digna participatio.	226.
Sacramenti fructus.	236.
Sapientia.	121.
Scripturarum digna lectio.	112.
Scripturarum applicatio.	114.
Sedulitas in vocatione.	111.
Sinceritas erga proximum.	145.
Spes.	168.
Suspiria affectiva.	22.

T.

Temperantia.	104.
Theologiæ studiosi.	245.
Timor Dei.	181.

V.

Veritatis Confessio	149.
Vespertinæ preces	14.
Vigilantia spiritualis	118.
Unio cum Christo.	194.

ERRATA

Errata potiora.

Pag. 8. l. 4. leg. aliis. Pag. 10. l. 11. leg. re-
sarciendam. Pag. 13. l. 13. leg. absorpta. Pag.
32. l. 24. leg. valet. Pag. 179. l. ult. leg. amare.

B O O K S Printed for R. Burrough and J. Baker, at the Sun and Moon in Cornhill.

Dissertatio de Jesu Christi Domini nostri Anno & Mense natali. Authore *Petro Allix*, S. T. P.

Manuductio ad Lectionem Scripturæ Sacræ, *Augusti Hermannii Franckii*, S. Th. Prof. Hallens. Omnibus Theologiæ Sacræ Cultoribus commendata, à *Petro Allix*, S. T. P. Cum nova Præfatione, de impedimentis Studii Theologici, & Appendice, exhibente aliquot Ecclesiæ Anglicanæ Scriptorum *Loca*, ad Illustrationem Opusculi facientia.

The Harmony of the Holy Gospels digested into one History, according to the Order of Time. Divided into 315 Lessons, with suitable Meditations and Prayers subjoined to each Lesson. Done originally by the Author of the Devotions by way of Offices, Published by Dr. *Hicks*, Re-form'd and Improv'd by *James Bonnell*, Esq; late Accomptant-General of *Ireland*, for his own Use: And now Published from his own Papers for the Use of others. By the Author of his Life.

The

BOOKS Printed for, &c.

The History of *Infant-Baptism*, in Two Parts. The First being an Impartial Collection of all such Passages in the Writers of the Four first Centuries as do make FOR or AGAINST it. The Second, containing several Things that do help to Illustrate the said History. The Second Edition, with large Additions. By *W. Wall*, Vicar of *Shoreham* in *Kent*.

Pietas Hallensis : Being an Historical Narration of the wonderful Footsteps of Divine Providence in Erecting, Carrying on and Building the Orphan-House, and other charitable Institutions, at *Glauchau*, near *Hall* in *Saxony*, without any visible Fund to support it. By *Augustus Hermannus Franck*, Professor of Divinity in the *Frederician University of Hall*, Pastor of *Glauchau*, and Director of the Pious Foundations there. Continued to the Beginning of the Year *MDCCLII*. In a Letter to a Friend. And an Appendix, giving a more clear and full View of the Progress of Learning and Christian Piety, both in the said University and in the Royal Collegiate Schools under the Protection and Patronage of the present King of *Prussia*.

ENCHIRIDII PRECUM

SECTIO I.

*Continens Preces & Aspirationes pro
illis Virtutibus, quæ HOMINEM
IPSUM ejusque Emendationem in-
ternam præcipuè respiciunt. Præ-
mittitur Precatio Matutina & Ves-
pertina.*

Pro Fervore Spiritus in Precando.

OMnipotens Deus! sine cu-
jus Gratiâ nihil Boni præ-
stare possumus; ad Te ex
profundo Cordis mei cla-
mo, ut miserum me & ad spiri-
tualia perficienda tardum, frigidum,
sœmnolentum, Spiritu Tuo, qui Spi-
ritus est *Potentia*, animare, accen- 2 Tim. i. 7.
dere & excitare digneris. Anima me,
ut intus gratioſo Spiritûs Tui influxu
B motus,

Pro fervore in Precando.

motus, ad spirituales actiones ex interno hoc Spiritus Principio promanantes, idoneus evadam ! Accende me, ut Spiritus meus igne Amoris Tui incalescens, omnia opera mea, dicta, Preces, Suspiria & Intercessionæ Divinò ardore induat. Excita me, ut igniculi Devotionis sub frigidò naturæ torpore, seculi distractionibus, vanâ sensuum evagatione, mundi avocamentis, carnis tentationibus, objectis ad mala allicientibus, aliisque multis impedimentis languescentes, Spiritu oris Tui ita inflammentur, ut per omnes sese diffundentes Animæ Facultates, Orationem etiam accendant, totumq; Animum meum terrenis desideriis extricatum ad superna secum trahant ! Largire hoc Domine per dilectum Filium Spiritumq; Tuum, qui suspiriis inenarrabilibus pro nobis intercedit, *Amen.*

Aspirationes.

1. ' Fac Domine, ut Sacrificium Precum mearum non ex merâ consuetudine, vel humano quodam impetu procedat, sed ex intimo ac sitienti cordis desiderio profectum, ad Te Deum vivum adspiret, votoq; suò in Christo Gratia Thronò potestatur !
2. ' Cum

2. ' Cum ipsemet ego naturæ cor-
' ruptæ labe contaminatus, indignus
' sim in tremendo Divinæ Majesta-
' tis conspectu comparere; ad Te,
' dilecte Jesu, ut verum *Thronum Ro n.3.25.*
' *Gratiæ* à Patre Tuo mihi exhibitum,
' humilis accedens, obsecro, ut me
' Meritis Tuis involutum, & non in
' meo sed in Tuo Nomine orantem,
' Satisfactione Tuâ & Intercessione
' perfectâ protegere, & Imperfectio-
' nes meas Tui Sanguinis Virtute sa-
' nare digneris !

PRECES MATUTINÆ.

*Precatio ad Christum diluculo dicenda.*Rom. 13.
22.

Domine Jesu Christe, qui verus
 es mundi Sol, semper oriens,
 nunquam occidens! qui Tuò saluti-
 ferò conspectu gignis, servas, alis,
 exhilaras omnia & quæ in Cœlis &
 quæ in Terris! Illucesce quæso pro-
 pitius animo meo, ut discussâ nocte
 criminum ac nebulis errorum, Te
 intus prælucente, citra offensionem
 per omnem vitam incedam, & tan-
 quam in die decenter ambulem, pu-
 rus ab operibus tenebrarum. Qui
 cum Patre & Spiritu Sancto vivis &
 regnas in omne ævum! *Amen.*

Precatio & Gratiarum Actio.

Coelestis Pater! humiles Tibi ago
 gratias per Jesum Christum di-
 lectum Tuum Filium Salvatorem
 meum, pro exhibitâ mihi gratiosâ
 Tuâ hac nocte tutelâ, quippe quâ à
 dolis Satanae aliisque calamitatibus in
 quas incidere potuisssem, immunem
 me præstitisti. Expergefactus itaque
 me Totum cum Corpore & Animâ
 omni-

omnibusque illis quorum me administratorem constituisti, in manus Tuas humilis resigno. Tibi committo omnes meos sensus, cogitationes & desideria, ac ut Spiritu Tuo Sancto per hunc & omnes futuros vitæ meæ dies constanter me regas, obsecro. Inscribe cordi meo Verbum Tuum, & ita Veritatem Tuam me edoce, ne unquam in verbis, cogitatis & factis à Sancto Spiritu Tui regimine deficiam. Custodi me à Spiritu mendacii, & impiorum fraudes & machinas procul facessere jube, nec ut unquam ad illas sequendum inducar, permitte! Sit Veritas Tua cordis mei Rectrix & in tramite recto ambulare me faciat. Induas animam meam *Vestibus Salutis*, & candido *Justitiæ pallio* me amicias, ac cor meum Sanguine Agni inculpati gratiosè aspergas. Dirigas oculos meos in Tuam viam, ut in illa incedam. Angelum tuum sanctum custodem mihi adjungas, ut constanter me ducens, omnes à Diabulo mihi structas præstigias insidiasque inanes reddat, nec unquam ad injusta patranda me moveri patiatur. Oculos mihi largire mundos & casto Tui Timoris velamine munitos, ne vaga illorum libertas pravas in me cupiditates suscitet.

Omnem denique ex animò meò iram omnemq; turbulentum affectum tolle, ne mei-ipsius impotens factus, in maledicta & flagitia quæque rnam, Nomenque Tuum tremendum, linguæ intemperie abreptus, in vanum assumam. E contrariò fac, ut secundum Tuam voluntatem unicè incedam, Tibique placeam, in dilecto Filio Tuo Domino nostro & Salvatore, *Amen.*

Alia.

O Æterne Deus, laudo Te, & gratias ex intimis meis visceribus Tibi ago, quod ad Imaginem Tuam me creaveris, &, cum per peccatum esset amissa, in Christo & pretiosi ipsius Sanguinis virtute illam in me renovare gratiosè inceperis. Præter hæc & innumera alia Beneficia abundè in me collata, clementer me hucusque conservâsti, & hac nocte à periculis malisque undiquaque mihi imminentibus, me custodiens, ad hujus diei initium incolumem perduxisti. Quid retribuam Tibi Domine pro his & aliis omnibus quæ dedisti mihi? Accipe, Benigne Deus, Cor meum ac Corpus omnesque utriusque Facultates & Operationes; quæ

quæ verò cum Tibi sine Te, hoc est
 sine prævia per Spiritum Tuum facta
 Purificatione placere non possint; Tu
 ipse quicquid Tibi offero, Tibi ipsi
 etiam acceptum redde, in Dilectio illò *Eph. 1.6.*
 in quo nosmetipsos Tibi acceptos ef-
 ficis. Auge etiam in me omnibusque
 qui Gratia Tuæ participes facti sunt,
 Fidem, Spem & Charitatem. Radi-
 citus in nobis extirpa omne residuum:
 peccatum, iram, superbiam, discor-
 diam, contentiones, errores, omnia-
 que propter opiniones suborta litigia.
 Increpa Tu ipse errantes, ac in viam Ve-
 ritatis reducere illos dignare. Con-
 verte Incredulos, & pulsa falsà de
 Fidei negotio notione, solidà re-
 rum divinarum Cognitione eos im-
 bue. Et cum tam pauci operarii in *Matt. 9.37*
 messe Tuâ præstò sint, qui ex vivâ
 Experientiâ salutis viam aliis com-
 monstrent; extrude quæso Benigne
 Pater qui Dominus es messis, multos
 operarios Virtute Divinâ pollentes,
 & quorum præconium non sit in per-
 suasoriis humanæ Sapientiæ verbis, *1 Cor. 2.4.*
 sed in demonstratione Spiritus & Po-
 tentiæ; ne Fides populi sibi concre-
 diti in Sapientiâ hominum, sed in
 Potentiâ Dei consistat. Magistratus
 etiam omnesque Potestates Spiritu
 Tuo, Spiritu nimirum Roboris, Cha- *2 Tim. 1.7.*

ritatis & Moderationis induere, ut inculpatæ vitæ exemplò, Humilitate, Divinâ Lenitate, Justitiâ, Charitate aliisque Virtutibus ex gratiosâ Spiritûs Tui operatione profectis, omnibus omninò præluceant, & non externam quandam & emortuam Pietatis figuram præ se ferant, sed ipsam Dei Imaginem cordi impressam, externò etiam vitæ habitu exprimere, & hoc modò eminentem Dignitatem quâ aliosexcedunt, eminenti etiam Sanctitatis gradu condecorare satagant, nunquam verò majori Potentiâ ad majorem etiam elationem, fastum vanamque ostentationem abutantur, & peccatò ac turpitudine characterem suum commaculent. Ita tandem peccatores ad veram Pœnitentiam convertentur, & Reformatò Ecclesiastico statu & politicò tot vitiis contaminatis, inferioris etiam sortis homines ad sanam Religionis Cognitionem pervenient: Justi in bonò confirmabuntur; Tibi Domine adhærentes in Tuo Timore corroborabuntur; Mœstitiâ pressi erigentur, infirmi curabuntur, egenis necessaria suppeditabuntur, & Virtus Evangelii Tui undique patefacta, ad Gloriam Tuam & lapsæ creaturæ levamen vigebit: Per Dominum nostrum Jesum Christum, *Amen.* *Alia.*

Alia.

ECce Domine totum libens offero Tibi à quo profluxit omne quod habeo: Corpus, Animam, utriusque Vires & omnes hujus diei cogitationes, verba & opera ad majorem Nominis Tui Gloriam purè & unicè referre cupio. In omnibus his laudetur & glorificetur Nomen Tuum benedictum in secula, idque in unione omnium operum quæ Salvator noster in terris in perfectissimâ Charitate pro Salute nostrâ gessit; ut ex abundantia Meritorum unigeniti Filii Tui, in quò Tibi benè complacuit, mea juvetur infirmitas, defectusq; adhærentes gratiosè suppleantur. Tu nòsti, Voluntatem meam sterilem esse & virtute destitutam, nisi Tu ipse Potentiæ Spiritum mihi concesseris, qui vota mea secundet & posse & perficere largiatur. Frustra ego propono, nisi ipse animum addideris, ad promptè exequendum quæ proposui. Tu nòsti fragilitatem meam mentemque huc atque illuc vacillantem; exurge itaque in adjutorium mihi & efficaci Tuâ Gratiâ per hunc & reliquos vitæ meæ dies vires proposito adde, ut quod volo bonum, feliciter perficere

valeam. Remove etiam quævis impedimenta, & cum primùm Regnum Dei quærere jubeas, fac ne curis & negotiis externis nimium me immergens, tempus ad negotiorum omnium maximum, ad æternæ scilicet salutis curam impendendum, mihi defit, & ne terrenis inhiando, & temporalia lucrando, hîc veræ Fidei, ibi verò æternæ Salutis jacturam nunquam refarciendam, faciam! *Amen.*

Aspirationes.

1. 'Dirige Domine vias meas ad
'custodiendas Justificationes Tuas.
'Ne me per vias peccatorum, per
'vias difficiles & perversas in quibus
Rom. 3. 16. 'miseria & contritio, ambulare per-
'mitte, sed in viam Pacis, quæ
'omnem exsuperat intellectum, me
'deducere dignare!

2. 'Cum creaturam propter Homi-
'nem, Hominem verò propter TE
'creaveris, ut scil. ex Te Tuâq; volunta-
Rom. 11. 36, 'te unicè pendeat, ad Te omnia referat,
'nullisq; seculi avocamentis à Centrò
'suò se dimoveri patiatur: Fac, ut
'in omni quod subeo negotiò, publi-
'mis hic *Finis* constanter animo ocu-
'loque obversetur; ne dum terram
'incolo, terra me captivum faciat.

3. 'Quando

3. ' Quando recolletis corporis viribus opus mihi in hoc Mundo assignatum aggredior, assiste mihi, dilecte Jesu, Spiritu Patientiæ, ut molestias ac ærumnas in vocatione obvias, humili submissione, ut tot tristes sequelas vitæ per peccatum amissæ, feram ! Fac, ut unô oculo primam Transgressionem intuens, humiliter ; alterô verò in Te primæ Felicitatis Recuperatore defixô, in Spem vivam regenerer.

4. ' Da Domine, ut constanter considerem, me advenam esse & in-
I Pet. 2. 11.
quilinum in hoc mundo, ne dum
operibus vocationis meæ intersum,
mihi, sed Tibi in proximô meô inserviam & proprietatis vitium evitare studeam !

5. ' Domine Deus Omnipotens, qui ad principium hujus diei pervenire me fecisti, Tuâ me hodie protege Virtute. Fac, ut omne peccatum declinem, propensiones carnis corruptæ mortificem, ad Tuam Gloriam autem verba & facta mea sedulô dirigam !

6. ' Exurgens de lecto meo Domine auxilium Gratiae Tuæ matutinis Precibus imploro ; ut discussis vitiorum tenebris, in luce virtutum Tuarum ambulare me facias !

7. ' Deus,

7. ' Deus qui ignorantia tenebras
' Verbi Tui luce dispellis, adauge in
' corde meo Fidei Virtutem, & bo-
' norum desideriorum igniculos Gra-
' tiâ Tuâ accensos, nullis hujus mun-
' di tentationibus extingui patere.

8. ' Exoriens splendor Lucis Di-
' vinæ Jesu Christe ! Fac ut Divinæ
' Lucis suavitatem, propter peccati
' tenebras subtractam, Tuâ Gratiâ
' iterum degustem !

36. 8. 12. 9. ' Domine Jesu ! qui es Lux hu-
' jus Mundi, & omnes Te sequentes
' tenebrarum potentia liberas ; gra-
' tiosè menti meæ illucesce ! Fac, ut
' ex Te lumen Gratiæ & Sapientiæ,
' lumen Veritatis & Vitæ, lumen
' Gaudii & Consolationis, omniumq;
' Virtutum Christianarum per ani-
' mum meum sese diffundat, o-
' mnesque Facultates præsentia suâ
' exhilaret.

10. ' Concede Gratiâ Domine, ut
' per hanc externam Lucem, quæ Cor-
' poris Oculo illabitur, ad increata Lu-
' cis Abyssum adspirem ! Et quia ali-
' quod exigui luminis crepusculum
' mihi dedisti, fac, ut ardenti deside-
' rio uberiores Lucis communica-
' tionem expetam, donec *Phosphorus*
2 Pet. 1. 19 ' oriatur in me, totumque pectus
' meum Divinâ luce perfundat.

11. Eheu

11. 'Eheu Domine! dum vestem
'hanc induo, animum subit innocen-
'tiæ illa vestis quâ primos Parentes
'exornaveras, non indigentes ter-
'restri hoc vestimento, cujus tristem
'necessitatem misero mihi mortali
'peccatum imposuit!

12. 'Misericors Deus! qui inno-
'centiæ vestem in *Adamo* perditam,
'in Christo nobis restituisti; indue
'quæso illam animæ meæ propriam
'nuditatem expavescenti, tandemque
'ab sorptâ mortalitate ac hoc Ta-^{2 Cor. 5.}
'bernaculò terrestri dissolutò, Cœ-^{2, 4.}
'lesti Domicilio & Animam & Cor-
'pus indue!

13. 'Dilecte Jesu! Tu carnem no-
'stram assumpsisti, ut in assumptâ
'carne, Justitiâ Tuâ iterum nos in-
'dueres; fac, ut Amoris Tui fasciis ac
'Justitiæ vesti undiquaque involutus,
'obediens justusque coram Cœlesti
'Patre appaream!

14. 'Inflecte Domine Voluntatem ^{Jo. 7. 17.}
'meam, ut Tuam non meam volun-
'tatem faciens, Intellectum etiam
'meum Divinâ Luce perfundi sen-
'tiam. Sensus meos de Vanitate erue,
'Cogitationes dirige, Affectus puri-
'fica, Pectus inflamma, ut Te solum
'amem & desiderem!

PRECES VESPERTINÆ.

Sub Noctem ad Christum.

Domine Jesu Christe, cujus inex-
 haustæ Benignitati debemus o-
 mnia, qui diei clarissimam lucem bonis
 juxta ac malis ad obeunda actionum
 munia tribuisti, noctis autem amicum
 silentium ad quietè reficiendas cor-
 pusculorum vires, & ad diluendas ani-
 morum curas, leniendosq; mœrores
 clementer dedisti; Te diligentibus
 hæc omnia Tu ipse multò feliciter præ-
 stas intus, ipsisque ad omnes Pieta-
 tis functiones Fidei Gratiâ multò cla-
 rius præluces, quam Sol mundo præ-
 fulget: Tua etiam Promissa non sinunt
 unquam illos lassescere, dum Tui Spiri-
 tûs consolatio omnes animi molestias
 longè efficacius diluit, quam corporis
 sopor, nec in alio totus homo tutius aut
 suavius conquiescit, quam in Tuâ
 misericordiâ Redemptor optime! Pre-
 cor, ut si hoc die per humanam in-
 curiam commisi, quod offenderit oculo-
 los Tuos, pro Tuâ solitâ Bonitate
 condones, simulque des, ut hæc nox
 Te prosperante sit mihi felix, Te cu-
 stode pura, Te protectore à nocturnis
 Dæ-

Dæmonum ludibriis tuta, ut hic somnus corpus simul & mentem in crastinum diem reddat ad Tibi servendum alacriora. Porro, quoniam hæc vita nec ullam horam habet certam, ubi venerit illius vespera, & urgebit corporis somnus, undè non expergiscemur, nisi cum ad Angeli Tui tubam excitabuntur mortui; quæso ut illumines oculos animæ meæ, ne extinctâ Fide, obdormiam in morte sempiternâ, sed requiescam in TE, cui vivunt etiam mortui: Qui vivis & regnas cum Deo Patre & Sancto Spiritu in sempiternum! *Amen.*

Alia.

Æterne & misericors Deus! sit *Psal. 141*; oratio mea ut suffitus in conspectu Tuo, & elevatio manuum mearum ut munus Vespertinum Tibi acceptum! Divinæ Tuæ Majestati gratias ago, quod per Angelorum Tuorum protectionem contra violentos Satanæ insultus & secretiores insidias quas adversarius undiquaque obambulans struit, Paternè me defenderis. Obsecro Te, dilecte Pater, ut Infirmitates meas ac Defectus sæpius obrepentes, gratiosè condones! Verbis sine Tuo Timore hodiè prolatis,
Cogi-

cogitationibus vagis, desideriis inordinatis, & si quæ alia ex internò corrupti Seminis motu nunquam cessante, provenerunt, ignosce, & largire Gratiam, ne tantum externos peccati actus evitem, & in honestâ vitæ formâ acquiescam, sed Fontem & Radicem arboris mortiferæ, *Amorem* nimirum *proprium* tot vitiorum feracem virtute Mortis Christi enecare studeam.

Et cum jam corpus somno sim traditurus, in quò mei meorumque curam gerere non possum, Tuam Benigne Pater imploro Gratiam, rogoque, ut Tutelam Tuam ac specialem Præsentiam quâ Te sincerè timentes amplecteris, mihi etiam præstò esse jubeas. Largire cor mundum, mentem quietam, cogitationes puras, inclinationes ad superna aspirantes, ne custodiâ Sanctorum Angelorum, qui castis purisque mentibus delectantur, unquam excidam. Et cum corpus ejusque membra somno obruta jaceant, Satanasque ignita tentationum jacula animo præsidio destituto immittere nunquam cesset, fac, ut Præsentia Tuâ gratiosâ tanquam propugnaculò quodam munitus, fraudes, machinas, inspirationes aliosque malignorum Spirituum influxus, felix evitem! Nihil me moveat quam cœ-

leste

Eph. 6. 16.

leste Gratia^e Tuæ Principium! Nihil in
me scaturiat, quàm perennis ille fons
vivæ aquæ salientis in Vitam æter- *Jo. 4. 14.*
nam! Nihil ardeat in me, quam pu-
rissima Amoris Tui flamma, residua
corrupti Amoris ligna stipulasque
magis magisque consumens! Et cum
ita interius Cordis penetrale repur-
gatum & cum omnibus suis Facul-
tatibus Tuum Tabernaculum consti-
tutum fuerit, concede etiam ut Pax *Phil. 4. 7.*
illa in internò habitans omnemq; exu-
perans intellectum, inferiores pariter
custodiat Facultates; ne Satanas vel
in Phantasiâ impuri Amoris ignem
sufflet, vel in cogitationibus tumultus
faceffat, vel corruptarum re-
rum imagines ideasque in memoriâ
(a) excitet, vel somniorum ludibriis
evanidis turpibusq; me fatiget, vel cor-
pus morbo ac inquietis vigiliis per-
cutiat, vel aliis artificiiis, præstigils ac
malis immissis finem moderatò somnò
obtinendum, pervertat. Tu Domi-
ne, qui præsens omnia prævides &
introspicis, omnibus Dæmonis sug-
gestionibus & illusionibus fortiter in
me ipse resiste. Extende super me
Brachium Divini Tui Præsidii, & sub
umbram alarum Tuarum me recipe, *Psal. 36. 9.*
ut vel vivam, vel moriar, Tui sim
permaneamque. Protege me in abs-
condito

condito Tabernaculi Tui, ut nulla
Psal. 23. 4. timeam mala, si vel per vallem um-
 bræ mortis transire oporteat, cum
 virga Tua pedumque me consolentur.
 Quamdiu hanc ærumnis plenam ter-
 ram incolo, sit Gratia Tua constans
 actionis & quietis meæ moderatrix,
 & individua in adversis comes, ut
 salvus tandem & incolumis per has
 lucis & tenebrarum vicissitudines, ad
 lucem increatam transvolem nulli ob-
 umbrationi subjectam, nullo sole vel
Apoc. 21. 23. lunâ egentem, sed Gloriâ Dei illu-
 stratam & lucernâ quæ Agnus ipse
 est, condecoratam. Sit Gratia Tua
 dilecte Pater in Christo patefacta,
 umbraculum meum ingruente tenta-
 tionum æstu! sit firmamentum meum
 quando sub mole peccati ingemisco!
 sit denique Lux mea & Vita, Spes
 & salutis anchora, cui in ipsâ
 mortis horâ ac ultimô certamine in-
 nitens, & de peccato plenariè trium-
Ebr. 11. 10. phans, ad Civitatem quæ fundamenta
 habet, & cujus Conditor Tu ipse es,
 lætus transeam. Gratiôsæ Tuæ Tutelæ
 commendo etiam universam Tuam
 Ecclesiam per totum terrarum Or-
 bem dispersam. Quotidiana Fidei in-
 crementa illis largire, in quibus se-
 mel interioris Vitæ igniculi accensi
 sunt; & qui sub propriæ corruptionis
 sensu

sensu laborant, & ad Redemptorem
anhelant, illis dilectum Tuum Fili-
um, magnam humani Generis In-
stauratorem manifesta, ut Vitam in
ipso & Salutem inveniant. Miserere
verò etiam illorum, qui Regno tene-
brarum adhuc immersi, peccato ser-
viunt, & ad sempiternum interitum
sponte ruunt! Eheu Domine! fac, ut
Verbum Tuum Potentiâ & Efficaciâ
refertum, animos longo peccandi ha-
bitu obduratos, tandem emolliat, &
excussio peccati jugo, ad verum Tuum
Timorem disponat, expoliat & ad
Vitam tandem æternam erudiat! Om-
nes sinceros Verbi Tui præcones Ti-
bi commendatos habe; largire illis
Gratiam, ut verum Salutis ordinem,
vivâ in animo Experienciâ degustatum
& ex Mysterio Redemptionis proma-
nantem, aliis in Spiritûs demonstra-
tione iterum exhibeant, ne miseri
mortales in emortuâ quadam specu-
latione diutius acquiescant, vel ex-
merè humanâ Autoritate in rebus
Fidei pendeant, sed ipsi audiant &
sciant, Filium Tuum unicum esse
mundi Servatorem. Largire hæc Do-
mine, per hunc Tuum Filium, Te-
cum & Spiritu Sancto in secula prædi-
candum, *Amen.*

70: 4: 42:

As-

Aspirationes.

1. ' O Sapientia Æterna & Lux vera!
' illumina mentem meam, ut tenebras meas videam, & Gratiam ad
' illas discutiendas oblatam, humilis
' apprehendam !

2. ' Tu Domine nôsti abscondita
' cordis mei & gressus meos motusque
' consideras. Da ergo, ut quicquid
' hodiè contra Te cogitando, loquendo,
' operando deliqui, in Sanguine
' Redemptoris gratiosè condonetur !

3. ' Tuere me Domine, ne tenebricosâ
' peccati caligine involvar !
' Eripe me ab omni inquinamento
' Carnis & Spiritûs.

4. ' Fac Domine, ut dum somnum
' Corpus capit, Spiritus meus vigil
' ad Tuam Lucem anhelet ! Da cum
' necessariâ Somni quiete perpetuam
' Amoris vigilantiam !

5. ' Domine Jesu ! Opus quod hoc
' die in vocatione mihi concreditâ,
' peregi, id in Tuas resigno manus.
' Fac, ut quicquid facio, propter Te
' fiat ! Et cum *Proprietatis* labes tam
' altè inhærens, toties opera mea
' polluat, fac, ut perfectis Tuis Meritis
' meæ Imperfectiones sanentur !

6. ' Pa-

6. 'Pater Misericordiarum ! Re-
'spice me secundum multitudinem
'miserationum Tuarum. Omnes of-
'fensas hujus diei & totius vitæ meæ
'in abyssum æternæ Charitatis Tuæ
'depono. Fac, ut de bonis omissis
'& malis commissis sincerè doleam,
'ac novum propositum de intimius
'Tibi inserviando capiam, Tuâque
'Gratiâ in actum deducam !

7. 'Concedas me placidè & absque
'angore obdormire, & in tenebris
'etiam Divini Splendoris Tui Lu-
'mine suaviter perfrui !

8. 'Miserere mei Deus ! nam in Te
'confidit anima mea. Fac me sub
'umbra alarum Tuarum sperare : Et
'cum diei laborem, nocti verò quietem
'assignaveris, ut natura per peccatum
'sub tot Infirmities redacta, hinc
'repâretur ; concede Gratiam, ut
'recollectas animi Corporisque vires
'ad Tibi in Proximo serviendum,
'unicè insumam !

(a) *De Somniorum ludibriis animis etiam alias
'benè dispositis nonnunquam obrepentibus, vid.
'Augustin. Confession. lib. 10. cap. 30.*

Suspiria

Suspiria quædam affectiva quibus igniculi Devotionis subinde per diem excitari possunt, ne seculi curis extinguantur.

1. **C**ONcede mihi quæso Omnipotens & Misericors Deus, quæ Tibi placita sunt, ardentè concupiscere, prudenter investigare, veraciter agnoscere & perfectè adimplere.

2. Ad Laudem & Gloriam Nominis Tui ordina statum meum ; & quod à me requiris ut faciam ; tribue, ut sciam, possim & velim : Et da exequi ut oportet, & salutem animæ meæ expedit.

3. Via mihi, quæso, ad Te sit tuta, recta & consummata, non deficiens inter prospera & adversa ; ut in illis non extollar, & in istis non deprimar ! In prosperis gratias Tibi referam & in adversis servem patientiam ! De nullo gaudeam vel doleam, nisi quod promoveat ad Te, vel quod abducat à Te. Nulli placere appetam, vel displicere timeam, nisi Tibi.

4. 'Om.

4. Omnia in Charitate da facere, & quod ad Cultum Tuum non pertinet, quasi mortuum reputare. Actiones meas da peragere non ex consuetudine, sed ad Te referre cum devotione.

5. Vilescant mihi omnia transitoria propter Te, & chara mihi sint omnia Tua, & Tu Deus meus plus, quam omnia. Delectet me omnis labor qui est pro Te, & tædiosa sit mihi omnis quies, quæ non est in Te.

6. Frequenter & ferventer da mihi, dulcissime Domine, Cor meum ad Te dirigere, & defectionem meam cum emendationis propositò dolendo pensare.

7. Fac me Deus meus, humilem sine fictione, hilarem sine dissolutione, tristem sine dejectione, maturum sine gravitate, agilem sine levitate, veracem sine duplicitate, timentem sine desperatione, in Te sperantem sine presumptione, castum sine corruptione, proximum corripere sine indignatione, ipsumq; ædificare verbo & exemplo sine elatione, obedientem sine contradictione, patientem sine murmuratione!

8. Da mihi, dulcissime Jesu, cor pervigil, quod nulla à Te abducat curiosa cogitatio: da immobile, quod nulla

nulla deorsum trahat indigna affectio: da invictum, quod nulla fatiget tribulatio: da liberum, quod nulla sibi vendicet violenta delectatio: & da rectum, quod nulla seorsum obliquet sinistra intentio.

9. Largire mihi, dulcissime Deus meus, intellectum Te cognoscentem, diligentiam Te quærentem, Sapientiam Te invenientem, conversationem Tibi placentem, Perseverantiam Te dalciter & fiducialiter expectantem, Fiduciam Te feliciter amplectentem: Da Tuis pœnis configi per Pœnitentiam, Tuis Beneficijs in via uti per gratiam, & tandem Tuis gaudijs in Patria frui per gloriam! Qui cum Patre & Spiritu sancto vivis & regnas Deus in æternum Benedictus, Amen!

10. Esto, Benigne Deus, *Principium* & *Finis* omnium mearum cogitationum, desideriorum, dictorum & factorum, & fac meminerim, nullius Te actionis Remuneratorem fore, cuius ipse non fuisti Finis!

11. Domine Deus! qui intima cordis perspecta habes omnesq; secretos pectoris recessus, omnes intentiones, motus & actus exploras; concede ut simplici & pura intentione Tibi serviens,

Preces Vespertinae.

25

viens, meam nunquam, Tuam verò
Gloriam constanter quæram !

12. Dilecte Salvator ! Fac, ut Spi-
ritus meus de Spiritu Tuo Verboque
vivò quotidie nutriatur ! Et in Fide vi-
vâ, Cognitione verâ, Amore purò,
cœlestium desiderio, mundi contem-
ptu, Abnegatione sincerâ, indies cor-
roboretur !

C

Sequitur

*Sequuntur jam Preces, HOMINEM
IPSUM magis immediatè, & sine
relatione ad alium, respicientes.*

Pro Cognitione Sui-ipsius.

OMnipotens Deus! Te supplex
obsecro, ut oculos Mentis meæ
cœlesti Tuâ luce ita perfundere di-
gneris, ut lapsum meum deplorandum
in *Adam*, dignè introspiciam! Di-
vinum Tuum Verbum apertè pro-
nunciat, *Intellectum* meum esse obte-
nebratum, *Rationem* rebellem & cœ-
lesti Verbi Tui dictamini contrarian-
tem, *Voluntatem* purissimæ Volunta-
tis Tuæ impulsui oppositam & jugi
planè impatientem. Declarat Verbum
Tuum *Mentem* lapsi Hominis & Con-
versationem esse vanam, *Cor* obdura-
tum, *Vitam* à Vita Dei abalienatam,
Conscientiam peccatorum mole obru-
tam, *Oculum* internum contra influ-
xum Lucis Tuæ clausum, *Aurem* ob-
tusam, *Guttur* Sepulchrum apertum,
Linguam ad dolum propensam, *Labia*
veneno aspidum infecta, & *Os* diris
& amarulentia plenum esse. Non
tantum *Passiones* meas & *Inclinationes*
in seculi Amorem immerfas, & à
quieta

quieta *Pacis via* longissimè declinare, *Rom. 3. 17.*
Verbum Legis Tuæ manifestat, sed
& *Corpus* & omnia omninò *Membra* *Rom. 6. 12.*
sub duram Peccati servitutem redacta 19.
esse, perhibet.

Eheu Domine! quàm inexhausta
est abyssus miseræ meæ! & impene-
trabilis profunditas depravationum
naturæ! Largire Benignissime Deus!
ne hanc lamentabilem lapsæ naturæ
descriptionem tantum, ut in Verbo
Tuo consignatam legam, sed ut ipse
vividò exinde sensu perculsus, ex abyf-
so miseræ meæ abyssum Misericordiæ
Tuæ invocem, & humilis ad Thro-
num Gratiae devolutus, purificantis
virtutis è Christò, magnò collapsæ Na-
turæ Instauratore derivandæ, parti-
ceps fiam, ut malignum semen pec-
cati mortificetur, semen autem Ver-
bi regenerantis reviviscat! ut tene-
brarum potentia pulsâ, Intellectus
Divinâ Luce collustretur! Ut ægræ
Rationis intemperie sanatâ, illa sub
Fidei obsequio placidè conquiescat, &
Spiritu aëtivitate suâ inservire dis-
cat! ut inquietæ voluntatis impetu
sublatò, voluntas mea Tuæ volun-
tati subdita fiat! Ut Mens & Con-
versatio mea, vanitatis jugò excussò,
veræ quæ in Christo est *Simplicitati*, 2 *Cor. 11.*
(b) adhæreat! Ut Cor obduratum 3.

mollescat! Vita mea cum Vita Dei suaviter conspiret! Conscientia abjecto iniquitatis dominiô, sub influxu Divinæ Gratiæ omnes Animæ Facultates gubernet! Ut Oculus interior ad recipiendam Veritatis Lucem aperiatur, auditusque idoneus evadat ad divinas Inspirationes percipiendas!

2 Tim.
3. 2.

Concede Domine, ne superficialiè & obiter hanc corruptionis Naturæ abyssum intropiciam, nec peccata saltem crassiora expurgem, sed ut frequenti ac constanter iteratô Humilitatis Exercitio, Radicem ipsam, Fontem ipsum ac Semen, *Amorem* nimirum *Proprium* ex quô universa propullulat vitiorum seges, agnoscam, & axi Mortificationis ad Radicem positâ, ita illam enecem, ut Radix, Fons & Semen Gratiæ in Christo exhibitæ eò latius per Animæ Potentias sese diffundere possit ac dilatare.

Sed cum ipse ego in tantum occæcatus sim, ut proprias mentis tenebras sine Tuo Lumine non agnoscam, & tam desperato morbo correptus, ut omnifere sensu extincto, morbum ipsum non sentiam; removeas omnia illa impedimenta, quæ salutiferam mei-ipsius Cognitionem obstruunt, ut resectâ facie miseriæ meæ abyssum ex unâ parte videam & deplorem;
ex

ex alterâ verò uberrimas Misericordiæ Tuæ Emanationes sentiam & degustem, *Amen.*

Aspirationes.

1. ' Concede Domine, ut lapsum
' Naturæ meæ tam profundè intro-
' spiciam, ut Gratiam in Christo pa-
' tefactam quæ Naturam instaurat,
' eò profundius etiam degustem.

2. ' Doce Domine meipsum co-
' gnoscere ; fac, ut videam quid *Adam*
' & *Christus* sit ; & quomodo *Adam* mo-
' ri, *Christus* autem in me vivere de-
' beat.

3. ' Domine ! naturalis homo, di-
' cente Apostolo Tuo, *non intelligit* ^{1 Cor. 2.}
' *Spiritualia* : Spiritu itaque Tuo spi- ^{14.}
' ritualement in me crea oculum, ut me-
' ipsum in deperdito meo statu dignè
' agnoscam !

4. ' Concede Domine, quòd me ita
' agnoscam, ut in propriis oculis
' sanctò pudore propter peccata sus-
' fusus, vilescam, & nihil quàm ob-
' latam in Christo Gratiam magni-
' faciam.

5. ' O immensum Amoris mare,
' quando me TOTUM in TE rapies !
' fac, ut propria mea vita intereat, ut ^{Matt. 16.}
' Tuam iterum inveniam ! ^{25.}

6. ' Ne Domine permittas, ut falsa mei-ipsius Cognitione & Æstimatione peream! Extingue omnes falsas imagines in corde meo, & veras de peccato & Gratia ideas, Menti meæ inscribe.

(b) *Simplicitas vel ἀπλότης Christiana, Scriptura stylo non significat Ruditatem vel stuporem quendam Mentis, acumini ingenii vel Sagacitati oppositum, ut in vulgari loquendi usu obtinet; sed Virtutem omnino nobilissimam & Animam quasi reliquarum omnium, qua scil. homo quicquid agit & operatur, ad Christum tanquam verum & unicum suum Objectum & Centrum sine ullo mercenario respectu ad seipsum habito, referre discit. Hinc dicitur ἀπλότης ἐἶς χεῖρὲν, 2 Cor. 11. 3. Et Christus, Luc. 11. 34. requirit oculum simplicem, i. e. ita Amore proprio vacuum, ut homo nihil quam DEUM IPSUM in actionibus suis respiciat. Oculus iste intentio est, qua quisque peragit opus suum; quæ quidem intentio si non fuerit recta, totum opus tenebrosus erit. Non est autem recta operantis intentio, nisi quicquid agit, ad summum Bonum veluti ad Fontem refundat. Omne Bonum desursum est, & quicquid ab illo deflectit, malum est. Vid. Bonæ Principia vit. Christian. §. 29. Conf. D. More Discurs. 3. ubi ostendit, non Facultatem rationalem per Oculum hunc intelligi ut aliqui putant, sed ipsum Θεῶνμα Spiritus, Rom. 8. 6. quo Anima tanquam Principio seipsa sublimiori, ad bene agendum moveatur.*

Pro

*Pro Contritione vel Compunctione
Cordis.*

DEUS mi ! & Deus Misericordiæ !
Fac, ut verè contritus, flexis
cordis genibus summoque dolore ani-
mi memetipsum accusem, & coram
Divina Majestate Tua culpam meam
tot peccatis accumulata, humiliter
agnoscam, confitendo omnes iniqui-
tates meas & abominationes toto
tempore vitæ meæ commissas, in su-
perbia, avaritia, luxuria, invidia, gu-
la, ira, acedia ; & in vitiis omnibus,
quæ ab istis promanant : Quia prohi-
dolor ! nimis inclinatus & effusus in
omnia fui. Fac, ut tam profligatæ
vitæ me summopere *pæniteat*, doleat. *Dan. 9.*
que peccâsse, non Amore præmii *8. 9.*
justis promissi, quò dignus non sum,
neque timore suppliciorum peccato-
ribus infligendorum, quibus undiqua-
que sum dignissimus : Sed idè tan-
tum, quia offendi TE, O Deus mi,
qui ex Te ipso summè bonus es, &
super omnia colendus ! imo ipsa Cha-
ritas, ipsa Bonitas, ipsa Majestas !
Et propter magnum Amorem, quem
Tibi debeo, quemque erga Te gerere
cupio, concede Domine, ut odio pro-
C 4 sequar;

sequar, detester, abominer peccatum, ejusque Fontem *Amorem proprium*, inordinatum Amorem creaturarum, & omne illud, quod me potest impedire, quominus Tibi per sanctum Tui Amorem conjungar & uniar. Quicquid peccavi cogitatione, verbo & opere, sive ex fragilitate, sive ex ignorantia, sive ex malitia contra Te, Deum meum, contra proximum & meipsum, quocunque modo; toto cordis affectu, quo possum, dico meam maximam culpam! pœnitet me peccasse, ac doleo, quod hac horâ non sentiam tantum odium peccati, neque habeam tam serium dolorem, nec tantam præterita deffendi curam, neque tam firmum propositum cavendi futura peccata, quantum vellem & deberem habere, ut tantis meis abominationibus aliquô modô respondeat. Ideò Te obsecro, Deus mi, ut infinitum illud odium, quo Tu peccatum detestaris, in supplementum ejus, quod ego habere deberem acceptes: & in vicem doloris, quô careo, offero Tibi, Misericordissime Pater, dolores Jesu Christi, Filii Tui & Redemptoris mei, simulque Sacrificium immaculatæ vitæ ejus: Et sanctum Fervorem ac Zelum, qui illum traxit ad

Phil. 2, 8, Ignominiosissimam & acerbissimam mortem,

tem, ut peccatum destrueret. Ah Jesu mi clementissime! ad pedes Misericordiarum Tuarum me proster-
no, obsecrans Te per Charitatem il-
lam quæ de Cœlo Te traxit in uterum
Virginis, ut mihi Merita amarissimæ
tuæ Passionis applies, & purifican-
tem pretiosissimi Sanguinis, pro pec-
catoribus effusi, Virtutem mihi con-
cedas! Ita suppleas omnes meos de-
fectus, & ignoscas mihi omnia vitia,
peccata, negligentias, & ingrati-
tudinem. Largire quæso, ut omnia
illa in posterum longè à me facessant;
& licet corruptæ naturæ propensione
in mala semper & vetita ferar, eam
tamen O Bonitas infinita! fac mihi
Gratiam, ne unquam voluntariò in
peccata ruam, vel pravæ carnis soli-
citationibus consensum præbeam!
Sane hoc est, quod etiam Tu ipse vis,
desideras, petis & mandas: Da igitur
quod jubes, & jube quod vis. De-
inde fac Domine, ut loco vitiorum, quæ
confessus sum, imprimantur in me
omnis generis Virtutes, fructusque
Spiritus à corde ad Imaginem Tuam
regenerato succrescant! Quod to-
tum cedat Tibi in Gloriam, Gratia-
rum actionem nunc & semper, & in
secula seculorum, *Amen.*

Aspirationes.

1. 'Contere Domine cordis mei
'duritiem penetranti Legis Tuæ
'malleo, & ita contritum, Evan-
'gelii oleo sana & refice.

2. 'Ignosce quæso Domine quod
'peccata acerbissimò odio digna, va-
'nis excusationibus toties palliare au-
'sus sim; Concede verò, ut verà
'hinc Tristitia affectus, imposterum
'me-ipsam accusem, & hoc ordine
'delictorum meorum veniam impe-
'trem.

3. 'Converte nos Domine ad ve-
'ram Contritionem, & tunc dic :
Psal. 90. 3 'Revertimini Filii Adam! (c) ut ita
'post veram Cordis Humiliationem
'suavi vultus Tui luce perfruamur.

4. 'Fac Domine, ut Cor meum
'verà Contritione dignè præparetur
'ad reliquas Gratia operationes re-
'cipiendum.

5. 'Ne quæso Domine Contritio
'mea ex sensu pœnæ quæ peccatum
'insequitur, sed ex ipsa vilissimâ &
'summè odiosâ peccati naturâ debite
'agnitâ, oriatur!

6. 'Largire mihi Gratiam Domine,
'ut ex iustitia Dei ad Misericordiam
'adspirem! & ex Legis Dispensatione,
'quæ

‘ quæ animum horrore percellit, in
 ‘ Dispensationem Evangelii, spiritu
 ‘ meo assurgam; ut hoc ordine cor
 ‘ contritum & rore Amoris irriga-
 ‘ tum, veros Pœnitentiæ fructus
 ‘ ferat!

(c) *Ita aliqui, v. 3. Psal. 90. ad interi-
 orem Contritionem & subsequentem vivifica-
 tionem Spiritus non incongrue applicant; Cui
 etiam applicationi Hebr. expressio ער-דכא
 non videtur contrariari.*

Pro Bono Proposito.

O Potentissime Deus! quia illu-
 minante Gratiâ Tuâ cognosco,
 quantoperè sim obligatus ad benè vi-
 vendum, & prosequendam virtutem;
 ad declinandum à malo, & fugiendum
 peccatum: Ideo nunc omninò mihi dif-
 fisus, totusq; confusus & innixus sanctæ
 Tuæ Gratiæ, rogo, ut talem mihi ani-
 mi firmitatem largiaris, ne unquam à
 præceptis Tuis iterum aberrem, sed
 potius millies singulis horis vitam
 profundere malim, quàm unquam
 graviter Te, Benigne Pater, offen-
 dere, aut tentare quicquam, facere,
 dicere aut cogitare, quod sit contra
 sanctum tuum Beneplacitum. Lar-
 gire Gratiâ, ut tanquam serpentem
 fugiam omnem occasionem peccandi,
 &

Gen. 39. 9.

& quicquid Tibi displicet; ut ea velim quæ Tuæ Voluntati congrua sunt, & ea detester, quæcunque Tu detestaris. Fac, ut sedulâ vigilantia cor meum custodiam, ne malignæ Tentatoris suggestioni succumbat, & Inimicus propositum meum inopinatâ incursione irritum reddat. Tu verò ipse gratiose mihi assiste, ut in cœpto propositô firmus persistam, nullasque Serpentis infernalis insinuationes admittens, desideria mea, inclinationes, affectus, motus denique omnes, GRATIÆ Tuæ Divinæ subijciam.

Renuncio omnem consensum sanctæ Tuæ Voluntati contrarium, & absolute me abdicol libertate propria, quoties ad malum allicior, & in periculo Te offendendi versor. Propono etiam imposterum, præcepta Tua fideliter servare & vota in Baptismo facta Tibi reddere. Conabor etiam, quantum per Gratiam Tuam potero, imitari sanctissimam vitam Tuam, & frequenti exercitiô habitum Virtutum Tuarum mihi comparare, ita ut per omnia Tuam rectissimam faciam voluntatem, meam verò in mala propensam, suppressam, & Tui Amore omnibus Superioribus, æqualibus & inferioribus illam subijciam, tandemque ingrediar viam perfectionis, per illa

illa media, quæ Tu ut perfectus Magister, in sancto Evangelio Tuo, verbis & exemplis monstrasti. Adjuva me igitur Domine, quia sine singulari *Auxilio Tuo* non valco exequi & Jo. 15. 5: implere bona ista proposita. Da mihi vivam Fidem, fortem & constantem animum; ut sicut Tu peccare non potes per naturam; ita ego non possim per Gratiam & veram *Regenerationis* indolem. Denique rogo Te, 1 Jo. 3. 9: ut declarationem hanc meæ voluntatis acceptare & approbare digneris; ut omnia sint & fiant ad Gloriam & Honorem Tuum, salutem animæ meæ & proximi mei, secundum sanctissimam Tuam voluntatem, cui cum omnibus Viribus & Facultatibus, quas mihi largitus es, me dedo & consecro! *Amen.*

Aspirationes.

1. ' Cum ita sub mole peccati & ' vanarum cupiditatum languescam, ' ut propriis motibus ad Deum assurgere non valeam, assiste mihi ut non ' modò sentiam deperditum meum ' statum, sed *intimo desiderio* ad Re- Rom. 7. 24 ' demptorem aspirem!

2. ' Anima

2. ' Anima quæso Domine Verbo
' Legis & Evangelii propositum
' meum de sincero Tibi serviendi
' studio! ut Tua Virtute assistente
' in ipsam vivam melioris vitæ pra-
' xin perducatur.

Matth.

21.30.

2 Cor. 5.

14.

3. ' Domine! ne me in sterili ac
' *languescenti* Tibi inserviendi *Propo-*
' *sito* unquam acquiescere permittas!
' Fac, ut Legis Tuæ rigore terrear,
' præcipuè verò *Evangelii* Tui *dulce-*
' *dine* ad Te sequendum alliciar!

4. ' Eheu Domine! quàm multi
' sunt, qui sub ipsò peccati dominiò
' de *bonâ voluntate* vanâ mentis per-
' suasione inflati, gloriantur. Aperi
' mihi oculos Domine, ne languidò
' aliquò cordis fallacis desiderio Vir-
' tute, energiâ, labore, applicatione &
' prece vacuò, decipiar, sed ad pra-
' xia ipsam cui voluntas verè bona
' sociata est, pergere studeam!

5. ' Doce me Domine, naturalem
' meam voluntatem peccati venerò
' infectam, imò originalem omnium
' malorum causam esse; ne unquam
' bonum propositum ex corruptâ vo-
' luntate habere me posse credam,
' sed à Tuâ regenerante Gratiâ quic-
' quid verè Bonum, unicè petam!

6. ' Ne

6. ' Ne patere, dilecte Jesu, ut ullò
' excusationis prætextu sanctè viven-
' di propositum in me intereat ; da,
' ut ea quæ naturæ impossibilia viden-
' tur, Gratiæ viribus è Morte Tuâ &
' Resurrectione derivandis, feliciter
' superentur !

Pro verâ Pœnitentia.

O Profunde, magne, immense,
sancte Deus ! qui post deplo-
rabilem lapsum primorum Parentum,
ex mero Gratiæ & Misericordiæ im-
pulsu divitias Amoris Tui in Filio Tuo
Jesu Christo & in humanâ carne ab
ipsò assumptâ. manifestasti. Tu por-
tam Salutis per peccatum occlusam,
in ipso iterum gratiosè nobis aperui-
sti, & peccatum mortemque ita San-
guine ejus delevisti, ut plenus ad Te
aditus iterum nobis pateat. Imò
Tu ipse ut Deus Misericordiâ abun-
dans, ad Gratiâ à Te oblatam & à
nobis amplectendam, nos excitas, &
peccatores à tramite Salutis devios,
ad revertendum *invitas*, ut quietem *Matth.*
apud Te inveniant. 11. 28.

Ita Verbo Tuo invitatus Domine,
ut vilis, pauper. ac iniquitate one-
ratus peccator ad Te confugio, con-
fiteorque

- Luc. 18. fiteorque me oblata Gratia planè in-
 13. *dignum* esse! Sentio Domine in fordes
 vanitatis profundissimè me demer-
 sum, ac carnis depravatæ desideriiis
 Psal. 38. propriæque Voluntatis *pondere* me
 5. undiquaque esse oppressum. Peccata
 2 Tim. 2. mea me miserum *captivum* tenent, &
 26. tenebris me ita involvunt, ut oblatam
 Gratiam nec videam nec degustem.
 Fides etiam & Confidentia quâ Ver-
 bum promissionis Tuæ apprehendere
 debebam, deficit, cum vanitatibus
 seculi & carnis me totum circumda-
 tum videam. Nitidam vestem qua in
 Gal. 3. 27. *Baptismi* fœdere me indueras, carnis
 inquinamenti conspurcavi, & laqueis
 Diaboli ita me constrinxi, ut nihil
 quam justam Tuam indignationem
 peccatis meis accensam, per sentiscam.
 Ipse infernus faucibus apertis mihi
 minatur, & Conscientia sensu divinæ
 iræ excitata, me intus excruciat! Judi-
 cia Tua jugiter mihi obversantur, &
 vincula mortis me manent. In immen-
 sam peccatorum & vanitatum vora-
 ginem dejectus sum, & tamen tanta
 mentis duritie percussus, ut peccata
 commissa nec videre dignè, nec deplo-
 rare valeam. Absconderunt me pla-
 nè de facie Tuâ Domine, & nihil su-
 perest, quam languida quædam vivi
 Jo. 6. 44. spiraculi scintilla, quæ *Tractu* Tuo
 intus

intus commota, ad Gratiam Tuam
 anhelat. Domine ad Te cum Filio
prodigo & publicano illo revertor! Ad *Luc. 15.*
 Misericordiam tuam *clamo*, & perama- *18.*
 ram Passionem & Mortem Redempto- *Luc. 18.*
 ris Jesu Christi tenui illa virtute suf- *13.*
 fultus, ad Te suspiro. Hunc *Thro-* *Psf. 130.2.*
num Gratia Tu constituisti, Amorem *Rom. 3.25*
 Tuum, mediante ipsius Satisfactione
 nobis offerens. Mediante hoc Filio
 Tuo dilecto recipe me Benigne Pater
 in Filiorum Tuorum numerum, &
 hæredem æternæ Beatitatis me de-
 clara. Concede etiam Gratiam sin-
 ceræ Pœnitentiæ, Contritionis, &
 Tristitiæ de peccatis commissis, ut
 tandem aliquando viam malorum
 linguam, & cor meum Tibi unice in
 obsequium tradam!

O Omnipotens Deus! *corroboras* *Luc. 17,*
quæso Fidei meæ languescens, *5.*
 infirmitatem. Frange obstinatum
 cordis duritiem, ut peccatorum
 profunditatem agnoscam & desse-
 am. Affice animam meam gratioso
 Virtutis Tuæ contactu, ut ipsa semet-
 ipsam sentiat, videatque quàm lon-
 gè à Gratia Tuæ tramite deviave-
 rit! Secundum uberrimum Miseri-
 cordiæ Tuæ effluxum trahe me per
 Mortem & Resurrectionem Redem-
 ptoris

Matth.
5. 6.

ptoris mei Jesu Christi ad Te, & in ipsius Sanguine & Morte dele peccata mea. Fac, ut Anima mea ipsius Sanguine aspersa, reviviscat & altè insitas vitiorum maculas ita elue, ut desiderium Animæ ruptis carnis cupiditatibus, in Te conversum, ex Fonte Gratiæ & Salutis pleno, Virtutem hauriat. Excita in me veræ Pœnitentiæ & Contritionis *sitim* & *Famem*, ut peccatum odiô prosequar, Tibi verò me totum dedam.

Pf. 4. 7.

1. Pet. 2. 3.

O inexhausta Misericordiæ abyssè! pauper ego procul de Te alienatus, tantillo Vitæ quod mihi restat, Te apprehendere non valeo! Eleva super me Deus *Lucem faciei* Tuæ! Trahe desiderium meum in Te, & tanto fervore fac illud ardere, ut tandem Gratiâ Tuâ *degustem*! Condona iniquitatem meam, & infirmitatem meam sana! Contere cor meum & animam meam, ut memetipsum agnoscam & humili mente ad Te accedam! Incipe verum in me Conversionis opus, & duc me per viam rectam, ut Tecum constanter ambulem! Da mihi Spiritum Tuum Sanctum, ut animum Spiritumque meum inhabitet, & sanctifica me in Gratia Tua secundum promissum Filii Tui dilecti, dicentis: *Pater meus*

Luc. 11.
13.

vult

vult dare Spiritum sanctum petentibus
 ab ipso : Et, *pulsate & aperietur vobis.* v. 9.
 Huic verbo pauper ego innixus, ad
 Te appropinquo, factamque promif-
 sionem corde & animâ apprehendo,
 non Te relinquens, donec cum Jacobo
Benedictionem mihi impertias ! Et li- Gen. 32.
26.
 cet prægrandis sit cumulus peccato-
 rum meorum, Tu tamen qui omni-
 potens es Deus & æterna Veritas
 mendacii nescia, promissisti, peccata
 verè sese convertentium similia lanæ Jes. 1. 18.
 fore maximè exalbescantis. Hac in-
 quam promissione suffultus, me Tibi
 totum dedico, obnixè orans, ut in
 Gratiam Tuam me recipere ac socie-
 tati Filiorum Tuorum qui in tramite
 viventium incedunt, adscribere di-
 gneris, ita ut unà cum ipsis viam præ-
 ceptorum Tuorum decurram. Mu-
 nias etiam cor meum Spiritu Humili-
 tatis & Obedientiæ, ut vivum sensum
 Indignationis Tuæ qua peccatis ira-
 sceris, constanter animo impressum,
 geram, & peccata evitem. O Fons
 omnis Gratia ! quomodo Cor meum
 coram Te effundere debeam, nescio !
 Nolo diutius vanæ de Pietate persua-
 sioni inhærere, nec corruptæ Volun-
 tati, fictæ consolationis apparatus
 diutius applicare.

Nolo

- Nolo ut ad terrestria & mala pro-
 pendens Voluntas solamen inveniat,
 sed ut funditus mortificetur & è con-
 spectu Tuo tollatur. Plena enim est
 hypocrisis & Amore proprio, omniq;
 sinceritate destituta. *Splendida* de c-
Matt. 21, mendatione futura dat *verba*, sed cum
 30. mendacijs immersa sit, verba sine
 ullo subsequenti effectu in cassum ab-
 eunt. Fac igitur, ut Tuam sequar
 voluntatem, meamq; propriam re-
 jiciam. voluntatis Tuæ sanctæ vir-
 tute, falsam & malignam depravatæ
 naturæ meæ voluntatem prosterne
 & eneca, ut in Te solùm omnia ve-
 lim ac agam. Et cum tot vanitati-
 bus me ogustum sentiam, Mortem
 tantum ac Resurrectionem Salvato-
 ris mei Jesu Christi à Te peto. Ut
Rom. 6, 5. Morte ipsius me *mortifices*, Resurre-
 ctione verò ejus, in *novam vitam* me
 excites, ne amplius propriæ volun-
 tatis impetum sequar, sed sanctam
 2 *Cor.* 6, Christi voluntatem amplectar! Fac, ut
 16. ipsius sim *Templum* & domicilium, ip-
Ebr. 12, 2. seq; solus sit *Dux* & Gubernator volun-
 tatis operumq; meorum. Gratiôsè me
Jo. 15, 1, cum ipso unias, & ut fructificantem
 2. palmitem ipsi *veræ viti* me inseras, ut
 in ipsius virtute bonos fructus feram.
 In verbum promissionis Tuæ Domi-

ne totum me abscondo ; fiat mihi secundum Tuam voluntatem, *Amen!*

Aspirationes.

1. ' O quanta fuit hætenus in negotio salutis socordia mea ! Excita quæso Domine Animam meam periculoso peccati *lethargo* (d) correptam, ne diutius ad Vocem Tuam, qua *Rom. 13. 11.* ad Pœnitentiam me invitas, obscurdescam !

2. ' Vilescat mihi Domine omnis creatura, ut nihil nisi Gratia Tua in Christo oblata, mihi placeat !

3. ' Domine ex merà Misericordia salva me qui vilissimus sum peccator & indignus quem terra sustineat !

4. ' Quam *longè* Domine per peccatum ab Amore Tuo recessi ! (e) *13.*

' Et quàm difficilis est reditus ex vanitate seculi, ad puri Amoris Principium de quò anima declinavit !

5. ' Fac Domine, ut intimo cordis desiderio ad Gratiam in Adamo amissam, sed in Christo restitutam, suspirem, & debito ordine illam apprehendam !

6. ' Da mihi Spiritum Tuum Domine, qui me doceat, per veram cordis purificationem ad divinam Lucem adspirare & ita in Luce ambulare, ut ad veram tandem Unionem

1 Jo. 1, 7. ^cnionem cum Deo iterum perveniam!

Luc. 22, 61. 7. ^cOculo Misericordiæ Tuæ Domine! quô Petrum post lapsum ^caspiciebas, me etiam gratiosè ^cintueri digneris, ut vividô sensu ^cpotenti Tuo aspectu perculsus, peccata ^cmea defleam, & gratiam emendationis obtineam!

Jud. v. 23 8. ^cDomine! quando plenè mihi ^cmoriar ut Tibi soli vivam? Quando tunicam carne maculatam exuam, ^cut nitidâ justitiæ Tuæ veste induar? ^cQuando à terrestrium amore me ^cperfectè expediam, ut purissimæ ^cTui Amoris flammulæ particeps ^cfiam? Quando sensus meos & affectus frænabo, ut ex vivæ Fidei ^cregimine totus pendeam?

(d) Status Securitatis ante Legem per *ἄγνοαν* vel Somnum Rm. 13. 11. graphicè depingitur, sicut enim dormiens usu exteriorum sensuum cessante, de appropinquante vel maximo periculo nullatenus sibi timet; & contrario vero variis somniis splendidisq; rerum imaginibus ac simulacris emortuis securus indulget, quæ autem expergescens, in fumum sine ulla realitate reliquæ, abiisse percipit. Ita homo in Securitatis statu, vel vanæ gloriæ aucupio, vel divitiis, vel sterilibus scientiis & studiis, vel voluptatibus & illecebris carnis, vel aliis vitiis, peccatis ac cerebri figmentis securus inhiat, & felicem in illorum possessione se fore censet;

cenſet; quæ tamen omnia poſt veram pœnitentiam ſolidiori jam rerum cœleſtium cognitione imbutus, & ex carnalis ſecuritatis ſtatu expergeſcens, pro tot evanidis ac pictis rerum ſimulacris jamjam in fumum abituris, ducit.

(c) Per longinquam Regionem quam prodigus petebat Luc. 15, 13. ſecundum interiorem ſenſum deviatio animæ lapſæ ab Amoris divini regimine, eleganter intimatur. Hoc modo continuatio in peccatis nihil aliud eſt, quàm continua quedam aberratio ab Amore Dei; quo tandem fit, ut Pœnitentiæ opus (quod in reditu ad Principium divini Amoris conſiſtit,) poſt longum & continuum peccatorum curſum, multis iſſq; graviſſimis undiquaque involvatur difficultatibus.

*Precatio ſub initium Conversionis
pro rectè utendo Gratia prave-
nienti.*

Omnipotens Deus! qui ex im-
menſa Tuâ Miſericordiâ, me
in peccatis mortuum, in carnalis ſe-
curitatis ſtatu altum dormientem ac
cœcò mentis impetu hûc atq; illuc
per multos annos abreptum, me in-
quam qui ex ignorantia cordis & ob-
durnatione, nihil quam mendacia pa-
travi, potenti Tui Evangelij voce
aliquò miſeriæ meæ ſenſu afficere
cœpiſti! Deprædico exuberantem
Miſericordiam Tuam, quam in me
peccatore

peccatore, qui voluntariò in mala tam diu rui ac Gratia^e Tuæ salutiferæ restiti, declarare voluisti! Sentio jam Domine verum esse quod antea
Mat. 7, susque deque habui! *portam* scilicet
13. *esse angustam & viam strictam* quæ ad vitam ducit. Sentio etiam desideria mea quæ in unum collecta vitam & vestigia Christi sequi debebant, (ut ipsius exemplo animata, ea quæ
Phil. 3, à tergo sunt obliviscantur, ad ea verò
14. quæ à fronte sunt, seriò contendant) ita in Amorem proprium, & mundi & creaturarum implicata, & ita in vanitatem & falsitatem naturæ corruptæ immersa esse, ut redeundi facultatem viresq; non inveniam, nisi eadem Tua Gratia, quæ primos Convictionis aculeos mihi immisit, eandem Convictionem efficacem etiam reddat, ut ex Convictione in veram tandem Conversionem transeat, & animum ex Regno tenebrarum ereptum, in Lucis Regnum transferat. Ad Te clamo Domine ex profundò innumerabilium cupiditatum chaos, quò anima ad Serenitatem & Quietem anhelans, obnubilatur, & nunc hùc, nunc illuc trahitur rapiturque. Radiolus quidam Lucis divinæ ex Te qui lucem aliàs inaccessibleam inhabitas, in me promanans,
 proprias

proprias meas detegit tenebras, sed emergendi ex illis virtutem, non supeditat: Legis Tuæ horrorem persentisco, & ex metu iræ divinæ hoc vel illud peccatum omittere allaboro, sed naturæ impetu in malum propensio longoque peccandi habitu in malo radicatio, in peccandi consuetudinem retrahor, & spem inter & anxietatem hærens, quò me vertam nescio!

Sagittæ Convictionum Tuarum *psal. 38,*
altè in me defixæ sunt, & internum *3.*
pravarum cupiditatum semen agitant irritantque; sed cum salvificæ Fidei Gratiâ & Potentiâ ex Evangelio derivandâ, destitutum me sentiam, ea deponere & abnegare non valeo, quæ Legis Tuæ rigor ut abneganda proponit & exposcit. Lux illa, quam tenebroso cordi meo immisisti intimam Legis Tuæ spiritualitatem ex una parte commonstrat, & ex altera indolem & conversationem ipsi conformem requirit; sed cum virtus ad hoc præstandum deficiat, Lex Tua instar facis mihi est, quâ abyssum miseriæ meæ exploro, sed media meipsum extricandi non videns, proprio conatu & activitate in peccati voraginem meipsum altius demergo. Quam falsa fuit spes mea,
D quâ

Apoc. 3.
17.

Mat. 12,
33.

quā animum instabilem delinivi, & cui tanquam quassatæ arundini innixus, meipsum miserè hætenus decepi! Totus bonorum operum apparatus quō animum in vanam præsumptionem induxi, meipsum divitem & nulla re egentem credens, jam ut cumulus operum carnis mihi apparet, postquam spiritualis Legis Tuæ sensus me edocuit, omnia naturalis hominis cogitata, dicta & facta tot esse peccata, & arborem putrem & emortuam bonos fructus ferre non posse. Fac, Omnipotens Deus, ut animus meus hinc verè humilietur, humiliatus verò ab omni vanò ac hypocritico velamine denudetur, tandemque salvificæ & efficacis Gratiae in Christo patefactæ particeps fiat, & ita spontaneò spiritu imbutus, spiritum servitutis & legalis anxietatis expellat prorsus, nec diutius sub Legis coactione hæreat, sed veras Gratiae ac filialis spiritus primitias sub Dispensatione Filij suaviter degustet.

Rom. 6,
14.

Jo. 6, 44.

Eheu Domine miserere mei! miserere mei! Ne diutius quæso sub Lege peccati captivus teneatur meus animus! Fac, ut anxio Tuò & legali Tractu, sub quo cum Lege peccati misero peccatori confligendum est, tanquam ad Christum pædagogò sincerè

sincerè utar, lætusq; tandem in Filij
Dispensationem transiens, non diutius
in vetustate literæ, sed in novitate spi- *Rom. 7, 6.*
ritûs incedam, & postquam dilata-
veris animum, cum gaudio semitam *Psal. 119.*
præceptorum Tuorum decurram! 23.

Aspirationes.

1. 'Crea in me Domine cor mun- *Psal. 51.*
'dum, & spiritum rectum ac firmum 12, 14.
'innova in visceribus meis! Redde
'mihi gaudium salutis Tuæ & spiritu
'Promptitudinis sustenta me!

2. 'Dilecte Jesu! Exue mihi pra-
'vam meam & corruptam naturam,
'& divinæ naturæ consortem me red- 2 *Pet. 1,*
'de! Novam me Domine in Temet- 4.
'ipso creaturam constitue, ut penes 2 *Cor. 5.*
'me nova tandem sint omnia. 17.

3. 'Humiles Tibi ago gratias Do-
'mine, quod me docueris, neminem
'bona opera facere posse, nisi ipse in-
'tus primum, *novo & divino agendi*
'Principio donatus fuerit. Effice in
'me novam hanc indolem, & largire
'Gratiam, ut sedulis virtutum acti- 2 *Pet. 1,*
'bus quotidie illam confirmare & in- 5.
'nutrire studeam

4. 'Dilecte Salvator! Quam suavis
'est dubio procul *perfecta Libertatis Jac. 1,*
'Lex illis, quibus eam introspicere 25.

D 2

datur!

v. 23

‘datur! Mihi largire, ut faciem meam
 ‘nativam, (eheu! quàm horridam ac
 ‘deformatam!) in speculo Legis Tuæ
 ‘dignè considerem, ut deinde Amo-
 ‘rem Dei in Redemptore, glorioso
 ‘Gratiæ speculo exhibitum, cò altius
 ‘etiam introspiciam!

2.ª Pet. 1,
19.

5. ‘Quando Mens mea pulsus pecca-
 ‘ti nebulis ad serenum Gratiae lumen
 ‘perveniet! Quando in corde meo
 ‘oriatur phosphorus in Veritatis via
 ‘mihî prælucens! Dilecte Jesu! qui es
 ‘lux mundi, ne me diutius in tene-
 ‘bris oberrare permitte! Fac, ut Te
 ‘sequar, & Te sequendo lucem in-
 ‘veniam!

*Pro Regeneratione vel Renovatone ad
 Imaginẽ Dei.*

OMnipotens Deus! Ex abyſſo
 depravatæ meæ naturæ, abyſ-
 ſum Miſericordiæ Tuæ invoco,
 proſtratusque coram Throno Gra-
 tiæ ſupplex rogo, ut oculum in-
 exhaustæ Tuæ Miſericordiæ ita ad
 me convertas, ut vivâ inde virtute
 deguſtatâ, prægrande illud Regene-
 rationis opus non tantum in me in-
 cipiatur, ſed de uno gradu ad alte-
 rum, tandemque ad Perfectionem
 ipſam provehatur!

Tu ipſe in Verbo Tuo, Filium
 Tuum

Tuum dilectum ut Salvatorem
mundi & unicum humani gene-
ris *Instauratorem* nobis proposui. *Elr. 5. 9.*
sti; sed quid cognitio historica ac
omnes emortuæ speculationis ideæ
mihi proderunt, nisi ipse ego *purifi-* *1 Jo. 1. 7.*
cantem ipsius Gratiam ac virtutem
ejus verè instauratricem ex Morte &
Resurrectione ipsius percipiam, &
hac mediante Regnum tenebrarum
destrui in me sentiam? Cum verò mi-
ser ego sub peccati potentiâ ita lan-
guescam, ut proprio nisu ad Chri-
stum pervenire nullo modo valeam,
rogo Benignissime Pater, ut Tu *Tra-* *Jo. 6. 44.*
ctu Tuo, anxio licet, ad ipsum per-
trahere me digneris! Aperi mihi o-
culos magis magisque verbo *Legis Rom. 3. 20*
Tuæ ut lamentabilem depravatæ na-
turæ statum verè persentiscam, & ve-
râ exinde Contritione perculsus, *sa-* *Tit. 2. 11.*
lutiferam Gratiam in Filio Tuo pate-
factam, avidus arripiam, ut ejus vir-
tute vetus homo cum omnibus suis
actionibus *exuatur, crucifigatur, morti-* *Col. 3. 5.*
ficetur, totumque corpus peccati cum *Rom. 6. 6.*
omnibus pariter membris ita destrua- *Col. 3. 5.*
tur, ut tandem aliquando victoria Fi-
dei de potentiâ peccati triumphet; & *Rom. 5.*
exundans peccati energia, supera- *20.*
bundanti Gratiâ in Christo nobis ex-
hibitâ, superetur. Sed eheu Domine!

Gen 3.15 quàm ferax malorum est adhuc *semen* illud *serpentis* ex prima transgressione in me propagatum! Quoties quotiesque amoris proprii impetus cogitationes, dicta & facta mea contaminat! Quoties voluntatis corruptæ impulsu ad mala moveor! Jam vanæ gloriæ cupido me sollicitat, mox amor terrestrium ac mundi, animum distrahit; mox appetitus sensitivus ad carnis desideria explenda me urget, & vel bestiis ipsis impuriorem reddit; (f) mox innumerus impurorum cogitationum exercitus me impetit, Mentisque Facultates ita undiquaq; obruit, ut *semen* divini Tui Verbi præ tot tantisque corruptæ naturæ zizaniis emergere vix possit.

1 Pet. 1.
23.

Eheu Domine! miserere debilis hujus desiderii ac teneræ voluntatis divina quidem Tua virtute in me excitatæ, sed sub mole corporis peccati in tot tantasque angustias reductæ, ut spiritum vix trahere possit! Noli quæso Tui-ipsius *semen* deferere, sed rore cœlestis Tuæ Benedictionis id ita indies irrigare perge, ut ipse ego arbor justitiæ tandem evadam, fructusque feram ad Gloriam Tuam Proximique emolumentum tendentes. O Jesu Christe! qui es Auctor secundæ Creationis eumque in finem

Eph.2.10

nem carne nostra indutus, ut car-
 nem nostram corrupta generatione
 infectam, purifices, naturamque col-
 lapsam, fœdatam, pollutam, inor-
 dinatam, pristino suo ordini ac inte-
 gritati restituas! Gratosus mihi ad-
 fuisse, ac fac, ut in *Sanguine Tuo* omnia *Ebr. 9. 14.*
 mea peccata expurgentur, novusque
 homo ex divino semine natus & *se-* *Eph. 4. 24*
cundum Deum creatus, in me exoria-
 tur, qui *Throno peccati* subverso jam *Rom. 6. 12.*
 ad gubernacula sedeat omnesque Fa-
 cultates animæ cœlesti amore, volun-
 tate & desideriiis imbuat. Quam sua-
 ves tunc erunt deliciæ Verbi Tui,
 sensui divinitus instaurato degustan-
 das se exhibentes! quam dulcia di-
 vina Tua eloquia, ex quibus homo
 interior non solum natus est, sed
 etiam in *mensuram plena statura Chri-* *Eph. 4. 13.*
sti innutritur: Quam delectabilis
 Tua voluntas, quippe quam exequi
 jam non amplius grave, sed *cibus* ipse *Jo. 4. 34.*
 animæ est: quàm facile *jugum* Tuum, *Matth. 11.*
 quod jam in humeros Gratiâ Tuâ 29.
 suffultos lætus suscipio: Quàm sua-
 viter *Mysteria Regni Tui* placido Fi- *Luc. 8. 10.*
 dei oculo illucescent, cum *sublatis ve-* *2 Cor. 3.*
laminibus in ipsa interiora aditus jam 16.
 pateat: Quàm submissè jam procax
 aliàs Ratio superiori Fidei dictami-
 ni parebit, & instar ancillæ unicè ex
 D 4 nutu

nutu ejus pendeat. Ipsi Memoriae quæ tot impurarum idearum receptaculum hætenus fuit, divina quæque dicta & facta ita jam inscribentur, ut ex thesauro spiritali in ipsa recondito divina quæque depromi possint. Ipsa imaginandi vis, quæ durante carnali generatione innumeras formabat vanitatis ideas, jam in obsequium Fidei redacta, placidè sub ipsius moderamine acquiescet, & delictis depravatis ideis, solidioris cognitionis impressiones recipiet, cum vivæ Fidei naturâ suaviter conspirantes. Affectus denique ab æstuantis carnis impulsu purgati, divinis animam sensationibus perfundent, & cor ipsum emendatis naturalibus, ab ipso Spiritu commotis affectibus exundabit. Et cum interiores facultates carnali hætenus generationi immerse, ita purgatæ fuerint, corpus ipsum & membra ejus non amplius in impuritatis servitium rapiuntur ad patranda iniquitatem, sed serva justitiæ ad sanctimoniam sistuntur.

Rem. 6.
19.

Tu autem sancte Spiritus qui à Patre & Filio procedis, & fluenti instar Ecclesiam & quodlibet ipsius membrum divina Tuâ Gratiâ irrigas, illumina Mentem meam peccati tenebris involutam, & carnalis meæ generationis

abyss-

abyssum ita me fac introspicere, ut ad Gratiam redemptricem in Christo patefactam & Tuâ operatione vivo sensu animæ applicandam, indefinenter adspirem, tandemque exuta natura corruptâ, novum hominem induam, & secundum *divinæ naturæ* in-2 Pet. 1.4. stinctum, constanter obambulem! Amen.

Aspirationes.

1. 'Eheu Domine! quam deplorabilis est naturæ meæ conditio!
'Quicquid jam caro sapit & sentit,
'(g) & ex hoc sensu agit & operatur, id inimicitia est adversus Deum. Rom. 8. 7.
'Deoque placere non potest, cum
'carnalis generationis labe, amore
'nimirum proprio undiquaque infectum sit.

2. 'Domine cæcus sum quoad Intellectum! immorigerus & contumax
'quoad voluntatem, & quoad omnes
'animæ Facultates à Te salutis Centro abalienatus! Dispelle tenebras
'Mentis! inflecte voluntatis propensiones, & omnes animæ vires
'ad verum suum Objectum tandem
'revoca!

3. 'Aperi Domine oculos Mentis
'meæ, ut abominandam carnalis generationis

nerationis vilitatem dignè introspectiam, nec illam ut leviusculam transgressionem in esu fructûs vetiti saltem consistentem, extenuare præsumam.

4. ' Fac, ut videam lapsum meum in *Adamo* esse ejusdem cum lapsu Luciferi naturæ, & quoad cor & animum Diabolo me similem factum, imò eousque à suavi communione cum Deo me separatum esse, ut nihil nisi infinita Gratia Tua, per Christum lapsæ naturæ applicanda, me amorì Tuo restituere valeat.

5. ' Eheu Domine! Tyrannica ac diabolica divinæ Majestatis adfectatio ita animum meum pervasit, ut quantus quantus sum, nihil nisi MEIPSUM, amoris proprii intemperie inflatus, quæram!

6. ' Largire mihi Domine tantam virtutem ex Morte & Resurrectione Christi derivatam, ut ipsum Diaboli in me semen, (*h*) *Amor* nimirum *proprius* magis magisque mortificetur, ac purus Dei Proximique amor iterum in me inflammetur.

7. ' Ostende mihi Domine in luce Tui Spiritûs Regenerationem veram non consistere in hac vel illa
notionali

‘ *notionali* de Christianismo *idea*, nec
 ‘ in cognitione historica, nec in Re-
 ‘ formatione quadam civili & super-
 ‘ ficiaria, ex humanis viribus pro-
 ‘ fectà; sed in supernaturali Spiritûs
 ‘ Tui operatione, quâ Imago DEI
 ‘ per lapsum amissa animæ intus
 ‘ restituitur, exterius verò ex tota
 ‘ conversatione relucet. (i)

8. ‘ Fac Domine, ut ita Verbum
 ‘ Legis & Evangelii lætitem, ut unò
 ‘ oculo gravissimum meum lapsum
 ‘ in *Adamo*; alterò verò Gratiam
 ‘ Christi purificantem & instauran-
 ‘ tem dignè agnoscam.

9. ‘ Exue mihi Domine Imaginem
 ‘ carnalem, terrenam & belluinam!
 ‘ redde autem Imaginem spiritualem,
 ‘ angelicam & divinam.

10. ‘ Domine Jesu! cum sancta
 ‘ Regenerationis linea & nativitas
 ‘ ex *TE* originem trahat; concede
 ‘ Gratiam, quò divinæ Tuæ naturæ ^{2 Pet. 1. 4.}
 ‘ ita particeps fiam, ut carnalis mea
 ‘ natura, ex *Adamo* descendens &
 ‘ undiquaque conspurcata, mortifice-
 ‘ tur & regimini Spiritûs Tui sub-
 ‘ jiciatur.

11. ‘ In peccatis *mortuus* sum & nil ^{Eph. 2. 1.}
 ‘ nisi opera mortis & tenebrarum
 ‘ facio; vivifica me Domine! Re-
 ‘ suscita in me vitam spiritualem &
 ‘ ad

‘ ad opera lucis idoneum me red-
 ‘ de!

12. ‘ Ex *Adami* natura ingenitus
 ‘ mihi est spiritus superbiæ, avaritiæ,
 ‘ impuditiæ, iræ, iracundiæ alio-
 ‘ rumque vitiorum; Ex *TE* verò Do-
 ‘ mine Jesu largire mihi spiritum
 ‘ Humilitatis, Beneficentiæ, Purita-
 ‘ tis, Longanimitatis & Philanthro-
 ‘ pias.

13. ‘ Sicut per ambitionem, ino-
 ‘ bedientiam & superbiam peccatum
 ‘ in naturam humanam intravit; ita
 ‘ Domine Jesu! fac, ut per Humili-
 ‘ tatem & Obedientiam iterum e-
 ‘ jiciatur.

14. ‘ Domine Jesu! quando plenè
 ‘ mihi ac carnali generationi moriar,
 ‘ & Tibi vivam? quando me ab o-
 ‘ mnibus carnalis generationis operi-
 ‘ bus expediam! ut secundum spiri-
 ‘ tualis generationis ductum vivam?

(f) *Quomodo homo per dominium appetitus sensitivi ipsis bestiis impurius reddatur, de hoc vid. egregium Discurs. anglice exaratum ap. Matth. Hale, Part. II. Contemplat. p. m. 44. cujus substantia huc redit: Superiores facultates quibus homo à bestiis differt, si per appetitus sensitivi imperum ad peccatum & inquinamenta carnis abripiantur, hominem bestiis ipsis infinitis vicibus impuriorem reddunt. Ipsa Ratio, quæ sensitiva desideria reprimere debebat, novas indies & hor-*
 rendas

ren las peccandi inventiones fabricat; *Phantasia* inventos peccandi modos magis magisque elimat & elaborat; *Cor* vero & *Cogitationes* ad vitæ sensitivæ sustentationem hinc nutrimenta trahunt; quò tandem fit, ut ipsæ Facultates hominis ad appetitum sensitivum retundendum datæ, jam autem promovendis impuritatibus carnis inservientes, hominem non tantum brutis pejorem efficiant, (exquisite illum peccare docentes,) sed etiam longe profundiores & acutiores impressiones (in bestias non cadentes) ex commissis peccatis recipiant, illisque abominandum in modum polluantur.

(g) *Φεῖνμα τῆς σαρκὸς*, Rom. 8. 7. non tam denotat externos impietatis actus, quam ipsum internum naturæ corruptæ instinctum & motum, quo homo in mala fertur; ut doceamur, non externam quandam morum Reformationem, ad Regenerationis opus sufficere, sed ipsam hominis Naturam internumque agendi Principium, emendandum esse.

(h) Quomodo in Philautia tanquam cinnium peccatorum Semine tota arbor mortifera cum innumeris fructibus omnibusque aliis proprietatibus delitescat; de hoc vid. omnino Arndius lib. 1. de vero Christianism. cap. 2. pag. 12. Edit. Latin. Lipsiens.

(i) Vid. Hopkinsii Concionem Anglic. de Regenerationis Natura Opp. pag. 520. & seq. in qua falsæ notiones circa Regenerationis negotium enumerantur.

*Pro obtinenda Animi Quiete &
Tranquillitate in Christo.*

Jes. 9. 6. **O** Æterne & unice Princeps Pacis,
Domine Jesu Christe! Beatissima
& summa fidelium animarum Quies!
Matth. 11. 28. Tu dixisti: *Venite ad me, & invenie-*
Jo. 16. 33. *tis requiem animabus vestris: In mundo*
pressuram habebitis, in me autem Pacem.
Vah! quoties ego requiem quæsi in
hoc mundò & rebus temporalibus, nec
tamen inveni! Nam anima mea im-
mortalis expleri, satiari & pacari
non potest, nisi per res immortales,
hoc est, in Te & Tecum. O Deus
immortalis! ubi Tu abes, illic nulla
quies animarum est; nam omnia tem-
poralia festinant ad occasum, & sicut
Jes. 51. 6. *pannus veterascunt, terra sicut vesti-*
Psal. 102. 27. *mentum atteritur & mutatur; Tu mu-*
Ver. 28. *tabis ea, qui idem ipse es, & manes*
immutabilis. Quomodo ergo immor-
talis mea anima requiem inveniet in
rebus adeò caducis, mutabilibus, fu-
gacibus? Quemadmodum enim Tu
Deus ac Opifex noster omnipotens,
in nulla creatura, præterquam in ho-
mine acquievisti; (Nam hoc creatò
Gen. 2. 2. *quievisti ab operibus Tuis*) ita anima
humana

humana in nulla creatura requiem invenit, nisi in Te.

O Deus! anima mea *saturari* non *Pf. 17. 15* potest nisi Te Deo meo, qui es omne Bonum. TE *sitit & esurit anima mea*, *Pf. 63. 2*; nec unquam conquiescere potest, nisi TEIPSUM habuerit. Unde Tu suavissime Jesu non immeritò dixisti: *Qui sitit, veniat ad me*. Tu origo a- *Jo. 7. 37* nimæ meæ es, quæ proindè nullibi nisi in Te requiem potest invenire. Voca ergò animam meam, & dic ipsi: *Veni Cant. 2*; *columba mea & in foraminibus petra 14*. acquiesce, in latibulo prærupto, hoc est in vulneribus Jesu Christi.

O Petra Salutis! in quâ confidit & requiescit anima mea. Certè dilectus Apostolus Tuus Thomas non prius *Jo. 10. 25* potuit conquiescere, quam misisset manus suas in locum clavorum & vulnerum Tuorum. Illa etenim sunt nobis fontes salutis, fontes pacis, & fontes amoris!

O Domine Jesu, quàm ardens est Charitas Tua! quàm pura, & omni simulatione vacua! quam perfecta! quam immaculata! quam magna! quam *excelsa*! quam *pro-* *Ephes. 3* *funda*! quam denique *sincera* & *18*. cordialis! Permitte quæso animæ meæ, ut in hac Tua Charitate conquiescat, in corde Tuo, in quo non est

est mendacium neq; dolus: Quiescat
in hoc anima mea sine timore pla-
cidè & securè. Conquiescant in Te
quæso omnes sensus mei, ut audiam
Te suaviter in me loquentem, O sum-
ma Humanitas! Intueantur Te oculi
Pf. 85, 9. mei, O admiranda pulchritudo! *Au-*
Pf. 34, 9. *diant* Te aures meæ, O suavissima
Cantic. 1, jucunditas! Gustet Te os meum, O
3. incomparabilis dulcedo! Aspiret mi-
hi fragrantissimus vitæ odor ex Te
qui es flos Paradisi nobilissimus! Al-
ligent Te mihi brachia mea amplexu
Charitatis, O mellitissime Sponse!
exultet in Te cor meum, O mea læ-
titia! Desideret Te solum voluntas
mea, O unicum votum cordis mei!
Te solum cognoscat Intellectus meus,
O æterna Sapientia! in Te denique
tino acquiescant desideria mea & af-
fectus omnes, O Jesu qui es amor meus
Pax mea, Gaudium meum! Tolle
ex corde meo omne quod Tu non
es. Tu mihi opulentia es in mea
paupertate; Tu mihi honor in con-
temptu meo; Tu mihi laus & glo-
ria es contra calumnias; Tu mea
fortitudo in infirmitate; Tu deniq;
mihi vita es in morte. Et quare in
Te non acquiescam qui es mihi o-
mnia? *Justitia* mea contra peccata;
1 Cor. 1, *Sapientia* mea contra stultitiam;
30, 31. Redemptio

Redemptio contra meam *condemnationem*; Sanctificatio contra meam immunditiam. Veni ad me, & fac requiescere cor meum; celebra in me Sabbathum Tuum, ut audiam quid in me loquaris! Sentiam Te in me vivere, O vita mea! Te consolari, recreare, reficere, & illuminare me, O consolatio & delectatio mea, gaudium & lumen meum sempiternum!

Dem Tibi, obsecro, *totum cor meum*, quia Tu mihi cor Tuum totum dedisti. Exeam è me ipso, ut Tu in me intres: Evacuem & repurgem à mundo cor meum, ut Tu cœlestibus donis illud adimpleas! O Jesu quies cordis mei, sanctumq; animæ meæ Sabbathum! Deduc me in quietem æternæ Beatitudinis, *ubi delectationes in dextera Tuâ usq; in æternum!* Amen.

Aspirationes.

1. ' Cum non in turbine Domine,
' sed in *spiritu aura lenis* percipiaris, 1 Reg. 19,
' amove à corde meo tumultuosam 12.
' cogitationum procellam, ut in se-
' cretiori animæ meæ conclavi quie-
' tos Spiritûs Tui motus persenti-
' scam!

2. ' Domine

2. ' Domine hęc nihil aliud est
Ecclef. 3, ' quàm *vanitas & afflictio Spiritus!*
 26. ' (k) Recollige igitur facultates &
 ' cogitationes meas in vanitatem
 ' dispersas, ut in TE solò unicè tan-
 ' dem acquiescant!

3. ' Eheu Domine! Cum omnia
 ' visibilia & terrena ad interitum
 ' festinent, & per continuas vicissitu-
 ' dines circumvolvantur; doce me
 ' Domine in temporalibus nullam, in
Ies. 30, ' TE vero omnem requiem invenien-
 15. ' dam & in *Silentio & Spe* obtinendam
 ' esse.

4. ' Dilecte Salvator! Cum amor
 ' proprius in quem naturà demersus
 ' sum, variis anxietatibus, curis &
 ' concussionibus animum meum di-
 ' vexet; fac, ut enecato amore pro-
 ' prio, quieti Tui ac sereni amoris
 ' particeps fiam & suaviter in illò
 ' acquiescam!

5. Compesce Domine divino Fidei
 ' dictamine desiderium animæ meæ,
 ' ne proprio conatu extra TE quie-
 ' tem quærat, vel activitate sua infi-
 ' nità infinitos mihi pariat cruciatus,
 ' (l) Trahe verò omnes conatus,
 ' motus & affectus meos in TE ut
 ' verum animæ objectum, ut divina
 ' Pace, Luce ac Quiete in Tua Com-
 ' munionem perfruantur!

6. Domine

6. ' Domine Jesu! Qui quondam
' aestuantis maris fluctus omnipoten-
' ti Tuo verbo compescuisti! Com-
' pesce etiam turbulentas peñoris
' mei tempestates, ut placido tan-
' dem ac tranquillo corde in TE re-
' cumbam!

7. ' Deus immutabilis! apud quem
' non est transmutatio, nec vicissitu-
' dinis obumbratio: Fac, ut immuta- *Jac. 1,*
' biliter Tibi adhæream! Et sicut *17.*
' Tu idem ipse es & anni Tui non *Ebr. 1,*
' deficiunt; ita largire, ut idem ego *12.*
' in amore erga Te perseverem, & à
' sinceritatis tramite nunquam de-
' flectam!

(k) *Hebraic.* רוח רוח *Eccles. 1, 14.* ali-
qui per depastionem vel absorptionem Spi-
ritus interpretantur, ut innuatur Spiritum
hominis dum extra Deum verum suum Cen-
trum quietem querit, eo ipso magis languidum
fieri & loco solidi nutrimenti quod captare
vult, quasi absumi & magis depauperari. Alii
per pastionem ventri exponunt, ad denotand.
rerum humanarum summam inanitatem, ut si
quis ore aperto vento pasci velit, *Hos. 12, 1.*
Lxx. habent ὡς αἶσθησις πένουα *& Gallic.*
Rongement d'Esprit.

(l) *Vid. Dn. Poiret Oeconom. Divin. Lib.*
1. cap. 14. de Creatione p. 206. Edit. Latin.
& Tom. II. p. 390. Edit. Gallic. ubi de Acti-
vitae Animae seipsam querentis agitur, osten-
diturq; activitatem animae corruptae, immor-
tale

ta'e Principium violentissimorum cruciatuum
 Et dolorum cremon fore, nisi Gratia Dei
 cum proprio suo objecto, Deo ipso scil. in tem-
 pore iterum aniatur.

Pro Abnegatione Sui-ipsius.

Obscuro Te, benignissime Deus
 per immensam Misericordiam
 Tuam, ut præstes mihi Te amare
 toto corde, super omnia; & cunctos
 homines atque omnes status, tum
 religiosos, tum seculares, amicos,
 & inimicos, perinde ut me ipsum di-
 ligere. Da mihi, ut omnes homines

*Phil. 2, 3. venerer, nec quenquam unquam judi-
 cem aut contemnam; sed ut ipse*

*Gal. 1,
 10.*

potius ab omnibus contemni & ab-
 jici desiderem: nec unquam homini-
 bus placere appetam nisi Tibi, Do-
 mine; nec cuiquam præterquam Tibi
 displicere verear & reformidem: ut-
 que in omnibus Tuum super omnia
 honorem, & gratissimam volunta-
 tem Tuam, non aliud exequi concu-
 piscam!

Oro præterea, amantissime Domi-
 ne, ut præstes mihi, ne de me ipso
 aut de propriis actionibus meis præ-
 fidam aut præsumam; sed ut Tibi,
 sanctissimisq; Tuis Meritis totus in-
 nitar,

nitur, & in eis potissimam spem & fiduciam meam colloceam, ac nihilominus semper quod in me est, facere non omittam.

Ad hæc, vulnera, quæso cor meum amore Tuo, & libera me ab omni privato & corrupto ac falso amore; & da mihi cognoscere ac sentire Charitatem, Misericordiam, Sapientiam ac Omnipotentiam Tuam, itemque propriam *NIHILUM* & infidelitatem meam: tenebras nempe, dementiam, malignitatem, miseriam, impotentiamq; propriam. 2 Cor. 12, 11.

Rogo etiam, dulcissime Domine, ne me unquam sinas oblivisci Mortis & Passionis Tuæ, sed ut in eis sit mihi præcipua requies & accessus ad Divinitatem, & ut omnes vires meas in Tuis vulneribus & Tuâ Morte consumam.

Tantam etiam, piissime Domine, largire mihi Charitatem, ut omnia propter Te & facere & omittere possim, & ut omnis labor, Tua causa facilis mihi sit, utque mortales omnes & omnis eorum consolatio, nec non quævis naturæ meæ oblectamenta, mihi tam amara & molesta reddantur, quam mihi modò jucunda sunt, & ut æquè libens eis caream, quam Phil. 4, 11, 12.

Oro

Pro Abnegatione sui ipsius.

Oro insuper, benignissime Domine, ut me in omnium hominum, tam religiosorum quam secularium cordibus extinguas; & ut cunctos homines, omnesque extraneas imagines in meo corde occidas; nec ab ulla mihi afflictione, vel cruce vel mœrore parcas, quæ Tibi placeant, & mihi adminiculo sint apud Te: Et in omni perpeſſione & afflictione quam mihi evenire permiseris, & quæ ab hominibus mihi possit accidere, præsta ut me reum agnoscere & fateri discam, & ut contemnam meipsum.

Precor nihilominus, suavissime Domine, ut Mortis & vulnerum Tuorum Meritis, & Te ipso toto cœlesti Patri Tuo pro omnibus, quæ unquam admisi, peccatis meis satisfacias, iisdemque omnem negligentiam & defectus meos suppleas. Præsta etiam mihi ut incertam mortis horam, & horrendi ac tremendi Tui iudicii æquitatem, itemq; negligentias & brevitatem vitæ meæ, pœnasq; gravissimas & sempiternas impiis & peccatoribus præparatas, ob oculos habere & formidare discam.

Deniq; Clementissime Domine, da mihi ut nunquam neque pacem, neq; delectationem quæram aut inveniam,
nisi

Pro Abnegatione sui ipsius.

71

nisi in TE, & ut Tu sis causa & ratio omnium actionum mearum! *Amen.*

Alia Brevior.

OMnipotens, Æterne, Juste ac Misericors Deus! da nobis miseris propter Temetipsum, facere, quod scimus Te velle, & semper velle, quod Tibi placet; ut interius mundati & illuminati, & igne Spiritûs sancti accensi, possimus sequi vestigia dilectissimi Filii Tui, Domini nostri Jesu Christi, ac ad Te unum sola Tua Gratia pervenire, qui in Trinitate perfecta, & Unitate simplici vivis & regnas & gloriaris Deus Benedictus in secula seculorum, *Amen!*

Adhuc alia pro Abnegatione.

Fidelissime Jesu! Gratias Tibi ago humillimas, quod cœlestis Tui Patris voluntatem de nostri ac seculi Abnegatione & verò hinc resiliente cultu Dei nobis revelare dignatus sis.

Obsecro verò optime Jesu, ut nobilissimam hanc veritatem toties in Verbo Tuo inculcatam ita etiam cordi meo inscribas, ne emortua speculatione

Matt. 6.

24.

latione, sed plena ac solida convicti-
one pectori illam infixam geram,
vanamq; illam persuasionem, quâ mul-
ti Patri Tuo inservire prætendunt,
nec tamen Mundi servitium renunciare
volunt, hinc extirpari ex me sen-
tiam. Quam latè jam inter Christi-
anos perversa hæc opinio grassata est,
& quàm altas hinc inde egit radices,
ut hominum multa millia sub servi-
tute peccati & communis animarum
hostis permaneant, nomen tamen
Christi falsæ huic & abominandæ
persuasioni quâ miserè seipsos deci-
piunt, prætexere non erubescant.

Con dona Domine, quod & egomet-
ipse vanâ hac imaginatione, Evan-
gelii Tui luce licet reclamante,
veterem hominem in securitate car-
nali altum dormientem, demulserim,
Deo, mundo & desideriis carnis unâ
inservire vano animo toties præsu-
mens! O inanem depravatæ naturæ
suggestionem! Eo ipso enim non
Deo, sed mundo inservivi, ac memet-
ipsum mei ipsius idolum faciens, pe-
riculosissimis Satanæ tentationibus me
exposui. Domine! ne me patere
vanis hisce corruptæ Imaginationis
suggestionibus diutius illaqueari!

Concede verò ut Dignitatem veri
cultûs Tibi exhibendi, ita introspi-
ciam,

ciam, ut Tuum Regnum ejusq; Justi- *Matt. 6,*
tiam unicè quæram & cultum Tibi 33.
persolvendum primam ac ultimam
operum meorum curam faciam ! Doce
me quàm injustum pariter & per-
niciosum servitium sit quod seculo
huic transeunti carnisque cupiditati-
bus præstatur, quippe quo in pro-
prium ruimus interitum & in nos-
metipsos cæco impetu acti, sævimus ;
ut vel hac consideratione à servitio
hoc periculis undiquaque pleno, ab-
sterrear, illudque ut abominationem
Christi nomine indignam, rejiciam. :

Tu verò ipse Domine ! Spiritu Po-
tentiaæ Tuæ, spiritum amoris pro-
prij funditus eneca & evelle ; nisi
enim Tuipse malum hoc in nobis
aggrediaris & mortifices, omnes hu-
mani conatus ad hoc tendentes, nun-
quam non successu carebunt. *Crea*
in me cor purum & ab omni pro- *Psal. 51,*
prij honoris, proprii commodi ac 12.
delectamenti cupidine vacuum, Tui
verò honoris promovendi summè
cupidum : Ut hoc modo anima mea
excussò tyrannicò amoris proprii ju-
go, dulcedinem quietis hinc pro-
manantis degustet, Patri Tuo cultus
exhibendus hinc placeat, ipse autem
vitam meam carnisq; desideria exin-
de provenientia *amittens,* vitam ve- *Matt. 16,*

ram in Tui communione iterum inveniam ! Per sanctam Tuam obedientiam ! Amen !

Aspirationes.

1. ' Concede Domine, ut mihi ipsi
' propriisque desideriis moriar, ut
' Tibi Tuæque voluntati unice vivam !
2. ' Suavissime Jesu ! qui illustrissimum nobis perfectæ Abnegationis exemplum dedisti ; fac, ut Fidei oculo jugiter in Tui imitatione
fi Pet. 2. ' fixo, *vestigia* Tua sequi summo studio allaborem.
21.
3. ' Moriat in me vetus homo, ut vivat novus ! Subjucetur spiritus superbiæ, ut vera Humilitas reviviscat ! Extinguatur ira & vindictæ cupido, ut resplendescat Mansuetudo ! Tollatur avaritia, ut augeatur Fiducia in Deum ! Mortificetur in me amor mundi, ut amor Dei exardescat !
4. ' Ita cœlesti amore Tuo pectus meum expleas Domine ! ne ex merè
24. ' legali (*m*) impetu qui citò evanescit, sed ex intimo amoris sensu in
25. ' Evangelio fundatò, propriam meam voluntatem abnegem.

5. ' Cum

5. ' Cum legalis Abnegatio rapi-
' di torrentis instar violento motu
' animum feriat, sed virtute de-
' stituta, citò languescat; concede
' Gratiam, ut Potentia ex ipsis vi-
' sceribus Evangelii derivatà, præ-
' grande hoc Abnegationis opus per-
' ficiam!

6. ' Corroboram me quæso Domi-
' ne Spiritu Potentiæ, ut per *angu-* *Matt. 7.*
' *stam* Abnegationis portam introi- *14.*
' ens, omnibus impedimentis excuf-
' sis, ad Regnum Gloriæ indefessus
' adspirem!

(m) *Legalis Abnegatio est quæ ex mero metu pænæ vel spe præmii profecta, externos peccatorum actus saltem impedit; sed Evangelica est, quæ ex Amore Christi, in Evangelio tam luculenter demonstrato, promanans, ipsam peccati Radicem internam vi Mortis & Resurrectionis Christi mortificat.*

Pro Patientia.

Domine Jesu! qui verus es Rex
Gloriæ, mei autem causa per
varias tribulationes in Gloriam Tuam
introire voluisti, & Regnum præpara-
re quod omnes fideliter Tibi servi-
entes eodem ordine suo tempore ca-
pessent. Condona quæso Domine!

quod vanis cogitationibus ordini huic contrariis, nimium sæpe indulserim.

Asslictiones mihi immisissas non ea quæ par est animi Resignatione, in me suscepi, sed mox secreto murmure ægræ mentis & depravatæ naturæ impotentiam jugi impatientem, prodidi; mox etiam crucis Tuæ me
Marc. 8, ita *puduit*, ut ad corrupti sæculi morem abjecto animo ac pusillo me *con-*
38. *formare* potius voluerim, quam Potentiæ Tuæ innixus, Testimonium pro Tua Gloria ferre, & sæculi contemptum sereno corde subire.

Largire Domine! ut hunc animi mei morbum tanquam quotidianam Humiliationis materiam agnoscam, & in virtute sanguinis Tui peccata hinc commissa, deleri sentiam. Pectori meo nobilissimam Patientiam ut fructum Spiritus Tui altè infere, & fac, ut supremum Tuum jus quod in creaturam habes, unà cum benignâ Tuâ ordinatione eò tendente, ut per crucis viam Tecum me iterum unias, debite introspiciam, utilitatem pariter & æquitatem ordinationis hujus agnoscam, TE in sapienti hac Dispensatione amem, ac spe meâ verbo promissionis Tuæ ita inhæream, ut Patientia mea virtute hinc derivatâ vero fundamento ac firmo innitatur.

Fac

Fac, ut resignato animo ipsâ horâ crucis in voluntate Tua acquiescam! Cohibe linguam meam divinô Legis Tux fræno, & concede Gratiam, quò ita sub afflictionibus me geram, ut ipsæ tribulationes salutarem in me fructum producentes, Nominis Tui Gloriam in me & per me promoveant. Talem veræ Patientiæ mensuram mihi largire, ut hac munitus, afflictiones mihi immittendas & ad mei Purificationem necessarias, promptò animò subeam, & hoc modo sentiam, internum hominem indies *renovari*, 2 Cor. 4. dum externus sub crucis pressurâ 16. corrumpitur.

Da etiam, ut omnia Media ad obtinendam hanc virtutem conducantia, debita applicatione adhibeam, impedimenta verò hujus virtutis divinâ Tuâ Gratiâ Tuipse remove! Ante omnia Spiritu *Fortitudinis* ita me cor- 2 Tim. 1. roborâ, ne crucem Tuam propter 7. Nominis Tui confessionem suscipiendam, recussem aut reformidem, sed abnegatâ omni seculi conformitate, hominum odia quæ vitæ Nominisq; Tui Confessores manent, constanti & inconcussò animò perferam, *gaudeam* Act. 5. que quod dignus factus sim, propter 41. Nomen Tuum, Veritatem, Exemplum, Doctrinam & Præcepta Tua
E 3 corruptæ

corruptæ naturæ exosa, commiserandi seculi hujus contumelias pati!

Doce me dignitatem crucis Christi & beatitatem inde in Tuos imitatores promanantem, debite pensare; è contrario verò infelicem & dolendam illorum sortem introspicere, qui falsam transeuntis seculi amicitiam Gloriæ futuræ ac paterno Tuo Favori æternum duraturo, præferunt. Adauge etiam Benigne Deus in me veræ Fidei igniculos, & fac, ut omnes calamitates ac judicia ad majorem purificationem nobis adhuc immittenda, cœlestem Fidei vitam ac flammam suscitent magis magisque ac nutriant, ita ut omnibus naturæ fordibus tandem exustis, auri instar igne purificati, eò magis nitescam, & imago Tua eò perfectius in me reluceat! Largire hoc dilecte Jesu, propter Merita Tua, Obedientiam Tuam ac Patientiam perfectissimam, *Amen!*

Aspirationes.

1. ' Optime Jesu! Virtus & Fortitudo animæ meæ! qui tot irrisiones, percussiones & contumelias admirabili Patientiâ tolerasti; doce me, omnia mihi adversantia miti
silentio
- Ebr. 12.*
 2, 3.

‘ silentio vincere & tranquillò corde
‘ suscipere.

2. ‘ Mortifica in me Domine, cor-
‘ ruptæ voluntatis meæ vitam, ut
‘ hac enecatà, Patientiæ virtus eò al-
‘ tiores in me agat radices!

3. ‘ Concede Domine ut sancto
‘ contra memetipsum odio incensus,
‘ mihi ipsi irascar, meipsum ac vi-
‘ litatem corruptæ meæ naturæ con-
‘ temptim habeam, ut aliorum etiam
‘ contemptum eò leniori animò per-
‘ feram!

4. ‘ Domine Jesu! qui instar mi-
‘ tissimi agni ad crucem & verbera,
‘ contemptum ac crudelissimam mor- *AR. 8,*
‘ tem raptus, non aperuisti os, sed qui- *32.*
‘ eto animo quæque mala subiisti; fac,
‘ ut vetus homo ferendæ afflictionis im-
‘ patiens, cum omnibus omninò mem-
‘ bris Tecum crucifigatur; internus ve-
‘ rò indies ad Tui imaginem reviviscat!

‘ 5. ‘ Domine! Cum ipse ego tot
‘ peccatis ac depravatæ naturæ in-
‘ clinationibus undiquaque sim onu-
‘ stus; Da, ut vividò hinc sensu af-
‘ fectus, aliorum defectus tolerem,
‘ meos primum emendare studeam,
‘ ac peccata mea pœnis longè gra-
‘ viora esse agnoscam!

6. ‘ Cum ipsum Filium Tuum di-
‘ lectum tot contumelias ac cruces

Rem. 3. 29. ' subire passus sis ; fac Domine, ut
 ' Fidei oculo in ipsius Patientia fixô,
 ' virtutem hinc hauriam & ad vitæ
 ' ipsius *Conformitatem* sedulò adspi-
 ' rem !

7. ' Largire Gratiam Deus ! ut
 ' arbitrio Tuo penitus resignatus,
 ' *TOTUM ME* sapienti Tuæ Di-
 ' spensationi committam, nullumq;
 ' crucis meæ tempus, modum vel lo-
 ' cum ut corrupta Ratio solet, de-
 ' terminare præsumam !

Jes. 45, 7. ' Omnia mala à manu Tua
 ' creaturæ Tuæ ad majorem purifica-
 ' tionem benignè immittuntur ; Tu
 ' *formas lucem Domine, & creas tene-*
 ' *bras, pacem facis, & malum creas :*
 ' Ne itaque in ullâ creatura me ac-
 ' quiescere, vel fortuito casui malo-
 ' rum causam me assignare patere,
 ' sed fac, ut oculo ad Te elevatô,
 ' TE primum omnium Motorem ac
 ' Autorem debite agnoscam !

Rm. 2, 4. ' Eheu Domine ! quantâ longa-
 ' nimitate Tu hætenus me tulisti !
 ' quot patientiæ Tuæ *divitiis* me ac-
 ' cumulaisti ! quare itaq; paternam
 ' Tuam castigationem ad mei emen-
 ' dationem immissam, non feram ?

Pro Contemptu Mundi.

Dilectissime Domine Christe Jesu!
 qui es *Dominus Gloria!* Vah *1 Cor. 2.*
 quantoperè dilexi mundi hujus va- 8.
 nitatem: Quæ tamen ut *flos agri* de-
 cidit, ut *sænum exarescit*, & velut *Jes. 40.*
 umbra declinat; Vah! cur amorem 6, 7.
 & cor meum apposui rei caducæ, *Psal. 39.*
 fugitivæ, transeunti, umbræ exanimi 8.
 & nihilo! Quot molestias, quot do-
 lores, sollicitudines & anxietates mi-
 himet ipsi pepererunt propter rem ca-
 ducam, animæ meæ immortalis si vel
 maximè illam possideam, nihil utili-
 tatis allaturam. Ubi enim nunc est
 Gloria & Magnificientia Salomonis?
 Cecidit sicut flos. Ubi honor ipsius,
 si à Deo non honorabitur? Verus
 quippe hominis honor est, Deum co-
 lere, juxta illud: *Quicumque honora-* *1 Sam. 2.*
verit me, illum glorificabo. Quem verò 30.
 Deus in illo die non glorificabit, à
 quo tandem ille honorabitur? Honor *Psal. 49.*
 hujus mundi morte extinguitur, qui 13.
 verò Deum coluerit, ejus memoria *Psal. 111.*
 constanter perdurabit. Gloria quæ 4.
 hominum oculos afficit, nihil est, ut-
 pote mox peritura; contrà qui apud
 Deum in pretio est, & illum timet,

ejus Gloria manet in æternum. Quid ergo est honor terrenus, si idem Deus nos non glorificat, qui Daniele per
Dan. 10, Angelum Gabriel *virum desideriorum*
 19. appellabat, utpote magni in conspectu Dei habitum.

Clementissime Deus ! fac, ut hunc honorem solum ambiam ! Tibi soli placere studeam, mundi verò honores, per quos Tibi displiceo, flocci faciam. Quid nocebit enim homini vel à totò mundo contemni, si modò Deus ipsum glorificet ; Fac itaque Domine Jesu ! ut in vita hac ignominia à mundo Tibi Tuisque illatae promptè me subjiciam, & hoc ordine etiam Gloriæ in alterâ revelandæ, particeps fiam. Fac, ut illam *majo-*
Heb. 11. *ris faciam, quam omnes thesauros mun-*
 26. *di, Ægypti hujus spiritualis.*

Et quid mihi *divitia*, si mox morituro omnia relinquenda sunt, aurumque *die furoris* Jehovæ, me eripere non valeat. Hoc ergo agam, Deus mi ! ut æternas & nunquam perituras opes conservare studeam ; Teipsum nimirum, Tuam Gratiam & Misericordiam, Tuum sanctissimum Meritum O Christe Jesu ! Remissionem peccatorum, Spiritum Sanctum & Vitam æternam. Reliqua
1 Tim. 6.
 7. cum mundo sunt relinquenda, vero
solamine

solamine carent, utpote cum illo peritura. Quid mihi proderit, si totius *Matt. 16.*
mundi bona vel solus habuero? aut 26.
quid mihi nocebit, si vel omni mundana supellectile vacuus, ex mundo discessero? In cœlo reservata mihi est aterna, immortalis, incorruptibilis & 1 *Pet. 14.*
immaculata hereditas. 4.

Et quid sunt omnes voluptates hujus mundi carnisque corruptibilis illecebræ? Nihil aliud certè, quàm arbor illa vetita, undè mortem sibi adsciscit quisquis ex illa manducaverit, & quæ nihil aliud quàm venenum, cruciatum, anxietatem, malam conscientiam, vermem mordentem, ploratus, & ejulatus, nunquam finiendos secum asferet. Hinc damnatorum illa lamentatio: *Quid nobis profuit superbia?* *Sap. 5. 8.*
Transferunt omnia tanquam umbra, tanquam nuncius pratercurrens! 9.
O Domine Jesu! fac, in Te solo delecter, & gaudium mihi erit sempiternum! fac, ut honorem qui ex Te est tantum ambiam, & æternum mihi durabit! fac, ut nullas opes extra Te quæram, & dives ero in omnem æternitatem! fac, ut omnem Magnificentiam in Te solo quæram, & nunquam Magnificentiae jacturam patiar!
Domine Jesu Christe! in Te millies
millesies

millesies plus bonorum habeo, quàm in mundo relinquere cogor.

Si ab hominibus contemnar, tunc cò major honor apud Te repositus mihi erit: Si mundus me oderit, Tu majore charitate me amplecteris: Tu mihi certissimus & constantissimus amicus eris, si vel ab omnibus amicis in hoc mundo deferar. Si totus mundus maledictis & execrationibus me impetat, tunc cò majorem apud Te Benedictionem inveniam; & si totus mundus dolore me & tristitia afficere fatagat, Tu gaudio Tuo puro & solidò cò magis me perfundes. Brevi: in Te habeo omnia & Tu mihi es omnia, & si corpus meum vel millies prosterni possit, Tu tamen Domine *manes vita mea*, imò *vita aterna* & *salus mea* perpetua! *Amen.*

Philip. 1,
21.

Aspirationes.

1. 'Eheu Domine! Deus immensæ
' Majestatis! quàm prorsus anima mea
' à Creatore abalienata & ad fragiles
' creaturas conversa est! Fac, ut
' mundò contempto, tandem ad verum
' Principium redeam, ex quo anima
' originem suam traxit!

2. ' Cognoscam

2. 'Cognoscam Te Domine, virtus mea! Inveniam Te desiderium cordis mei! Diligam TE vita animæ meæ!

3. 'Miserere mei Domine, quia animam meam in creaturarum amore demersam sentio, nullumque præter TE invenio qui ex luto hoc me retrahere possit!

4. 'Omnipotens Deus! Averte oculum meum à vanitate creaturæ & in puritate ac tranquillitate eum custodi! Intellectum à formis rerum infirmarum purifica, & cœlesti luce exhilara! Voluntatis affectum à curis terrenorum absolve, ut summo Bono amore fervidò inhæreat! E memoriâ omnes impuri amoris ideas tolle, & ita animam per contemplationem Divinorum sursum eleva, ut tota in Deum collecta, unus fiat Spiritus cum eô! (n)

(n) *Suspirium hoc ex egregio Bernhardi loco compositum est, qui extat in octo punctis perveniendi ad vit. spiritual. pag. m. 1755. Edit. Paris. de 1619. Fili mi inquit, ad cor tuum redeas, ab omnibus, quantum possibile est, teipsum abstrahendo; Mentis oculum semper in puritate & tranquillitate custodias. Intellectum a formis rerum infirmarum*

rum reservando, voluntatis affectum a curis terrenorum penitus absolvas, summo Bono Amore fervido semper inhærendo. Memoriam quoque jugiter sursum elevatam habeas, per contemplationem Divinorum ad superna tendendo, ita ut tota anima tua cum omnibus Potentiis suis & viribus in Deum collecta, unus fiat Spiritus cum eo, in quo summa Perfectio vitæ cognoscitur consistere.

Pro Paupertate Spiritus.

O Benignissime, & dulcissime Domine Jesu Christe Salvator mundi! Ego licet peccator indignus, Tuo tamen pretioso sanguine redemptus, ad Te Deum & Salvatorem meum humili mente, & intimo cordis affectu confugio.

Et quia Tu Te totum pro me misero peccatore redimendo, in ara crucis Deo Patri in Redemptionis pretium obtulisti; fac quoque, ut ego, O amantissime Jesu, me Tibi totum offeram, quicquid sum, quicquid ero, cum omnibus, quæ habeo & habiturus sum, Tibi soli me tradam!

Suscipe quæso Domine, in manus ineffabilis Misericordiæ Tuæ animam pariter & corpus meum, sensus, sermones & actiones meas: Et per omnia

omnia ita me derigere ac gubernare dignare, ut omnes peccandi occasiones semper effugiam, ne unquam in laqueum maligni spiritus incidam; sed Tibi Deo ac Redemptori meo Tuisque mandatis indefinenter inhæream, ad eò ut me à Te nec *vita nec mors*, nec *Rom. 8. 38* ulla fortunæ sors separet!

Rogo Te, O amantissime Jesu! per illum amorem, qui Te nostræ Salutis causa è sinu summi Patris in virginis uterum traxit, supple imperfectionem actionum mearum, quæ ex parte mea nullius sunt valoris & meriti, nisi de Tuâ plenitudine supplementum defectus acceperint.

Conjunge obsecro indignissimum obsequium meum cum omnibus, quæ egisti & passus es ex perfectissima illa & ineffabili charitate & obedientia: & cum divitiis Satisfactionum & Meritorum dilectionis Tuæ, Patri æterno illud offerre digneris, ut de Tuâ abundantia mea ditetur inopia, & quam ex me ipso nullatenus mereor, Te mediante Gratiam obtineam! Et ut Gratia Tua eò latius in me sese diffundat, fac, ut Spiritu verè *pau-* *Matt. 5. 3.* *per* ad Fontem Salutis accedam! Conticescat in me propriæ voluntatis corruptæque rationis impetus, quippe qui

qui extra Gratiam in Christo pate-
factam salutis viam quærens, in in-
numeros prolabitur errores. Tu ve-
Matt. 11. rò *jugum* Tuum Domine volenti fa-
29. cile, & onus Tuum laboranti leve,
mihi ita impone, ut proprium meum
Velle intereat, Tua verò voluntas
Rom. 12.2. *bona*, placens ac perfecta omnes omni-
no animæ facultates unicè ac con-
stanter gubernet, *Amen.*

Aspirationes.

1. 'Tolle è corde meo omnem va-
'nam de Pietate præsumptionem, ut
'humili corde ad Gratiam in Christo
'manifestatam, accedam !
2. 'Doce me Domine, quod neque
'multifaria lectio, nec studia & eru-
'ditio humana, nec ulla devotionis
'exercitia præter veram in *Spiritu*
'*paupertatem*, Tecum me unire va-
'leant.
3. 'Largire Domine, ut cogno-
'scam recondita Regni Tui Myste-
'ria, humili cordi ac amore pro-
'prio repurgato tantum communi-
'cari.
4. 'Domine ! ne me patere in ullo
'dono, quodcunque tandem sit, ac-
'quiescere, sed fac, ut per omnia
'dona ad TE Bonorum omnium

Fon-

‘ Fontem transeam & Teipso ex-
‘ tier.

5. ‘ Fac Domine, ut nihil de me-
‘ ipso sentiam, sed intus & in spi-
‘ ritu verè pauper, omnibus illis læto
‘ animò caream, quæ in *proprietatis*
‘ periculum pertrahere me pos-
‘ sunt.

6. ‘ Concedas talem mihi Humili-
‘ tatis mensuram Domine, ut omnes
‘ omninò honores fugiam ac repu-
‘ diem, ne interior pax proprietatis
‘ maculâ contaminetur!

7. ‘ Largire humillime Jesu, ut ve-
‘ rè *parvulus* in oculis meis efficiar, *Matt. 18.*
‘ Regnique illius potiar, cujus hæ- 3.
‘ redes tantùm *parvuli* constituti
‘ sunt.

Pro Purificatione Cordis.

O Sancte Spiritus, qui cum Patre &
Filio unus es & verus Deus, sine
cujus Numine nihil est in homine!
Regenerati enim ex aqua & Spiritu
sancto, membra sumus Christi Jesu,
& filii Ecclesiæ ejus, quam Tu quo-
que continuò *influxu* Gratiae & Boni- *Apoc. 22.*
tatis Tuæ regis, protegis, fœcundas, *1.*
atque sanctificas.

Tibi

Pro Purificatione Cordis.

Tibi itaque cor meum, meque ipsum totum offero, omnes res & actiones meas supplex Tibi devoveo ac consecro. Tu quæso, purifica per infusionem donorum & charismatum Tuorum sensus & cor meum, ut Tibi semper casto corpore servire, & mundo corde placere valeam.

Et quia sine Te nihil boni à nobis cogitari potest, nedum perfici, Tua me quæso Gratia semper præveniat, & sequatur, ac bonis operibus jugiter præstet esse intentum: eaque cum ex seipsis indigna sint, quæ placeant Tibi, accipe illa clementer in unione sanctissimorum operum & Meritorum Christi Jesu, ut sicut ille per virginem purissimam, Te obumbrante conceptus, factus est nobis Salvator, sic ex illius Gratia, Charitate & Meritis infinitis, nostræ infirmitatis, & inopiæ subsidium sentiamus!

*Accende lumen sensibus,
Infunde Amorem cordibus,
Infirma nostri corporis
Virtute firmans perpetim!*

Aspira-

Aspirationes.

1. ' Omnipotens Deus ! Verbo
' virtutis Tuæ quò primum mun-
' dum creâsti, *crea* etiam in me cor *Pf. 51. 12.*
' purum & spiritum rectum innova
' in visceribus meis.

2. ' Purifica quæso Domine fide-
' lium Tuorum corda magis magis-
' que, ut à terrenâ cupiditate mun-
' data, perpetuo Gratiae Tuæ influxu
' perfruantur !

3. ' Cum non externa quædam ho-
' nestatis forma, sed interna cordis
' mundities Tui imaginem exhibens,
' Tibi placeat ; Largire, ne unquam
' in humano quodam virtutum appa-
' ratu acquiescam, sed ad ipsam *crea-*
' *tionem cordis novi*, ex infinitâ vir-
' tute Tuâ profectam, adspirem !

4. ' Cum tantum *mundi corde* Deum *Matt. 5. 8*
' & divina Fidei *Mysteria* videant, *1 Tim. 3.*
' concede Gratiam Domine, ut cor
' meum voluntatis corruptæ impe-
' rio subiectum & tot impurarum
' cogitationum sordibus contamina-
' tum, ita purgetur, ut oculò men-
' tis simplici & mundatò, veræ
' illuminationis radios excipere va-
' leam !

5. ' Af-

Pro Purificatione Cordis.

5. ' Assiste mihi Domine, ut fre-
 ' quenti *Purificationis* exercitiò ani-
 ' mus meus cœlestium amorì ita ini-
 ' tietur, ut ad ipsa recondita Sapien-
 ' tiæ penetralia tandem perveniat !

Pro Resignatione.

MI Piissime Domine ! omni affe-
 ctu cordis mei abnegato per
 omnia, Tibi me totum resignare cu-
 pio, & maximo, quò Tu scis fieri
 posse, desiderio. Quantum per me
 fieri potest, desidero perfectissimè
 voluntatem meam in Tuum Divinum
 beneplacitum transfundere, in quo
 solo cupio mihi complacere, quie-
 scere, & in nulla re alia.

Quare Te rogo, velis de me, meis-
 que rebus omnibus disponere, quo
 modo, & quantum Tibi placet &
 videtur conducere ad majorem Tuam
 gloriam. Sic igitur totus in Te di-
 vina assistente Gratiâ resignatus, of-
 fero me paratum ad acceptandum à
 potissima Tua manu, quicquid mihi
 acciderit in hac vita, sive illud pro-
 sperum, sive adversum fuerit : Fac
 Domine, ut Spiritu Tuo suffultus, me
 plenè ac sincerè ita exprimere va-
 leam : Domine, si vis me vivere, vi-
 tam grato animo accipio : Si vis me
 mori,

mori non recuso: Si vis me sanum, accepto sanitatem: Si infirmum, infirmitatem: Si locupletem, divitias: Si pauperem, volo paupertatem: Si honorabilem, placet honor: Si inhonoratum, non abhorreo ab ignominiiis: Vis ut habeam consolationem, & illam volo: Si desolationem, non absterreor: Si me vis esse in gratia apud homines, volo & ego: Si vis me esse odio; pro inimicis orabo, & in persecutionibus Te laudabo.

Et idcò nolo habere oculos nisi ad Te videndum, neq; aures, nisi ad Te audiendum, neque linguam, nisi ad loquendum de Te: neque cor, nisi ad Te amandum: neque memoriam, nisi ad recordationem Tuæ dulcedinis; neque intellectum, nisi ad agnitionem Tuæ Majestatis: neque manus, nisi ad Tuum famulatum, neque pedes, nisi ad Tuum obsequium, neque corpus, nisi Tibi ad victimam: neque vitam, nisi Tibi ad Sacrificium. In summa, ita sine omni exceptione Tuus esse volo, ut me ipso exspoliato, & omni mea proprietate exutà, sanctissimæ Tuæ voluntati (quandoquidem meam jam Tibi donavi, & irrevocabiliter dono nunc & in perpetuum,) omnes meas cogitationes, verba & opera, tam interna,

terna, quam externa, & omne meum esse & posse, quæ Gratia Tua dignatus es mihi largiri, permittam, resignem, transcribam.

Neque volo quicquam velle, aut non velle nisi quomodo, quando, & quantum Tu vis, & non vis : ita ut Tuum Beneplacitum fit meum summum & ultimum desiderium, jucunditas, consolatio, omni tempore & in re qualibet. Quare Piissime Domine, assiste mihi, Tuâ sanctissimâ Gratiâ, (sine quâ scio me nihil posse,) ut omnia cedant in honorem & gloriam Tuam, & perfectissimè in me adimpleatur sanctissima Tua voluntas !
Amen.

Aspirationes.

1. 'Eheu Domine! quàm altè est in me radicatum propriæ voluntatis regimen, cœlesti Tuæ voluntati contrarium! Ad me rapui, quæ ad Te unicè pertinent. Ne patere Domine, ut diutius in me dominetur peccatum, sed voluntate meâ in Tui obedientiam redactâ, ductum Tuum paternum unicè sequar !

2. 'Domine qui es Creator meus & Redemptor, & summum in me
jus

‘ jus habes; fac, ne unquam *dimi-*
 ‘ *diatum* Tibi offeram cultum, sed
 ‘ animo integro, corde sincero, &
 ‘ spiritu inordinatò creaturæ amore
 ‘ vacuò, Tibi adhæream!

3. ‘ Eheu Domine! Quando mun-
 ‘ dus mihi erit *crucifixus*, & ego *Gal. 6. 14.*
 ‘ mundo? Quando veniet tempus,
 ‘ ut omnem vanitatem, proprium
 ‘ commodum, favorem secularem &
 ‘ universum corpus peccati ut fœti-
 ‘ dum & emortuum cadaver abhor-
 ‘ rescam! Quando cor meum erit
 ‘ vacuum, ut divitiis Gratia Tuæ im-
 ‘ pleatur!

4. ‘ Fac Domine, ut exempla San-
 ‘ ctorum Tuorum perfectam Resigna-
 ‘ tionem spirantia, mihi constanter
 ‘ ob oculos versentur; ut ex heroica
 ‘ *Abrahami* Resignatione discam, non *Gen. 22.*
 ‘ leviuscula aliqua, sed *tenerrimum* *11.*
 ‘ *Amoris proprii affectum* & quicquid
 ‘ carum est mihi, in Tuam refundere
 ‘ voluntatem!

5. ‘ Accipe Domine cor meum, ut
 ‘ Sacrificium & Proprietatem Tibi
 ‘ unice debitam! Finge & refinge
 ‘ illud secundum Tuam voluntatem
 ‘ bonam, placentem ac perfectam, ut *Rom. 12. 1*
 ‘ Tuum tandem Tabernaculum eva-
 ‘ dat, & nihil quàm purissimi amoris
 ‘ Tui flamma in illò ardeat?

6. ‘ Do-

6. 'Domine si veræ Conversionis
' opus in me cœpisti, cohibere etiam
' perge inquietæ voluntatis impe-
' tum, ne cœptum opus destruat!'
' E contrario largire, ut resignato
' animo ac placidô, Spiritûs Tui o-
' perationem admittam, ut Christus
Gal. 4. 12. ' plenè tandem in me *formetur*.

7. ' Quando anima mea erit ut
' tabula rasa, ut voluntatem Tuam
' Domine ipsi inscribas? Quando
' memoria variis sterilibus cognitionis
' peccatique ideis erit vacua, ut rea-
' li spiritualium sensu imbuatur?

Pro Mentis Illuminatione.

O Riens splendor Lucis æternæ &
speculum sine macula divinæ
Jo. 1. 9. Majestatis; qui es Lux vera *illumi-*
nans omnem hominem venientem in
hunc mundum! Veni & illumina te-
nebras cœcitatæ & ignorantie meæ,
& da in meo affectu Tuam divinam
irradiationem, ut Tui desiderio cor
meum *ardeat* & liquefiat, ut Te ad-
Luc. 24. stringere valeam *glutine* veri amoris.
32.
1 Cor. 6. O Lux, quæ es Lux vera, Lux, quam
17. videbant Isaac & Jacob, quando cali-
gantibus oculis sicut Tu interius doce-
bas, ita filiis exterius futura prædice-
bant. O

O Lux quam non videt *alia* lux! *Pf. 36. 10.*
 Lumen quod non videt aliud lumen!
 Lux, à quâ omne aliud lumen. Ab-
 sorbe me in claritatis Tuæ abyssum,
 ut videam me utique in Te, & Te in
 me, & omnia alia sub Te. O Deus
 altissime, qui es incommutabilis, &
 invariabilis; per Te stat bonorum
 omnium virtus, principaliter condi-
 tiva simul & servativa. Tu qui in-
 creata es Sapientia, Tu qui aspectu
 Tuo Angelos reficis, atque mentes
 cœlestes & angelicas Tuis radiis præ-
 claris irradias tanquam vivifica vir-
 tus, exaudi me! & remotâ omni men-
 tis distractione, ad Tui desiderium
 fuscita, ut ad aggregantis paternæ
 charitatis Tuæ unitatem pervenire
 valeam, qui es fontale totius vitæ *Rom. 11.*
 principium, sine quo omne creatum *36.*
 nihil penitus efficitur: Ideò Te rogo,
 ut amoris Tui dulcedine me *adstrin-* *2 Cor. 5. 14*
gas, quatenus per mentis elevationem
 magis ac magis accendar, quousque ad
 unitivam unionem Patris perducar,
 ut ipsum per amorem æstuantem
 sentire valeam in corde meo, qui me
 ad imaginem suam creavit.

O Verbum, per quod *facta sunt Jo. 1. 3.*
 omnia, sine quo factum est nihil:
 Verbum, per quod dixisti in prin-
 cipio: *Fiat Lux!* & facta est Lux. *Gen. 1. 3.*

Ecce tenebræ sunt super faciem abyssi mentis meæ: Ecce nubes tenebrosa super aquas cordis mei. Dic etiam mihi Verbum: *Fiat Lux!* ut videam lumen, & cognoscam quid sit lumen, quia sine Te abest mihi lumen, abest veritas, abest vita, abest scientia & sapientia. Unde ego creatura Tua *sub umbra* alarum Tuarum sperabo. In Bonitate Tua, quâ creâsti me, adjuva me, qui es Misericordia mea! Refugium meum! Deus meus! Adjutor meus! Aperi misericordes oculos Tuos, & intueri opus manuum Tuarum, & suscipe in mansuetudine verba gemitus mei, & audi peccatorem de luto miseriæ ad Te vociferantem, & veni mihi in auxilium una æterna substantia; ut videam & cognoscam Te qui es summa virtus, Pater meus, causa mea, salus mea, vita mea, Deus meus.

Exaudi! exaudi! exaudi me! Jam Te solum quæro, Te solum amo, Tui solius juris esse cupio, ad Te suspiro creatura Tua. Creator es, recrea me: En ad Te suspiro factura Tua. Plasmator es, restaura me. Revela oculos mentis meæ, ut videam Te. Beatus ero, si admissus fuero ad videndum claritatem Tuam; Jam enim super custodiam meam stabo, donec

donec paratum Te inveniam. Dic ergo mihi, quo ascendam, ut videam Te. Aperi mihi oculos quibus nutus Tuos videam. Aperi aures meas Tu verbum penetrabilius omni gladio *incipiti*, ut audiam vocem Tuam. *Ebr. 4. 12.* Intona voce grandi & forti. Tonet mare & plenitudo ejus, & doce me, & collaudem Te.

Nunquid non ego sum illa creatura Tua, quam ego miserrimam feci, quam Tu Domine Deus mi de nihilo bonam creâsti, ut in præsentì tenerem Te per Gratiam, & te *facie* *1 Cor. 13.* *ad faciem* contemplerer in Gloria? 12.

Nunquid non sum illa miserrima creatura, quam Tu parem Angelis fecisti, & sanctâ Trinitatis *Imagine* *Gen. 1. 27.* insignivisti? Nunquid non ego sum illa creatura, propter quam Tu Domine Jesu Christe à regalibus sedibus de corde æterni Patris, in hanc vallem miseriæ Te inclinâsti, & meam mortalem naturam in utero virginali assumere voluisti. In qua triginta tribus annis exilium hujus mundi pertulisti. Ad ultimum, diram mortem pro me passus es, ut Tuâ amarâ morte me ab æterna morte liberares!

Nunquid non ego sum illa etiam creatura, quam Tu pavisti omnibus diebus vitæ meæ, bonis Tuis corporalibus & spiritualibus? Cum essem

mortuus, vivificasti me. Cum essem
in tenebris, illuminasti me. Cum ef-
sem nudus, vestisti me. Cum efu-
rarem, cibasti me. Cum sitirem, po-
tasti me. Cum errarem, docuisti me.
Cum caderem, erexisti me. Cum
venirem, suscepisti me. Cum irem,
duxisti me. De multis periculis li-
berasti me: De multis angustiis &
miseriis eripuisti me. Tandem in
peccatis meis noluisti occidere me,
sed misericordissimè ad hunc sanctum
statum vocasti, & me Tibi servum
inutilem elegisti, & multo nobiliores,
potentiores & meliores in miseriis
mundanis reliquisti, & me Tibi in
servum & Sacerdotem spirituales
adoptasti.

Hæc & multa alia Beneficia mihi
contulisti, amantissime Pater, de qui-
bus mihi dulce esset semper Tecum
loqui, & semper Tibi gratias infini-
tas referre. Sed his omnibus ego
miser ingratus, sæpius Te provocavi
meis gravibus peccatis, quæ coram Te
miserabiliter perpetravi. Quare digno
Judicio pugnare deberet contra me
totus orbis terrarum. Tibi enim re-
spondere non valeo pro peccatis meis,
quæ coram Te tam inconsideratè com-
misi; nec rationem reddere de Bene-
ficiis, quæ mihi contulisti. Quomodo
ergo

ergo placabo Te Benignissime Pater, nihil boni habens quod Tibi dem, nisi id quod sum? Et hoc ipsum, quod sum, non meâ virtute, sed Tuâ divinâ Misericordiâ sum.

Et nunc, quomodo sustinebit cor meum, ut totis viribus meis, totoque tempore vitæ meæ diligam, laudem & glorificem Te tam fidelem Amatorem meum, & tam liberalem Datorem munerum? Non cesset cithara mea personare cantica laudis & gratiarum actionis glorioso Nomini Tuo in æternum & ultra.

Aspirationes.

1. ' O Deus! O Jesu! O Spiritus
' alme! Mens invariabilis, Lux in-
' extinguiibilis, Pax imperturbabilis,
' Unitas indivisibilis, Veritas infalli-
' bilis, Benignitas ineffabilis, Poten-
' tia immensa, Sapientia infinita, Bo-
' nitas incomprehenfa, Æternitas o-
' mnipræfens, Simplicitas omnia re-
' plens, Principium omnia regens, sta-
' bilitas omnia movens, Vita omnium
' viventium, sensus omnium sentien-
' tium, operatio omnium operan-
' tium; Illumina me! sanctifica me!
' vivifica me!

2. 'Deus de Deo! Lumen de Lumine! Deus vere de vero Deo! Infunde quæso cordi meo cœlestis Tuæ Sapientiæ lumen, ut Te veraciter agnoscam & fideliter diligam!'

3. 'Illumina ita Intellectum meum Domine, ut in visibilibus creaturis vestigia aterna Potentiæ Tuæ ipsis impressa, deprehendam; & non in creatura, sed in TE, ad quem illa ducit, acquiescam! Purifica etiam affectum meum, ut in omnibus Te amem, qui es omnium Centrum & Finis.

Rom. I. 20.

19.

4. 'O dulce lumen animæ meæ! illucesce mihi, ut in meridiem clarissimam vertantur tenebræ cœcitatatis meæ! Da mihi requiescere sub umbra charitatis Tuæ! Da mihi obdormire in sinu amoris Tui, ibidemque terrenarum rerum penitus oblivisci, ut hoc ordine divinâ Tuâ luce perfusus, tenebrarum opera procul à me faceffant!'

5. 'Da mihi Spiritum Illuminationis Domine, ut tenebras quibus misera mens mea involuta est, ita agnoscam, ne unquam sine Gratia Tuâ lumine Scripturas intelligere præsumam!'

6. 'Cum

6. ' Cum in *Luce Tuâ* videamus *Pf. 36. 103*
 ' lucem, tale in corde meo accen-
 ' de desiderium, ut ad Tuam lucem
 ' constanter adspirem; & non nisi
 ' supernaturali lumine verba Tua di-
 ' vinitus inspirata apprehendere &
 ' verum Spiritûs sensum Historiæ in-
 ' volutum, hoc ordine degustare sa-
 ' tagam!

7. ' Compesce Domine pericu-
 ' losum naturæ pruritum, quo homo
 ' sibi relictus in multa sciendi cu-
 ' pidinem rapitur! Concede è con-
 ' trario, ut vel unicam veræ unctio-
 ' guttulam cor ipsum afficientem,
 ' omnibus inventionibus ac sterili-
 ' bus Rationis speculationibus præ-
 ' feram!

Pro Bonorum temporalium recto usu.

Liberalissime Deus, qui bonorum
 nostrorum non eges; & bona
 Tuæ nobis tam abundè largiris:
 Sed & de bonis ad usum vitæ con-
 cessis, nos liberales erga proximos
 inopes esse jubes: Ideoque eleemosynas
 & charitatis opera nobis assidue com-
 mendas: Inclina cor meum in Te-
 stimonia Tua, & non in *avaritiam*. Da *Pfal. 119*
 mihi temporalia pro Nomine Tuo li- 36.
 benter

benter tribuere, & liberaliter communicare. Amorem verò pecuniæ, qui omnium malorum *radix* est, è corde meo evelle; ut aliena non appetens, propria autem non ex *tristitia* aut *necessitate*, sed plenâ manu promptoque animò largiens, Benedictionis illius quâ hilares datores amplecteris, particeps fiam, & Regnum à constitutione mundi illis paratum, indipiscar! *Amen.*

Pro Sobrietate & Temperantia.

BENIGNISSIME Domine, qui ex summa in genus humanum munificentia, bonarum Tuarum creaturarum usum ad corpora nostra reficienda & refocillanda concessisti, ut ad Tibi proximoque inserviendum idonea existant.

Da quæso, ut permissione hac cum gratitudine & moderatione gaudeam: Nec permittas, ut unquam gulæ serviens, (cujus bruta quidem voluptas *Rem. 11.9* est) mensa mea in *laqueum* mihi fiat: Sed da quæso, ut à minimo gradu excessûs, prorsus abhorream, & in bibendo & edendo eos fines & mensuras observem, quas Tuipse mihi præscripsisti, prosperæ nimirum valetudini

letudini cultui Tuo deinde consecran-
dæ, non luxuriæ inservientes. Fac
quæso Domine, quò omnem operam
impendam, non ut cibum perituum,
sed in vitam æternam *permansurum* hic *Jo. 6. 27.*
efficiam, ut esuriens & sitiens justiti-
am, hîc Gratiâ Tuâ, & in posterum
Gloriâ Tua adimplear, per Jesum
Christum, *Amen!*

Alia.

Domine Jesu, Abſtinentiæ Specu-
lum! qui ut ſalutarem abſti-
nentiam nobis verbo & exemplo com-
mendares, carnis noſtræ mortalitate
aſſumptâ, quadraginta diebus & to-
tidem noctibus jejunâſti: & non in
ſolo pane, ſed in omni verbo, quod *Matt. 4.*
procedit de ore Dei, hominem vi-
vere docuiſti: Da faucibus noſtris mel-
liſſimum eloquiorum Tuorum guſtum,
quippe quæ melle & favo dulciora ſunt: *Pſ. 119. 111.*
Ut ciborum lautitiem, & omnia gulæ
irritamenta reſpuentes, ſobriè & piè
vivamus in hoc ſeculo: & ſimplici
victu & moderato contenti, dona Tua *1 Tim. 6.*
cum gratiarum actione ſumamus, nec *8.*
Deo ventri, ſed Tibi Deo viventi, &
nos tam beneficè paſcenti, ſerviamus,
Amen.

Aspirationes.

1. ' Extingue Domine dulcedine
 1 Cor. 10. ' amoris Tui omnem inordinatum
 31. ' appetitum, & doce me ad gloriam
 ' Dei edere & bibere, & quicquid
 ' facio, facere.

2. ' Concede Gratiam Domine, ut
 ' per mortificationem appetitûs sen-
 ' sitivi terris affixi, ad Te spiritua-
 ' lis vitæ Fontem redeam, & extin-
 ' ctis vanis sensuum desideriis, in
 ' abyssum Divinitatis Tuæ rever-
 ' tar !

3. ' Custodi animam meam Domi-
 ' ne, ne, dum creaturâ ad quotidiana-
 ' nas corporis ruinas reficiendas, u-
 ' tor, à creaturâ capiar & in servitu-
 ' tem redigar !

Sap. 8. 21. 4. ' Cum nemo possit esse continens,
 ' nisi Tu Domine des, ego invoco
 ' dextram Tuam, ne dum infirmitati
 ' corporis inservio, periculosa jucun-
 ' ditas, vel voluptuaria cupiditatis fal-
 ' lacia mihi imponat.

Phil. 4. 11 5. ' Eheu Domine ! quam diffici-
 ' lis est lectio, ut quis discat, *in qui-*
 ' *bus est, contentus esse,* & Apostoli
 ' Tui ductu abundare sciat, & penu-
 ' riam pati. Da ut omnia valeam in
 ' eô qui nos confortat !

6. ' Non

6. ' Non tam immunditiam ob-
 ' sonii timeo, quàm immunditiam
 ' cupiditatis. Scio Domine sanctis
 ' Tuis omne carnis genus, quod cibo
 ' est usui, manducare permissum;
 ' Scio vero etiam *Esau* lenticulæ con-
 ' cupiscentiâ deceptum! Extingue *Gen. 25,*
 ' itaque in me inordinatum naturæ 34.
 ' desiderium, & munda mihi erunt
 ' omnia. (o)

(o) *Ultimæ hæ Aspiraciones ex lib. 10.
 cap. 31. Confess. August. in quo de Gulæ ten-
 tatione agit, desumptæ sunt.*

Pro Castitate.

Domine Jesu Christe, castarum
 mentium custos, & pudicitæ
 amator, qui, ut munditiam Tibi ma-
 ximè placere ostenderes, ex puris-
 simæ virginis Matris utero carnem
 humanam assumere dignatus es: Re-
 spice propitius fragilitatem meam.
 Cor mundum in me *crea*, & spiritum *Pf. 51. 12.*
 rectum innova in visceribus meis.
 Da mihi carnis concupiscentiam con-
 tinentiæ fræno cohibere, omnia libi-
 dinis incentiva vincere, & carnem ip-
 sam timore Tuo configere: Ut hoc
 domesticò hoste devictò, Tibi castò
 corpore serviam, & mundo corde pla-
 ceam! *Amen.* *Alia*

Alia pro Custodia Pudicitie.

Divine Spiritus, qui abhorres ab omni spurcitia, quique gaudes ac pro deliciis habes in castis purisq; mentibus versari; Te supplex deprecor, ut hunc insignem thesaurum, quem porto in *fictili* vasculo, sicut
 2 Cor. 4. 7. Tuæ debeo Benignitati, ita Tuo Beneficio servem incolumem, utque indies magis ac magis puro corde puroque corpore Tibi placens, perveniam ad illam vitam, quæ nullam novit corruptionem, in quâ vivis cum Patre & Filio, *Amen.*

Adhuc alia.

O Sancte & immaculate Jesu, cujus primus descensus erat in uterum virginis, & qui adhuc gaudes corda tantum pura & virginea inhabitare; digneris quæso, immisso Spiritu Tuò Puritatis, me ab omni inquinamento
 2 Cor. 7. 1. *carnis & spiritus* purgare: Corpus
 3 Cor. 6. meum Domine, sit *Templum* sancti
 19. Spiritus, quod nullâ unquam immunditie pollui permittas. Quoniam vero ex corde procedunt, quæ hominem
 Matth. 15. inquinant, da quæso Domine, ut cor meum omni cum diligentia custodiam,
 18. *ut*

ut nullæ inibi impuræ aut fœdæ cogitationes commorentur; sed efficias quæso, ut corpus & animam pura & immaculata conservem, ut Te hic cum corpore tum spiritu glorificans, cum Te postea in utroque glorificer!

Aspirationes.

1. 'Tota spes mea non nisi in magnâ valde Misericordia Tuâ Domine
'Deus! Da quod jubes, & jube quod vis. Imperas nobis continentiam.
'Et cum scirem, ait quidam, *quia Sap. 8.21:*
'*nemo potest esse continens, nisi Deus det:*
'*Et hoc ipsum erat Sapientiæ, scire cu-*
'*jus esset hoc donum.* Per continentiam quippe colligimur & redigimur in unum, à quo in multa defluximus. Minus enim Te amat, qui Tecum aliquid amat, quod non propter Te amat. O Amor, qui semper ardes & nunquam extingueris! Charitas Deus meus accende me! Continentiam jubes. Da quod jubes, & jube quod vis.

2. 'Dilata Domine mentem meam
'immensitate suavissimi Tui amoris,
'& sustolle eam in abyssum increatæ
'Tuæ lucis! Colloca animam *Psal. 23.4*
'meam lassam in loco pascuæ optatissimæ juxta purissimos voluptatis
'Tuæ fontes, ut deliciis cœlestibus
refe-

‘ reſecta , inquinamentorum carnis
 ‘ plenè obliſcatur !

3. ‘ Mi Jeſu ! percelle mentem
 ‘ meam ſuaviſſima dilectionis Tuæ
 ‘ violentiâ , ut ipſa ſancto fervore victa
 ‘ & ſupra ſe raptâ , feliciter in TE
 ‘ tranſeat , ac corruptô creaturæ a-
 ‘ more extinctô ruptisq; carnis vin-
 ‘ culis , ad TE unicum objectum ſuum
 ‘ tranſvolet !

4. ‘ Eheu Domine ! gratioſè con-
 ‘ dona omnes impuras cogitationes ,
 ‘ quæ unquam in confuſo meo pectore
 ‘ æſtuârunt , & per abrupta cupidita-
 ‘ tum cor Gratiâ Tuâ vacuum huc at-
 ‘ que illuc traxerunt ! Diſpelle ver-
 ‘ bô Potentiæ Tuæ omnes nebulas
 ‘ quæ de limosâ carnis concupiſcentiâ
 ‘ exhalant , influxumque amoris Tui
 ‘ cœleſtis impediunt ; ut tandem ſpi-
 ‘ ritu , anima & corpore dignum
 ‘ holocauſtum ſiam , totum amoris
 ‘ Tui igne conſumendum !

Pro

Pro Sedulitate in Operibus Vocationis.

Domine Jesu, qui nullum fugiens
 laborem non solum mei causa *fati-* *Joh. 4. 6;*
gatus exitinere, sæpius esuriisti, sitiisti,
 varia pertulisti incommoda: sed & in
 oratione frequens *pernoctasti*: Expelle *Luc. 6. 12.*
 à corde & corpore meo omnem desi-
 diam & torporem; ut ad Tibi servien-
 dum in vigiliis, jejuniis, & orationibus
 promptus sim & alacris, ac me totum
 ad Tuam Gloriam, & proximorum
 salutem exponam; ut non dormitet
 anima mea præ tædio, sed viam man-
 datorum Tuorum alacriter curram, *Psal. 119.*
 ubi dilataveris cor meum per amo- *32.*
 rem Tui & proximi. Ne fortè tepi-
 ditas mea aliquando nauseam Tibi
 moveat, & incipias *evomere* me ex *Apoc. 3.*
 ore Tuo. *16.*

Accende igitur in me ignem Tuæ
 charitatis, meamque imbecillitatem
 perfice, ut in Te, & à Te corroborat-
 us, bonorumque operum studio ac-
 census, vocationem meam *firmam* fa- *2 Pet. 1.*
 cere satagam; & quodcunque potest *10.*
 manus mea, instanter operetur, ut
 Tibi soli placeam, & tu sis tandem
 merces mea magna & æternum dura-
 tura! *Amen.*

Aspi-

Aspirationes.

1. ' Tolle ex animò meò Domine
 ' omnem finistrum in vocationis opere
 ' finem qui nonnunquam surrepit
 ' servo Tuo; & fac, ut ea quæ à me
 ' fiunt, constanti respectu ad Tuum
 ' honorem proximique emolumentum
 ' fiant!

2. ' Da mihi Domine, ut molestias
 ' in operibus vocationis suborientes
 ' humili sensu perferam, quippe
 ' quæ cum propter peccata infligantur,
 ' iustitiæ Tuæ maximè conformes
 ' ac homini lapso jam utiles
 ' sunt.

3. ' Doce me, iustum res externas
 ' administrandi: ordinem modumq;;
 ' ne externa vocatio animo stuporem
 ' paulatim inducat, ac internam
 ' vocationem impediat magis quam
 ' promoveat!

Pro Gratiâ ad dignè legendam Scripturam necessariâ.

Domine Jesu! qui magnus es &
 unicus animarum Doctor! Spiritum
 Tuum sanctum qui Spiritus
 est Sapientiæ & Revelationis mihi conce-

Eph. I.

17.

Pro dignè tractandis Scripturis. 113

cede, ut verba Tua quæ *Spiritus* sunt *Jo. 6, 63.*
& vita, digito suo cordi meo in-
scribat, quò spirituales verbi poten-
tiam, ac sincerum Evangelii Tui *lac 1 Pet. 2.*
intimis pectoris mei visceribus ita 2.
degustem, ut internus homo ex *in- 1 Pet. 1.*
corruptibili & vivò semine verbi na- 23.
tus, ex eodem Principiò spiritualia
indies hauriat nutrimenta.

Rege oculos meos Domine, ut mi- *Psal. 119.*
rabilia & recondita legis Tuæ My- 18.
steria vividè agnoscam, & frequenti
meditatione ardentique desiderio in
succum ea & sanguinem convertam,
nec unquam in sterili obtenebratæ
mentis speculatione acquiescam, vel
ægræ Rationis figmenta loco spiri-
tualium operationum arripiam.

Fac Domine, ut propriam cæci-
tatem meam sentiam, & ad verbi
Tui tractationem accedam, non ex
vanâ multa sciendi cupidine, sed ex
intimò corruptionis meæ sensu, ut
melior inde & humilior quovis die
evadam. Funditus ex animò meo
evelle omnes inanes & superficia-
rias notiones de negotio Religionis,
ut ipsa Sapientia cœlestis, quæ *im- Jac. 3.*
partialis est & pacifica, pectus vana- 17:
rum scientiarum strepitu vacuum,
edocere & tremenda salutis mysteria
spiritui placido & tranquillato ex-
hibere

114 *Pro dignè tractandis Scripturis.*

- hibere possit! Ut hoc tandem ordi-
 1 *Pet.* 2. ne anima mea quæ instar ovis er-
 25. rantis est, ad tramitem veritatis de
 quo deviavit, reducatur, in veritate
Jo. 17. Tuâ sanctificetur, & in eadem con-
 17. stanter conservetur, *Amen!*

*Alia, Pro dignâ Scripturarum appli-
 catione.*

Jo. 8. 12. **D**omine Jesu! qui *Lux Mundi* es
 & verbum vitæ, largire Gra-
 tiam Tuam, ut verbum veritatis quod
 jam legi, in salutare animæ meæ nu-
 trimentum transeat. Sit vera in me
 ægræ mentis medicina, virtutemque
 suam per omnes omninò animæ meæ
 facultates ita diffundat, ut hæ verbo
 Tuo sanatæ totam conversationem ex-
 ternam, corpus ac membra sanctifi-
 cent, dirigant ac dictamini Tui verbi
 conformia reddant. Fac ut primum
 & ante omnia mihimetipsi sacro-san-
 ctam Tuam veritatem applicem, an-
 tequam aliis eandem applicare aude-
 am; imò ut ipse ego intimis sensibus
 virtutem Tui verbi ita digeram, ut
 per universum habitum externum
 splendescat, aliosque vividò veritatis
 sensu iterum afficiat!

Obversetur

Obversetur mihi jugiter lethalis naturæ meæ morbus vitiaque ac defectus qui inde promanant, ut infirmitates meas cum spirituali Medicina in Meritis Tuis reconditâ & in verbo Evangelii exhibitâ, rectè conferre ac assiduïs precibus desideriiisque in animam languescentem derivare discam!

Largire etiam sapientiam, ut saluti-ferum Tuum verbum debito ordine tractem, ne externa quadam vel li-terali cognitione interno vulnere per omnes animæ potentias grassanti, mederi vanus præsumam. Fac, ut Natura ipsa sanetur primæq; suæ integritati restituatur. Fac, ut inter-nus vitæ fons Gratiâ Tuâ in Evan-geliô oblatâ & vivâ Fide apprehensa, dulcescat, ac uberrima bonorum ope-rum fluenta deinde emittat! Fac, ut omnis lectio ad ipsam cordis emen-dationem tendat, ut à vanis *imagi-* *Jer. 13.*
nationibus in quibus cor sibi relictum *10,*
ambulat, abstrahatur, solidâque & vivâ rerum cœlestium cognitione im-buatur.

Sit oratio mea fervens, meditatio assidua, & tentatio quæ veram vitæ conversionem insequitur, majori cor-dis purificationi inserviens, ut tandem aliquando ad sincerum Tui amorem perveniam, & æternum illo exsati-er!

Amen.

Aspira-

Aspirationes.

1. ' Domine Jesu! quam abomi-
' nanda est hujus seculi corruptio!
' qua multi externam saltem literam
' terentes, spiritu autem Tuo destitu-
' ti, in scripturis se doctos nihilo mi-
' nus existimant. Aperi omnium ocu-
' los, ut illi, qui exterius scripturas
' tractant, intus etiam à Spiritu Tuo
' trahantur ac doceantur!

2. ' Largire mihi lumen Spiritus
' Tui Domine, ut tenebras rationis
' meæ agnoscam, ac Tibi vero ani-
' marum Doctori vanâ ratiocinatione
2 Cor. 10. *in captivitatem* redactâ, me totum
5. ' erudiendum tradam!

Matth. 9. 3. ' Cum nemo *vinum novum* in
17. ' utres veteres injiciat; fac, ne ego
' unquam præsumam, cœlestis Regni
' Mysteria veteri & corrupto corde
' excipere. Et cum cognitio Dei,
' sit scientia *supernaturalis*, super-
' naturale mihi etiam largire lumen,
' ut supernaturalia capacitate lumineq;
Ps. 36. ' sibi proportionatò, dignoscam! (p.)
10.

4. ' Domine Jesu! fac ut TE nu-
' cleum ac medullam scripturæ se-
' dulo animi conatu quæram, vivâ
' Fide apprehendam, moresq; Tuos
' sanctissimos sincerâ imitatione ex-
' primere studeam!

5. Cum

5. ' Cum Scriptura Tua non eum
' in finem sit data, ut chartæ tanquam
' litera quædam mortua inhæreat,
' sed ut internus homo hinc in no-
' bis nascatur, reviviscat & nutriatur;
' concede Gratiam, quò sublimis hic
' *finis* constanter animo meo obver-
' setur, & tam Vetus quàm Novum
' Testamentum vim suam ac effica-
' ciam spirituales in me exerat! (9)

6. Eheu Domine! quàm tremen-
' da sunt Regni Tui Myſteria! quàm
' sublimia! quàm sacra! Tremula
' ac obtusa Rationis lux ad splen-
' dorem illorum expavescit; imò to-
' tus intellectus naturalis amoris pro-
' prii desideriis immerſus, in scruti-
' nio veritatis Tuæ cæcutit. Da ita-
' que ut propriam meam exuam, Tui
' autem Patris voluntatem faciam,
' & hoc demum ordine à Te ipſo præ-
' ceptò, ad Tui cognitionem perve-
' niam!

7. ' Doce me Domine Jeſu, Evan-
' gelium Tuum à Te ipſo mundo
' exhibitum, non eſſe nudam aliquam
' literam extra nos poſitam, ſed ſpi-
' ritum vivificantem intra nos. Doce
' me, verba & ſyllabas vitæ deſtitui,
' nec unquam vividas cœleſtium ve-
' ritatum ideas cordi inſigere poſſe,
nisi

118 *Pro dignè tractandis Scripturis.*

‘ nisi anima ipsa intus accensa, & ad
‘ spiritualia percipienda excitata exi-
‘ stat. (r)

(p) *Vid. Rousii Interiora Regni Dei, Lon-
din. 1655, latinè impressa, Tractat. 1. quem
Academiam cœlestem inscribit, cap. 2. ubi
ostendit, supernaturale omninò lumen ad res
supernaturales percipiend. requiri. Idem Tracta-
tul. de Academ. cœlest. anglicè jam tertio
vice Londini prædiit anno 1702.*

(q) *Vid. omninò Arndius de Verò Christia-
nismo lib. 1. cap. 6. p. 43. Edit. Lipsien.
de anno 1704, ubi exponit quomodo Verbum
Dei per Fidem vim suam in homine exercere &
vivere debeat; & quomodo omnes typi veteris
Testam. per Fidem in homine implendi sint.*

(r) *Aspiratio hæc composita est ex verbis
D. Cudworth Professor. Cantabrig. quæ ex Ser-
mone ipsius in 1 Joh. 2. ver. 3, 4. latinè cita-
ta vid. in Præfatione, quæ Franckii Manudu-
ctioni ad Lectionem Scripturæ S. Londin.
1706. impressa, præfixa est.*

Pro Vigilantiâ Spirituali.

Matt. 26. **D**omine Jesu, qui tam seriò vi-
41. gilantiam spirituales Precibus
junctam nobis commendâsti, ut hæc
muniti, tentationum mala & pericula
evitemus. Condona gratiose stupo-
rem quem toties totiesque animo
meo induci, & hoc modo à communi
animarum hoste me superari passus
sum.

sum. Excute quæso Domine somno-
lentiam hanc naturalem tam tenaci-
ter inhærentem, & grave periculum *Ebr:12.*
quod illam sequitur ita mihi ob oculo-
los pone, ut assiduis Precibus ac vi-
gilantia indefessâ armatus, per omnes
Satanæ machinas ac insultus, per in-
numera mundi stratagemata, carnisq;
perfidæ illecebras insidiasq; quas undi-
quaq; struit, salvus & incolumis tran-
seam, ac thesaurum quem in vascu-
lis testaceis habeo, & qui per tot
tantosq; *hostes* impetitur, Potentiâ *2 Cor. 4.*
Tuâ assistente, protegam. *7.*

Fac, ut vigilantia mea cum verâ
Sapientia conjuncta, me doceat, uno
oculo pericula extra me posita ac
internas carnis corruptæ propensio-
nes excitantia, considerare; alterô
verò internos proprii cordis motus
ad malum proclives, observare, in
tempore illos compescere ac immi-
nentia pericula evitare. Largire è
contrario, ut Spiritûs Tui sancti pulsa-
tiones quibus animæ prævenire solet,
humili corde admittam, ac indefessô
studio custodiam, quò cœlestes ipsius
operationes per totam tandem sese
diffundant animam, omnesque ipsius
Facultates torpore peccati excussô,
ad Tibi serviendum disponant & ex-
citent.

Da

- 2 Tim. 1. Da mihi etiam spiritum *Moderationis*, ne nimia externorum negotiorum multitudine obruar, & hoc modo internam animæ culturam negligam. Fac, ut semper *erecto, recollecto & presenti* animo coram Te incedam, occasiones peccati evitem, tandemq; de omnibus inimicis illorumq; fraudibus lætus triumphem!

Aspirationes.

1. ‘ Domine Jesu! quàm periculosus est status securitatis, in quò
 ‘ homo sibi relictus, altum dormitat,
 ‘ & vel in manifesta ruit peccata,
 ‘ vel sub velamine hypocritico latens,
 ‘ vanas excusationes carni corruptæ
 ‘ prætexere fatagit.

2. ‘ Ad Te Domine clamo ex profundo spiritualis meæ somnolentiæ!
 ‘ quoties tenebræ intellectui meo
 ‘ offunduntur! Quoties voluntas cum
 ‘ affectibus ad peccati consensum læssitur! Quoties Tibi pulsatori
 ‘ aurium mearum resistitur!

3. ‘ Fac Domine Jesu, ut omnes sensus interni, peccati onere oppressi,
 ‘ iterum in me reviviscant! Tribue visum Domine, qui vultum Tuum amabilem videat; largire auditum, qui
 ‘ vocem Tuam dulcissimam percipiat;

‘ Crea

Pro Vigilantia Spirituali.

121

‘ Crea olfactum, qui odorem un-
‘ guentorum Tuorum hauriat ; pa-
‘ latum sana, quod gustet abundan-
‘ tiam suavitatis Tuæ. Fac, ut omnes
‘ sensus ita *TE IPSO* impleantur,
‘ ne tentationes ipsos allicientes,
‘ molestias facessant !

Pro vera Sapientia.

Sapientissime Jesu & consumma-
tissime veræ sapientiæ Doctor !
Ad TE supplex accedens rogo, ut
talem cordis dispositionem largiaris
mihi, quâ ad hauriendam Tuam sum-
mè cœlestem & sapientissimam Do-
ctrinam dignè præparatus existam.
Proprias Mentis meæ tenebras mihi *Jo. 8. 12.*
detege, ut ad Te Lucem mundi de-
properem, Te sequar, & Te Duce
ad lumen vitæ felix pertingam !

Fac me videre Domine profun-
ditatem lapsus mei & errores, qui-
bus misera mens jam involuta, huc
atque illuc in veritatis scrutinio ti-
tubatur. Cœcum me peccatum reddi-
dit Domine, ita, ut nihil procul cer-
nam. Mens vanitate oppressa jacet,
& propter longum peccandi habitum,
consuetudines pravas, vanas, futilef-
que seculi scientias, ratiocinia & artes, *2 Pet. 1. 9. Eccles. 7.*

G

innumeraq; 29.

Eph. 4.
18.

innumeraq; alia præjudicia quibus obruta est, ad vocem Tuam qui unicuſ veræ sapientiæ Doctor es, planè obduruit. Tenebris Domine obscuratus sum, & propter ignorantiam quæ per obdurationem cordis in me est à vita Dei alienatus sum. Ipsa peccati natura quæ hominem jam gratia Tuâ destitutum pervasit, mera stultitia est, & ad stulta quæque & insana patranda hominem sibi relictum, impellit. Eheu Domine quam vana fuit vita mea antea! quot ineptiis & insanæ mentis deliriis referta!

Quàm inania etiam fuerunt consilia, quæ de sananda ægræ mentis intemperie cepi! Omnes corruptæ naturæ conatus quibus ex tantò ineptiarum labyrintho me extricare præsumebam, cò profundius sub peccati & amentię dominium me detruserunt. Humanis artibus impleta ratio amoris proprii vita superstite, mentem elato vanæ ostentationis tumore inflavit: Phantasia divini Spiritus regimine destituta, innumeros ineptiendi & peccandi modos invenit; memoria eisdem ut veræ Sapientiæ thesauros recondidit, & universa denique vita mea mos & conversatio omnis, nihil quàm ineptias spiravit, quibus

quibus à veræ sapientiæ tramite utpote rationi humanæ absconditò, in infinitum fere aberravi, & pro vera sapientia pictum quoddam & emortuum sapientiæ simulacrum captavi.

Æternas Tibi persolvo gratias, benignissime Salvator, quod ad primum veræ sapientiæ gradum, hoc est, ad infatuatæ meæ mentis cognitionem perducere me cœperis. Eheu Domine! perge gratiose me docere sapientiam quæ *in occulto* est, & veritatem in *Ps. 51. 8.* præcordiis residentem quâ Tu delectaris, mihi revela. Illucescat mihi veræ sapientiæ sol, & radiis suis pectori immissis meretricium falsæ sapientiæ fucum discutiat, ne, ut hætenus fecit, ulterius mihi imponat, vel e mentito splendore me fallere pergat.

Sit sapientia mea *casta*, animumq; *Jac. 3.* divinò amore, abnegatis carnis & 17. spiritûs inquinamentis, permulceat. Sit *pacifica* & ab omnis generis rixis, *2 Cor. 7.* amaritudine, ab excandescencia & ira 1. omni, ab omni deniq; clamore (quippe quæ verum sapientiæ amatorem non decent,) libera. Compesce dilecte Jesu, omnem inordinatum procacis rationis impetum, extingue vanas in phantasia ideas, ut in tranquillo cordis Sabbato me edocere possis,

anima verò mea *quiescendo sapientior evadat.*

Sit *aqua* & *mitis* sapientia mea, ut illa suffultus, proximi imperfectiones leni animò perferam, ex amico animi candore cum redarguam, nunquam verò ex censoriâ cordis elatione despiciam! Sit *obsequens* etiam, meque si meliora edoctus, ad meliora hæc consilia sequendum inflectat, & animi rigorem ex amore propriò proveniente propriiq; sensûs sequacem ita emolliat, ut hac animi dispositione substratâ, arbor evadam *plena bonorum fructuum*, & ex intimis misericordiæ visceribus proximo inservire gestiam.

Procul etiam faceffant omnes inutiles circa religionis negotium disceptationes, quæ mutuæ charitati unice illi veræ Pietatis tesseræ contrariantur, & quibus miseri mortales semetinvicem divexant. E contrario largire, ut omnes & singulos sincerò & minimè simulato amore complectar, & non secundum depravatæ naturæ ductum, sed secundum Tuum sapientissimum Exemplum, proximum amare discam! *Amen!*

Aspirat

Aspirationes.

1. ' Quam præclara in eo sapien-
 ' tia Tua apparet, Domine, quod ve-
 ' ram sapientiam crucis mysterio ve-
 ' lare voluisti, ne cœlestium verita-
 ' tum margaritæ impiorum pedibus
 ' conculcentur.

2. ' Dilecte Jesu, fac, ut sapientif-
 ' simæ vitæ Tuæ exemplar meis ju-
 ' giter obversetur oculis, ut in hoc
 ' intuens, sapiens tandem evadam !
 ' Quàm profundâ, quàm altâ, quàm
 ' longâ, quàm latâ sapientiâ vita Tua
 ' referta est ! quæ autem dum oculum
 ' propria sapientia turgidum subter-
 ' fngit, humili se videndum exhibet.

3. ' Quàm vanum est Domine, sine
 ' Tuo timore Tuam velle indipisci
 ' sapientiam ! Ignosce mihi, quod sa-
 ' pientiam ambiens, Tuum timorem
 ' toties neglexerim ; concede autem,
 ' ut verum Dei timorem omni quam
 ' quæro sapientiæ fundamenti loco
 ' semper substernam !

4. ' In plateis clamat sapientia
 ' Tua Domine ; ego autem ad vocem
 ' ejus sat diu obsurdui ! Tabernacu-
 ' lum sibi & domum inter mortales
 ' condere vult, ego autem ut vivi
 ' lapidis instar huic domicilio adap-
 ' tarer, diu recusavi ! Columnas se-

Prov. 9.
 1.

‘ ptem excidit & spiritûs dona longè
 ‘ lateq; effudit, ego autem indignum
 ‘ ipsis me feci ! Mensam cœlestibus
 ‘ Evangelii epulis instruxit; ego verò
 ‘ terrenis inhians, solida neglexi.
 ‘ Fac, dilecte Jesu, ut tandem ali-
 ‘ quando purificato corde lantæ veræ
 ‘ sapientiæ delicias excipere, di-
 ‘ gnus fiam !

5. ‘ Eheu Domine ! quàm magna
 ‘ est differentia Tuam inter & falsam
 ‘ seculi sapientiam ! Dum hæc ex-
 ‘ tollit, illa humiliat : Hæc in semet-
 ‘ ipsâ acquiescit, illa ad Te sapien-
 ‘ tiæ fontem redit : Hæc hominum
 ‘ applausum captat, illa eum spernit :
 ‘ Hæc parvulos despicit, illa cum
 ‘ parvulis conversatur : Hæc sim-
 ‘ plices contemnit, illa eos adjuvat :
 ‘ Hæc ex hominum æstimiō, illa ex
 ‘ Dei autoritate pendet : Hæc mere-
 ‘ tricis instar specioso & adscititio fu-
 ‘ cō imponit, illa nativâ gravitate in-
 ‘ cedit, non imponens sed vincens :
 ‘ Hæc rapidi torrentis instar vio-
 ‘ lentô impetu ruit, sed calamitate
 ‘ ingruente, in nihilum abit ; illa in-
 ‘ star perennis scaturiginis parvo
 ‘ labitur sonô, sed de æstu calamita-
 ‘ tum triumphat : Hæc oculos ex-
 ‘ terno apparatu ferit, illa cor divinâ
 ‘ sensatione perfundit : Eheu Domi-
 ‘ ne !

‘ ne! fac ut falsam rejiciam, veram
‘ autem sapientiam humili mente ex-
‘ osculer!

6. ‘ Omnipotens ac summè sapiens
‘ Deus! custodi me de *Muliere aliena*,
‘ de falsa & fucata seculi sapientia,
‘ quæ mortalium animos inebriat, tan-
‘ demq; amatores suos in infernum
‘ præcipites dat! Fac verò, ut *Uxo-*
‘ *rem juventutis*, increatam Tuam Sa-
‘ pientiam depeream, & castissimis
‘ ejus deliciis tutò exsatier! (s).

(s) Quod per Mulierem alienam de qua
Solomon cap. 7. 16. & cap. 7: 5. loquitur, fal-
sa sapientia, per Uxorem juventutis autem
de qua cap. 5, 18. vera sapientia adumbre-
tur, ex diligenti collatione ix. priorum capp.
in Proverb. liquido apparet; præcipuè autem
ex cap. vii. ubi mulieri extraneæ vel adulteræ
vera sapientia opponitur, seriâ admonitione
subjunctâ, ut illius commercium homines evi-
tent, cum hæc vero arētissimâ communione &
mystico matrimonio coalescant.

ENCHIRIDIUM PRECUM,

SECTIO II.

*Continens Preces & Aspiraciones pro
Virtutibus Christianis erga PRO-
XIMUM exercendis.*

Pro Charitate.

JESU amantissime! consummatissimum charitatis exemplar; qui amore Dei & Proximi universa Legis Præcepta concludis: Da mihi, Te Deum & Redemptorem ex toto corde, ex tota anima, menteq; tota diligere, quando Tu tantopere me prior dilexisti, ut animam Tuam pro me dederis. Deinde, ut proximum meum ex intimis amem visceribus, effice; illumque solum odio habeam cujus *invidia* mors intravit in orbem terra-

*Matt. 22.
38, 39.*

*Sap. 2.
24.*

terrarum. Ut de proximi prosperitate gaudens, ejusque adversitati condolens, de nullius infelicitate læter; sed omnibus invidiæ stimulis repulsis, ad Te qui vera Charitas es tandem perveniam! *Amen!*

Alia Pro Charitate erga Proximum.

SANCTE Deus! qui Te ipse *AMO-*
REM esse declarasti, qui amor- 1 Jo. 4. 8.
rem cordi primi hominis inscripsisti,
ut medium veræ Beatitatis existeret,
& vis ut denuò existat, postquam
Gratia Tuâ à vanitate seculi cui jam
inhæret, purificatus fuerit. Largire
Gratiam ac Misericordiam, ut omnia
media ad verum amorem excitandum
divinitus concessa, ita adhibeam, ut
nobilissimus hic affectus Tibi soli di-
candus jam verò sordibus peccati im-
mersus, *proprio suo Objecto* restituatur!
ut Tibi soli ac proximo post Te ad-
hæreat, vivat, inserviat, durum
autem peccati jugum, quo huc atq;
illuc per abrupta cupiditatum rapitur,
excutiat!

Fateor Domine, me naturâ amore
proprio ita repletum esse, ut purus
& immaculatus amor proximo ex-
hibendus, nullum in me fere locum

inveniat. Eheu Domine ! maximam vitæ meæ partem in detestando hoc amoris proprii servitio me transegisse proximique amorem susque deque habuisse, deprehendo. Ignosce autem & huic optime Pater defectui, propter perfectissimum amorem, passionemque dilecti Filii Tui quam ex puro hoc amore subiit.

Illumina oculos meos, ut vilitatem amoris proprii, excellentiam verò amoris erga proximum, debite introspiciam, & expurgatis amoris proprii inquinamentis, quæ omnes animæ Facultates conspurcant, non mihi ipsi amplius vivam, sed Tibi in proximo, ac amore proprietate vacuo huic inservire discam.

Demitte desuper in cor meum veri amoris aliquam scintillam, ut anima, mediante puro Tui amoris igne, colliquescat, inordinatum autem amorem quo in meipsum ac creaturam trahor, funditus comburi patiatur. Fac, ut amor Tuus, quo me ac proximum amasti, ita meis obversetur oculis, ut veram amoris indolem quâ proximus amandus est, hinc hauriam, nullumque amore meo indignum reputem, quem Tu Tuo amore complecteris.

Da,

Da, ut *Consanguinitas* illa quæ per *Act. 17.*
universam naturam humanam sese dif- 26.
fundit, debite à me consideretur, ut
vel hac naturæ proximitate ad mu-
tuos charitatis actus constanter im-
pellar; & ita tandem amorem meum
purifica, ut omni falsitate, partiali-
tate & mercenario respectu ad pro-
priam utilitatem, prorsus exuto, sua-
vi & spontaneo motu in proximum
ferar.

Fac, ut Fratres intima charitate
confidenter amplectar, omnes verò &
singulos nihil minus verò ac sin-
cerò amore prosequens, nunquam in-
sterili ac opere destituito amore ac-
quiescam. Et quia Tu ipse inimicos
Tuos dilexisti, & tam exemplò quàm *Matth. 5.*
verbo eandem dilectionem & nobis 44.
inculcâsti, concede mihi Gratiam, ut
sincera imitatione indolem amoris *Eph. 4. 5.*
Tui in hoc etiam exprimere studeam,
ita tamen, ne intempestivâ tolerantia
vitiis illorum indulgeam, sed amore
Divino zelo temperato, illorum con-
versionem seriò quæram, & charitati
VERITATEM jungere discam; & ut
ad hoc ardui momenti negotium Spi-
ritûs Tui sapientiam mihi largiaris,
obnixè rogo.

Da mihi, ut hunc Christianæ cha-
ritatis tramitem constanter teram,
nec

nec per incommoda, nec molestias,
nec aliorum scandala vel ingrati-
tudinem de beato hoc exercitiô dimo-
veri me unquam patiar; donec tan-
dem ad perfectam Tui Unionem, &
in hac ad amorem ex omni parte
consummatum, perveniam, *Amen!*

Aspirationes.

- Jac.* 2. 8. 1. ' Illucescat mihi, Domine, *Regia*
' *Dignitas* charitatis à Te nobis præ-
' ceptæ, ut vel hoc argumento ad
' indefessos charitatis actus alliciar !
- 1 Cor.* 12. 2. ' Cum charitas longanimis sit &
4. ' benigna, cum invidiæ expers sit &
' temeritatis, multisque aliis virtuti-
' bus coruscat; rogo Te, optime Jesu,
' ut Excellentiam ac Majestatem Di-
' vinæ hujus virtutis indelebili cha-
' ractere animo meo inscribas, totam-
' que conversationem meam ipsi con-
' formem reddas !
- Luc.* 9. 53. 3. ' Doce me Domine, extensissimam
' veræ charitatis latitudinem. *Partia-*
' *litatis spiritum qui veram charitatem*
' *impedit*, latissimô amoris Tui sensu
' extingue, & omnem lenitatem erga
' omnes & singulos exhibere me
- Tit.* 3. 2. ' doce. (t)
4. ' Cum vera & exaltata charitas
1 Jo. 3. 16. ' vitam etiam pro fratribus ponat;
' Da

‘ Da Domine, ut ad minimum, nullis
‘ laboribus, molestiis, & periculis
‘ sincerum charitatis exercitium se-
‘ quentibus, ab amore Proximi de-
‘ terreri me patiar !

5. ‘ Evelle ex pectore meo omnes
‘ mercenarios amoris respectus chri-
‘ stianò indignos. Fac, ut omnia pro-
‘ pter TE, nihil propter Me agere
‘ discam !

6. ‘ Eheu Domine ! largire Gra-
‘ tiam, ut malum seculi exemplum
‘ charitate tam vacuum, charitatis
‘ spiritum acuat in me potius, quàm
‘ extinguat !

(τ) *Quod verus & ex Principio Gratiæ
promanans amor partialem Personæ distinc-
tionem tollat, & omnes ac singulos Benignitatis
sue participes reddere gestiāt, ex parabola
Christi, Luc. 10. 30, seqq. liquido apparet.
Hic enim Samaritanus, sine ullo ad Religionem
habito respectu luculentissima amoris indicia
Judæo exhibet, cum alias gravissima Judæos
inter & Samaritanos odia flagrarent. Vid.
omnino Joh. 4. 9. Luc. 9. 53.*

Pro

*Pro Mansuetudine.**Mat. 8. 32.*

Mitissime Jesu ! qui ut agnus mansuetus, portatus ad victimam, & sicut ovis ad occisionem ductus, non aperuisti os Tuum, sed tractus, illusus, consputus, percussus, & denique cruci affixus, non modo malum pro malo non reddidisti, sed insuper pro transgressoribus Deum Patrem orasti.

Luc. 23. 34.

Insere quæso cordi meo Mansuetudinis & Patientiæ Virtutem, ut iræ furorem comprimens, mansuetò corde malum in corde meo vincam, & inimicos meos diligere Tuo exemplo discam; quo Beneficentiâ meâ, tanquam ardentibus prunis incensi, ad mutuum inflammentur amorem, atque ita unanimes uno ore, ac fraternâ charitate Te Patrem honorificemus ac luculentum Filii Tui exemplum ad imitationem nobis exhibitum, vitâ nostrâ exprimere studeamus ! Per ipsum Dominum nostrum Jesum Christum, *Amen.*

*Rom. 12. 20.**Aspirationes.*

1. ' Domine Jesu ! omnes in me iræ
' ac ultionis scintillas præclarò Man-
' suetudinis Tuæ exemplò extinguas,
' &

‘ & talem in me Patientiam & Lenitatem spiritûs parias, ut nullæ eam injuriæ disturbare valeant!

2. ‘ Quando Domine inimicam meam naturam irâ ac iracundia plenam, lenitatis Tuæ spiritu transformabis? Quando iræ furor in me extinguetur, ut nihil quàm mitis naturæ Tuæ aura animæ meæ facultates suaviter perflet? Quando amorem proprium, omnium rixarum ac irarum radicem in me enecabis, ut meipsum contemnam & aliorum contemptu non indignum ducam? Quando amaritudinem & excandescentiam deponam, ut Misericordiæ Tuæ viscera induam?

3. ‘ Fac mitissime Jesu, ut spiritus Mansuetudinis Tuæ ex totâ conversatione meâ reluceat! Omnia mea verba spirent Mansuetudinem; & quando proximus ex divino zelo corripendus est, da Gratiam, ne unquam sacrum hunc ignem, ut sæpius fit, carnali passione mentis polluam!

Pro

Pro Beneficentia erga Pauperes.

L Ocupletissime Deus! Pater Misericordiæ, qui *exemplo* Tuo Misericordiam nobis præcepisti, eamque actibus charitatis in egenos conferendis exerceri iussisti. Tibi confiteor, me in nobilissimæ hujus virtutis exercitio toties verbo Tuo ac exemplo inculcato, nimium frigidum fuisse ac negligentem, vel non omnibus quibus debebam; nec tantum quantum poteram, nec corde tam puro & in charitatem propenso ut fieri oportebat, proximo meo sub paupertatis onere gementi, subvenisse.

Sæpe inordinatus divitiarum amor & proprietatis cupido; sæpe etiam in Deum diffidentia, sæpe aliæ causæ omni excusatione indignæ, in virtute hac tam frigidum me reddiderunt & oscitantem. Et quod pessimum est! sæpe ea quæ jure proximo eroganda fuissent, ipsi subtraxi, in luxuriam, vanitatem, fastum vitæ converti, & ad pascendam vagam oculorum libidinem impiè dissipavi!

Cum autem hoc modo peccato peccatum cumulaverim, Te Benignissime Pater aliquo jam corruptionis meæ abominandæ sensu perculsus, supplex
oro

oro, ne propter immisericordem cordis mei stuporem, Tuam Misericordiam ut jure posses, iterum mihi subtrahas. E contrario & hoc condona peccatum, & per sanguinem dilecti Filii Tui ita illud dele, ne coram novissimo tribunali, ubi *qui non prestitit Misericordiam, absque Misericordia rejicietur*, culpam meam aggravet. *Concede mihi verò sinceram cordis contritionem, & ita de peccatis contristatum & Fide ad Gratiam Tuam adspirantem, in favorem Tuum recipe.* Jac. 2.13.

Deinde gratiosè largire, ut anima mea ex una parte profundo ac vivo Misericordiæ Tuæ sensu imbuta, illustrissimum Tuum exemplum pressè sequatur; ex alterâ verò proximi miseriam ita persentiscat, ut intimis charitatis visceribus ipsum amplectar, & pro Gratia concessa levamen exhibeam, sicut ipse sub similibus circumstantiis similes suppetias ab ipso accipere gauderem.

Illumina oculos meos, ut cognoscam seculi hujus opes nullo proprietatis jure ad me pertinere, sed quantæ & quales sunt, divinitus esse concessas, non ut secundum voluntatis propriæ impulsus & ad luxuriam carnis explendam illas consumam vel avidâ manu coacervem, sed ut

secundum ordinem à Te præscriptum, ita egenis inserviam illis, ut reliqua inde sanctificentur. Extingue prorsus in corde meo omnem avaritiam ac temporalium amorem, in quantum charitati proximo exhibendæ obstat, vel aliquo modo fluentæ amoris in pauperes derivandæ, obstruit. Concede verò etiam sapientiam ad rectam Bonorum dispensationem necessariam, ut proximi inde spiritualis & corporalis salus promoveatur, & corporales charitatis actus ad spirituale ipsius Bonum constanter tendant. Purifica etiam cor meum ab omnibus depravatæ naturæ inquinamentis, ne vel servili *coactione*, vel murmure, vel hypocrisi & vanæ ostentatione opera mea contaminentur, sed ex spiritu *hilari, simplici*, puro & verè Evangelicò in proximum exundent. Fac, ut hoc Beneficentiæ exercitium ut verus amoris fructus ex divina in Christum Fide prognati, animum meum consoletur, & in vita & morte ut indubitatum Gratiae Tuae testimonium constanter me erigat.

Concede denique ut liberâ manu
 2 Cor. 9. 6. tale bonorum operum *sementum* faciam, ut ex christiano hoc exercitio jugiter peracto, interior vita in divina sua natura magis magisque innutriatur,

triat, omnesque spiritus fructus ad
majorem indies maturitatem perdu-
cantur. Largire Domine, ut hanc
gratiam in hac vita, in futurâ verò
æternam Beatitatem inde metam!
Per Dominum Jesum Christum, Fi-
lium Tuum, Tecum & Spiritu san-
cto in secula prædicandum! *Amen.*

Aspirationes.

1. ' Domine Deus ! Pater Miseri- 2 Cor. 1. 3.
' cordiarum ! qui universalem amo-
' rem omnibus offers, fac, ut ego
' universali charitate omnes com-
' plectar !

2. ' Quam magna est dignitas, di-
' lecte Jesu ! Tibi in membris Tuis Matt. 25.
' inservire : Tibi esurienti cibum, 35.
' sitienti potum præbere ! Te hospi-
' tem, suscipere, Te ægrotantem in-
' visere ! Fac Domine Jesu, ut vel hoc
' argumentò motus, torporem animi
' excutiam, & ad frequentes charitatis
' actus meipsum exacuam !

3. ' Da Domine, ne unquam facies Tob. 4. 7.
' mea avertatur ab ullò paupere, ne 10.
' Tua iterum avertatur à me ! Lar-
' gire verò, ut eleemosynâ bonum the-
' saurum in diem necessitatis mihi
' comparem !

4. ' Da

4. ' Da, ut frequenter mihi obver-
 ' setur spiritualis Benedictio fidei
 ' dispensatori Bonorum Tuorum
 ' promissa ! fac, ut Tua Gloria, & in-
 ' terioris hominis mei incrementum
 2 Cor. 9. 12 ' inde promoveatur ! ut Tibi agan-
 ' tur gratiæ, mihi verò aliorum pre-
 ' ces subveniant !
- 1 Jo. 3. 14. 5. ' Eheu Domine ! qui non di-
 ' ligit fratrem, manet in morte ; qui
 ' verò diligit illum, Tuæ se vitæ par-
 ' ticipem esse demonstrat : Tui cor-
 ' poris vivum me fac membrum, ut
 ' ex Te tanquam capite beneficos in-
 ' fluxus recipiam, & in proximum
 ' derivare eosdem iterum satagam !

Pro Humilitate erga Proximum.

- 3es. 57. 19 **O** Sublimis & excelsæ Deus ! qui
 æternitatem inhabitas, & cum
 eò, qui attritus est demissusque spiri-
 tu habitare dignaris ; infundas quælo,
 in cor meum excellentem istam Gra-
 tiam Humilitatis, quæ fastum omnem
 in me & elationem animi deprimat.
 Me Domine, miseriæ meæ potenter
 convincas, & omnem superbiendi cau-
 sam quam miseri mortales sibi fingunt,
 adimas. Fac, ut videam me pau-
 perem,

perem, miserum, cæcum & nudum
 esse, nec tantum pulverem sed & pul-
 vere vilior, peccatum scilicet & in
 peccatis natum & formatum; ut in *Psal. 51.7*
 omnibus Tuis dispensationibus manu
 meâ appositâ ad os meum, ex animo
 agnoscam me minorem esse minimâ
 Misericordiarum Tuarum, majorem
 verò maximô judiciorum Tuorum.

Concedas Domine, ut non tantum
 demisse ambulem cum Deo meo, sed
 etiam cum hominibus, ut non tan-
 tum castigationibus Tuis me subji-
 ciam, sed ut æquè feram, me à Chri-
 stianis conservis meis reprehendi, &
 cum mansuetudine monitis suis pa-
 ream: Da quæso, ut ita me erga o-
 mnes geram, ut nihil agam per *con-* *Phil. 2.3.*
sentionem aut inanem gloriam, sed ex
 demissione animi unumquemque mihi
 ipsi præferam, atque ab aliis mihi
 præferri facilis patiar: Ut tandem
 aliquando sublimis opinio quam de
 memetipso foveo, funditus extirpe-
 tur, & repudiatis seculi honoribus,
 ea solummodò gloria à me quærat
 quæ è *spiritu Filiationis* procedit, &
 quæ Tuæ naturæ participem me red-
 dit. Concede etiam talem Gratia
 Tuæ ac sapientiæ mensuram, ut omni-
 bus donis mihi commissis non pro-
 priam meam, sed Tuam Gloriam
 unice

Luc. 11.
34.

Luc. 12.
48.

unicè quæram, nec unquam propter
ea Proximum minns splendidis for-
tasse donis instructum, contemnere
præsumam! Fac, ut feriò animo
revolvam, Te non tam dona respi-
cere, quàm internam animi intentio-
nem quâ quis in dona fertur, quæ si
fuerit *simplex* & ad Te conversa, do-
na sanctificat, Tibique accepta facit; si
verò mala fuerit & ad meipsum con-
versa, vel præstantissima quæque do-
na polluit, & rationem de donorum
usu Tibi reddendam, non parum ag-
gravat. Sit hæc consideratio quo-
tidiana Humilitatis occasio! Depri-
mat vanum elati cordis mei tumorem,
& meæ fragilitatis & corruptæ pro-
pensionis memorem me constanter
reddat! Per Dominum nostrum Je-
sum Christum, perfectissimum ve-
ræ Humilitatis exemplum! *Amen.*

Aspirationes.

1. ' Doce me, Domine Jesu, quod
' peccatum, sicut per superbiam in
' naturam nostram intravit, ita per
' humilitatem iterum ejici debeat.
2. ' Doce me etiam verum dono-
' rum usum, ne *proprietate* aliqua mihi
' ipsi ea arrogando, in ipsam Diabo-

li

li transeam naturam, & *primi omniumq;* gravissimi peccati reus fiam!

3. ' Quando aliorum defectus vi- *Gal. 6. 1.*
deo, fac Domine, ut priorum
meorum nunquam sim immemor,
& non tam ex externô actu, quàm
internâ peccandi proclivitate ac se-
mine illô viperino intus gliscenti
mihique cum aliis communi, peccati
magnitudinem metiar!

4. ' Aperi mihi oculos Domine,
ut noxam superbix vitium inse-
quentem, & nunquam sat deplo-
randam videam & evitem; quip-
pe quâ animus Gratix Tuæ, dono-
rumque cœlestium incapax reddi-
tur, omnia opera polluuntur, fœda
apostasia introducitur, cœlestis lux
amittitur, omniumque hæresium
semina sparguntur.

5. ' Fac Domine, ut vera Humili-
tas altas in me agat radices, ut
animus meus Humilitatis spiritu
instar agri fertilis & benè exculti
irrigatus, uberrimos Gratix Tuæ
fructus ferat!

6. ' Deduc me optime Jesu, per
illos Humilitatis gradus, (u) per
quos tandem ad *Thronum Pacis* &
Sapientiae Sedem pervenitur, ubi
æstu vitiorum extinctô, nihil auditur
quàm suavissima meæ voluntatis
cum

' cum Tua Harmonia ; ubi strepitu
 ' mundi superatò, nihil sentitur quàm
 ' lenis & quieta Præsentiaæ Tuæ
 ' aura ; ubi pravis sensuum evaga-
 ' tionibus suppressis, nihil gustatur,
 ' quàm continuus purissimi amoris
 ' Tui influxus ; ubi pulsas tenebris,
 ' fons lucis oculo purificato se con-
 ' spiciendum exhibet ; ubi ejecto va-
 ' narum scientiarum & inventionum
 ' tumultu, interiora regni Tui myste-
 ' ria animum ad Te intentum ex-
 ' hilarant. Euge Domine ! fac, ut
 ' per humilem viam ambulem, & hac
 ' incedens, excelsam patriam inveniam !

(u) Jo. Arndius lib. 3. cap. 5. de Verò
 Christianismò sex constituit Humilitatis
 gradus (per Thronum Solomonis 1 Reg. 10.
 19. ad quem sex gradibus ascendebatur, adum-
 bratos) quibus ad Pacis internæ & veræ sa-
 pientiæ Thesaurum tandem perveniatur :
 Primus gradus est, ait, in corde suo omnibus
 ' aliis se postponere & optare nullo loco ac nu-
 ' mero haberi. Secundus, nullum contem-
 ' nere aut judicare, sed seipsum semper respi-
 ' tere, juxta illud : Quicquid agant alii, sis
 ' memor ipse tui. Tertius, oblatos honores fu-
 ' gere & repudiare, & cum evitari non possint,
 ' de illis contristari. Quartus, Contemptum
 ' patienter ferre & de ipso gaudere. Quintus,
 ' Cum vulgaris & vilioris notæ hominibus li-
 ' benter conversari, nec tantum illis se non
 ' meliorem, sed omnibus hominibus miseriorem
 & de-

‘ & deteriozem se existimare. Sextus, Sponte
 ‘ & libenter non majoribus tantum, sed etiam
 ‘ minimis obedire. Atque per hos gradus ad
 ‘ supremum usq; ascendimus, ubi est sedes Sa-
 ‘ lomonis & vera Pacis. Est humilis via, in-
 ‘ quit S. Augustinus, sed excelsa Patria. Si
 ‘ Patriam desideras, viam hanc ambules.

Pro Sinceritate erga Proximum.

Omnipotens Deus! Hominem Tu
 rectum & sine ulla falsitatis labe *Eccles. 7*
 creasti; postquam verò peccatum ho- *29.*
 minis naturam pervasit, ipsamque à
 primo rectitudinis tramite abduxit,
 multa jam ratiocinia fingit, proximi
 amorem negligit, proprium saltem
 commodum quærit, vanum seculi ho-
 norem ambit, & cum omnia cogitata
 sua, dicta & facta proximo servien-
 do in Deum ultimum suum FINEM
 referre debeat homo, in semetipso ut
 ultimo fine, acquiescit. Calliditas jam *2 Cor. 11.*
 serpentina miserum hominis animum *3.*
 contaminavit, ipsique multifarium ac
 sinistrum agendi impetum impressit!

Eheu Domine! ubi jam primitiva
 illa dexteritas est, quæ ex primi ho-
 minis conversatione relucebat? ubi *Matt. 10.*
 columbina simplicitas quæ ex vita o- *16.*
 peribusque ejus enitescebat? ubi in-
 fantilis illa omni fuce & simulatione

H

vacua

veteris innocentia, quæ ut aura cœle-
 stis in ejus animo spirabat? Eheu!
 quam falsa, corrupta, depravata, va-
 na & proprio amore plena sunt jam
 omnia! *Amor proprius*, qui mortalium
 jam pectora possidet, omnia ad se ra-
 pit. *Phil. 2. 21* Omnes jam quæ sua ipsorum sunt,
 querunt, non quæ Christi Jesu: Sua jam
 quisque spectat, non quæ sunt aliorum.
5. Vers. 4.
2. Theff. 4. 6. Alter jam alterum quæstus causa op-
 primit, & ex proprii commodi amore,
Levit. 25. 14. fraudem alteri contra Tuum licet sit
 preceptum, facere non erubescit. Si-
 cut compages inter lapideas pangitur
Sir. 27. 2. clavus, ita inter venditionem jam &
 emptionem peccatum ultro citroque
 teritur. Quilibet jam usuram captat
 & fœnus, nec timet à Deo suo, ut
 hujus causa sincerè proximum dili-
 gat.

Omnipotens Deus! cum omnem
 Tu avaritiam ac pecuniæ cupidinem
 à Tuis remotam esse velis; concede
1. Tim. 6. 9. Gratiam, ut tentationem & laqueum,
 in quem ditescere volentes incidunt,
 nec non cupiditates omnes amentes
 & damnosas in exitium & perniciem
 miseros mortales demergentes, sedu-
5. Vers. 10. id evitem! Funditus ex me evelle ra-
 dicem hanc malorum omnium, amo-
 rem scil. pecuniæ, quò animus à Tuo
 amore abalienatur. Vivum verò pe-
 ctori

tori meo sensum tremendi illius verbi inscribe: *Quid prodest cuipiam, si Matt. 16. totum mundum lucratus fuerit, anima 26. verò sua mulsetur?* Et paternæ hujus promissionis: *Nequaquam te omittam, Ebr. 13. 5. neque unquam Te deseram;* ut divinis hisce eloquiis animus in firma fiducia erga Deum, & sincera charitate erga proximum, firmetur, omnis autem turpis lucris cupido abnegetur prorsus, & in me mortificetur. Fac *Luc. 16. 10.* me hic fidelem in paucis, quod commisisti mihi, ut in multo etiam fidelis inveniar, tandemque remunerationem sincero bonorum dispensatori promissam, lætus indipiscar! Per Dominum nostrum Jesum Christum, Amen.

Aspirationes.

1. 'Considerare me fac Domine, *Ebr. 13. 14.*
 ' stabilem me hic civitatem non habere, ut futuram illam quæram.
 ' Fac, ut mea cum proximo conversatio omni avaritia sit vacua, nec mea quæram, sed quæ alterius sunt, *Phil. 2. 4.*
 ' promoveam!
2. ' Omnem de me tolle falsitatem
 ' ac simulationem Christianò indignantem. Sit charitas mea in VERI- *Eph. 4. 21.*
 ' TATE quæ in Jesu est, fundata:

‘ Non merè humana, non *proprietatis*
 ‘ cupida, non simulans, non evanida ;
 ‘ sed divina, proprietate carens, sin-
 ‘ cera, constanter duratura.

3. ‘ Domine Jesu ! obfirma ani-
 ‘ mum meum contra impiorum exem-
 ‘ pla, quæ rapidi torrentis instar
 ‘ terrarum orbem inundârunt, & fal-
 ‘ sitatis ac mendacii spiritu morta-
 ‘ lium pectora impleverunt. Aver-
 ‘ te oculum meum à vanitate seculi,
 ‘ ut ad Te sequendum idoneus e-
 ‘ vadam !

Psal. 51.8

Jer. 17.9.

4. ‘ Tu Domine veritate delectaris
 ‘ quæ in præcordiis est, cor verò
 ‘ meum fraudulentum est supra omnia.
 ‘ Tu qui corda & renes scrutaris
 ‘ Domine, cœlestis amoris Tui igne
 ‘ residuas corruptionis scorias in me
 ‘ exure, ut nihil quàm quæ in Jesu
 ‘ est veritas, me agat moveatque.

5. ‘ Eheu Domine ! in quot quan-
 ‘ tasque miser intellectus humanus
 ‘ demersus est tenebras ! Falsa & ad
 ‘ æternum interitum ruens amicitia
 ‘ nomine hoc indigna, veritatis jam
 ‘ nomine insignitur ; vera autem a-
 ‘ micitia sublimiori Bono intenta, *sim-*
 ‘ *plicitas* audit.

Pro Zelo in Veritatis Confessione.

Dilecte Jesu! qui præclaram cor-
 ram *Pontio Pilato* confessionem ^{1 Tim. 6.}
 ipse perhibuisti, & Te confitentes hîc, ^{13.}
 coram Patre Tuo in cœlis Te iterum ^{Matth. 10.}
 confessurum, promisti: Te supplex ^{32.}
 rogo, ut omnia peccata vel ex inor-
 dinato hominum timore, vel nâaturali
 quadam pusillanimitate, vel ex intem-
 pestivo silentio commissa & promptæ
 Nominis Tui confessioni opposita,
 gratiôsè ignoscas. Percellas verò a-
 nimum meum tremendo illo verbo;
 quô Te omnes illos abnegaturum mi-
 natus es, qui coram hominibus Te
 abnegârunt; ut hoc considerans, omne
 illud promptus deponam, quod con-
 fessionî Christianô dignæ obstat.

Fac, ut veritatem ipsam vivâ pri-
 mùm experientia cognoscam, & certi-
 tudinem ejus internâ Spiritûs Tui ob-
 signatione ita persentiscam, ut exter-
 na ore & operibus facta Confessio, non
 in hypocritica quadam, literalî & hi-
 storica, sed viva & experimentalî
 cognitione fundata, eò altiori etiam
 convictione proximi animum afficiat.

Sit vera fides in corde residens, Prin-
 cipium, ex quo ipsa confessio externa

promanet, ne hæc in vanum fiat. Sit verò hæc etiam purus effectus Fidei, ut tentationis tempore, inconcusso nititur fundamento, & potentiâ Tuâ Fide apprehensâ corroboratus, per omnes transeam afflictiones Nominis Tui confessionem insequi solitas.

Matt. 10. 16. Largire mihi Domine in arduo hoc negotio serpentinam *prudentiam* columbinæ *simplicitati* junctam, ut ex una parte intempestivum evitem naturæ impetum spiritu moderationis ac compassionis destitutum; ex altera verò, intempestivum etiam hominum metum abjiciam, spiritu roboris carentem, ac vero Christiano prorsus indignum.

Matt. 7. 6. Doce me ipse prudentem temporis & loci observationem, ne sanctum canibus ex temerario zelo projiciam, nec veritatis confessionem intempestivo silentio premam. Ante omnia verò fac, ut vita mea omnesq; actiones cum confessione suaviter conspirent, ne factis negem, quæ ore profiteri videor. Sit *realis* potius quam *verbalis* confessio mea, intus ardens & exterius lucens.

Tit. 1. 16.

Ut autem eò promptior ita agnitam veritatem confitear, da Domine, dignitatem divinæ veritatis ac beneficia in hac recondita, dignè perpendere, nec non promissiones sincero Nomi-

Pro Veritatis Confessione.

158

Nominis Tui confessori factas, altè
considerare, ut vel hac considera-
tione amor seculi ac naturalis mihi in-
hærens torpor, excutiat.

Et cum tanta etiam me circum- *Ebr. 12. 13.*
stet testium nubes, qui abjectò omni-
pondere & peccato, propositum sta-
dium alacriter decurrerunt, fac, ut
in eos intuens, languidas animi vires
recolligam, lætus veritatem Tuam
verbo & facto declarem, ingruentes
autem calamitates primorum confes- *Ebr. 1. 12.*
sorum exemplo cum gaudio excipiam, 34.
& in Te tandem dilecte Jesu, potioris
illius substantiæ in cœlis reservatæ,
particeps fiam, *Amen.*

Aspirationes.

1. ' Cum ex redundantia cordis os *Matth. 12.*
' loquatur, & homo bonus ex bono 34.
' cordis thesauro bona proferat; rogo
' Domine, ut ante omnia internum
' divinarum veritatum thesaurum
' mihi largiaris, ut bona, & ad Tu-
' am gloriam & proximi emolu-
' mentum proficua, inde proferre
' queam!

2. ' Sit confessio mea plena, ne
' partem aliquam veritatis decla-
' rem, aliam verò taceam. Sit

H. 4.

constans

‘ *constans* & *intrepida*, ne prosperi-
‘ tatis tempore testimonium de Te
‘ feram, in adversis autem recedam.
‘ Sit *prudens*, ut ad Nominis Tui glo-
‘ riam & proximi ædificationem u-
‘ nicè tendat. Sit *sincera* & omni
‘ fraude vacua, ut eò altiores con-
‘ victiones post se relinquat !

EN.

E

Con

P

A
que
ten
con
ign
coe
ex
lo
im
fer

ENCHIRIDIUM PRECUM,

SECTIO III.

*Continens Preces & Aspirationes pro
Virtutibus Christianis erga DEUM
exercendis.*

Pro viva & vera Cognitione Dei.

ATerne, verax, juste vive,
sanctæque Deus & Pater!
Humili ac contrito spiritu
querelas meas de occæcata atque ob-
tenebrata cordis mei conditione, in
conspectu Tuo effundo. Malum hoc
ignorantiæ, naturâ insitum, ita me oc-
cæcavit, ut ad veram Tui cognitionem
ex mero naturæ conatu pervenire nul-
lo modo valeam. Imò carnalis naturæ
impulsus ita me infatuavit, ut nullus
fere gustus rerum spiritualium ac di-

Jo. 17. 3. vine Tuæ cognitionis (in quâ tamen
vita æterna consistit,) in animâ su-
perfit.

Con dona quæso Benigne Pater in-
fatuatam hanc ac periculofam mentis
meæ deviationem, & noli imputare rea-
tum, quo ad pœnam per Prophetam
declaratam, obligatum me sentio,
quippe qui *Va* denunciât omnibus Te
agnoscere nolentibus, conqueriturque,
quod *populus nolit agnoscere Dominum,*
Jes. 1. 3. *cum tamen bos Possessorem suum & asinus*
præsepe Domini sui agnoscat. Va genti
peccatrici & populo iniquitate gravi, se-
minique malefico!

Illumina me igitur Deus virtute
Verbi & Spiritûs Tui sancti, ut viva
Fide Te in Personis Triunum, verum
& essentialem Deum adorem, & Te
æternum Patrem ut primam Trini-
tatis Personam, qui Filium ab æter-
no è Divinâ Essentia progenuit, eum-
que Salvatorem mundi constituit,
agnoscam. Fac Domine, ut in Tua
Ince Omnipotentiam Tuam videam,
Misericordiam Tuam extollam, Justi-
tiam Tuam timeam, Veritati Tuz
credam, Sapientiam Tuam dilaudem!

Sit Omnipotentia Tua mea protectio;
Misericordia Tua, mea consolatio;
Justitia Tua, mea fortitudo; Veritas
Tua, tutela, clypeus & victoria mea!

Sit

Sit Sapientia Tua, mei directrix;
 Amor Tuus, mea exultatio; Gratia
 Tua, mea lux & vita; Laus Tua &
 Excellentia, mea gloria! Da mihi
 cognoscere dilectum Filium Tuum Je-
 sum Christum ut Æternum, Omnipoten-
 tem Deum, Tibi coessentialem,
 qui in assumptâ carne secundam con-
 stituit Trinitatis Personam, & Domi-
 nus ac Deus meus factus est. Doce
 me, quod ille sit *Effulgentia* gloriæ Tuæ *Ebr. i. 3d*
 & character Tuæ Essentiæ, vera lux
 è vera luce promanans, & verus Deus
 è verò Deo: quod per illum creaveris *Jo. i. 3, 4d*
 omnia, & vitam atque lucem homi-
 num illum constitueris; quod totum
 illum ut Deum & Hominem cum om-
 nibus Beneficiis & Bonis in ipso re-
 conditis æternumque duraturis, nobis
 dederis. Doce me, quod per assum-
 ptam carnem factus sit meus frater;
 per Evangelium suum Propheta
 meus ac Doctor; per miracula sua,
 meus Medicus; per Passionem suam
 ac Mortem, meus Redemptor; per
 Resurrectionem suam, victoria mea
 & iustitia; per Ascensionem suam,
 mea spes; per Gloriam suam, laus
 mea & tripudium; per Spiritum suum
 sanctum, mea unctio; & per Adven-
 tum suum ad iudicium, porta meæ sa-
 lutis.

Do-

Jo. 14. 6. Domine Jesu! Tu es Via, Veritas, & Vita. Esto mihi via, quam deambulem; veritas, cui credam; vita, quæ me conservet & ad salutem perducatur.

Concede mihi etiam Benigne Pater, ut Spiritum Tuum sanctum, tertiam sacræ Trinitatis personam, Tecum & Filio Tuo æternum, verum & essentialium Deum, à Te Filioque Tuo dilecto procedentem, dignè agnoscam, *Gal. 4. 6.* & discam, illum in corda fidelium mitti, ut illuminet illa, sanctificet, consoletur ac in omnem ducat veritatem. Fac, ut ille sit lux mea contra omnes tenebras & errores; consolatio mea tempore tristitiæ; sanctificatio mea contra omnem impuritatem, & æterna mea veritas contra Satanæ & omnium Hæreticorum erroneas seductiones.

Tit. 3. 5. Et cum Spiritus Tuus, Spiritus sit *Regenerationis*, gratiosè largire, ut ad imaginem Dei me renovet, *Templum Dei* sanctificante suâ Gratia me constituat, ut tota Trinitas ad me veniat, *apud me habitet*, ac novam me reddat creaturam; ut Christus in me vivat, ac omnia membra mea Christi membra evadant permaneantque! *Amen.*

Alia.

Alia.

Benignissime Pater, largire mihi misericordiam, ut gratiosam Tuam *Voluntatem*, erga lapsam creaturam in propria Tuà luce agnoscam! Concede ut amorem Tuum mi Pater in corde meo degustem; ut Benignitatem & tenerrimam Salvatoris in humanum genus propensionem, in me persentiscam! ut fructum Incarnationis suæ, Verbi sui, Passionis, Resurrectionis & Ascensionis nunquam non percipiam. Fac, ut Spiritus Tui sancti consolatio, lux, pax & gaudium per conscientiam meam sese diffundat, & ego illum ut thesaurum & *arrhabonem* appropinquantis hæredi-*Eph. 1. 14.* tatis meæ constanter in me geram.

Talis Tui cognitio optime Deus vita *Joh. 17. 3.* est æterna. Ita Te cognoscere absoluta est justitia, & sic nôsse potentiam *Sap. 15. 3.* Tuam, radix est immortalitatis. Hæc demum est verè justificans & salvificans cognitio. Per hanc Tu Temetipsum unà cum affluentia Beneficiorum Tuorum nobis communicas, ut cor nostrum DEO ipso expleatur.

Hac cognitione Satanæ ipse cum potestate tenebrarum, fraudum & mendaciorum expellitur, Regnum ejus de.

LUC. 11. destruitur, vis ejus enervatur, aula ejus
22. disjicitur & tota armatura tollitur.

Hæc cognitio quasi sceptro quodam
cœlesti hominis vitam & actiones o-
mnes constanter regit, ut omnia ad
Dei gloriam, proximi utilitatem &
propriam sui-ipsius salutem, tendant.
Hac cognitione si destituatur homo,
tunc Satanas cor omni firmamento
vacuum invadit, & omnis generis te-
nebris, erroribus, ignorantia, & ma-
litia adimplet, ita ut homo qui ad
gloriam Dei vivere debebat, jam in-
dignus tenebrio, macula & oppro-
brium Creatoris sui existat, & in im-
purum vas iræ, indignationis & æter-
næ codemnationis transeat.

Munias itaque optime Pater viva
& sancta Tui cognitione cor meum,
ut de omnibus inimici tentationibus
hac corroboratus, victoriam reportem;
per Filium Tuum dilectum, Domi-
nam nostrum Jesum Christum, Amen!

Aspirationes.

1. ' Concede gratiam Domine, ut
' Tua in luce cognoscam, Te, mun-
' dum & memetipsum. Te, ut Te
' amem; mundum, ut illum abnegem;
' memetipsum verò, ut regeneratio-

‘ nis quæ è supernis est, necessitatem
‘ videam & persequar.

2. ‘ Compesce Domine vanum in
‘ me *multa sciendi pruritum*, & doce me
‘ omnes scientias seculi, doctrinas,
‘ adinventiones, artes & artificia
‘ sine Tui cognitione pro meris quis-
‘ quiliis ducenda esse.

Phil. 3. 8.

3. ‘ Sit animus meus purus ab o-
‘ mnibus vitiorum inquinamentis, &
‘ requietus ab omni cupiditatum tu-
‘ multu, ut eò expressius æternæ ve-
‘ ritatis imago in ipso tanquam amne
‘ placido reluceat!

4. ‘ Conquiescat animus meus à
‘ pravis suis concupiscentiis, volun-
‘ tate & naturæ depravatæ motibus,
‘ ut Spiritus sanctus in tranquillo cor-
‘ dis Sabbato, cœlesti & solida re-
‘ rum spiritualium cognitione beare
‘ me possit!

5. ‘ *Simplicem* redde oculum men- *Luc. 11.*
‘ tis meæ benignissime Jesu! quò sim- 34.
‘ plici cœlestium cognitione imbu-
‘ tus, spiritu meo ita in æternum
‘ amorem immergar, ut mihi moriar,
‘ Deo autem vivam!

6. ‘ Nequeunt oculi assueti tene-
‘ bris summæ veritatis radios intueri,
‘ nec sciunt de lumine aliquid æsti-
‘ mare quorum in tenebris habitatio.
‘ Tenebras vident, tenebras diligunt,
‘ tenebras

‘ tenebras approbant. O lux beatissima, quæ non nisi à purgatissimis oculis videri potes, munda me, & sana oculos meos, ut fanis oculis Te contempler, quem non nisi fani oculi intuentur.

7. ‘ Doce me Domine, magisteria forinsecus, adjutoria quædam esse(x) ad veram perveniendi cognitionem. Propterea fac, ne ex una parte ul- lum *Medium* Te cognoscendi rejiciam, ex altera verò in nullo *Me- dio* acquiescam, sed ad centrum ipsum cognitionis divinæ deproperem!

8. ‘ Fac Domine, ut profundo propriarum tenebrarum & ignorantie sensu affectus, ad lucem vitæ anhelem! Et ut in prima creatione, lucem è tenebris produxisti, ita potentie Tuæ verbo fac, ut lux è medio tenebrarum mearum exoriatur, & suavitate sua mentem lucis cupidam exhilaret!

9. ‘ Dele ex omnibus animæ meæ facultatibus, omnes de Te vanas, superficiarias, falsas & ex mero ob- tenebratæ *Rationis* impetu congestas ideas! ut pectus meum instar speculi lævis & extersi, lucis Tuæ influxum ultro excipiat!

10. ‘ Assiste

10. 'Assiste mihi Domine Gratia
'Tua, ut secundum mihi concessum
'cognitionis gradum, dignos etiam
'*sanctificationis* fructus feram! Jo. 17.

11. 'O utinam anima mea ardenti
'desiderio melliflua Spiritûs sancti
'eloquia, sensumque spiritualem sub
'scripturæ litera delitescentem, de-
'gustet! 17.

12. 'Domine duc me ex *Atrio* li-
'teræ & historiæ ad ipsum secretius
'spiritûs *Tabernaculum*, ut relectâ Ps. 119.
'facie mirabilia legis Tuæ intuear! 18.

13. 'Sana Domine oculum mentis Apoc. 3.
'meæ peccati intemperie debilita- 18.
'tum, ut radii divinitatis, oculo æ-
'gro odiosi, meo sint amabiles!

(x) *Ex Augustin. Tract. 3. in 1. Joh.*
Suspirium hoc compositum est, cujus verba hæc
sunt: Jam hic videre magnum sacramentum
fratres. Magisteria forinsecus adjutoria quæ-
dam sunt & admonitiones. Cathedram in
cælo habet, qui corda docet.

(Vid. plures hujus naturæ Aspiraciones
preconi de *illuminatione* & de *scriptura-*
rum lectione subjunctas.)

Pro viva in Christum Fide.

Ebr. 12.
2.

Domine Jesu! Dux & Consummator fidei nostræ! Largire Gratiâ, ut verbum Tuum divina virtute indutum, vivam *FIDEM* ut flammam desuper accensam, in me excitet! Fac, ut humili corde ad thronum Gratiæ appropinquans, gemitu animæ inenarrabili meritis Tuis me ita involvam, ut ipsis undiquaque involutus, in conspectu patris Tui compaream!

Apoç. 19.
8.

Tolle deformitatem naturæ meæ peccati labe contractam, & candidis justitiæ Tuæ vestibibus me indue, ut totus pulcher appaream! Fac, ut fides mea radice sua in corde contrito & humiliato positâ, uberrimos ferat spiritus fructus, & ita per charitatem

Gal. 5. 6. verè efficax evadat. Procul à me abesse jube omnem vanam & falsam de *Fide* persuasionem, qua multi abrepti, in æterna ruunt supplicia, proprii & occæcati cordis fraudes nimium serò detegentes.

Eph. 1.
19.

Doce me igitur Domine, veram in Te fidem *opus esse omnipotentis Tuae virtutis*, ita ut, postquam vivò sensu corruptionis meæ ac iræ Dei contra illam accensæ sub dispensatione patris

tris

tris perculsus fui, tractu ejusdem, *Job. 6.*
 ad Filium tandem perveniam, ac ip- 44
 sius vivificante virtute & justitia do-
 natus, spirituq; ejus tanquam arrha-
 bone hæreditatis futuræ *obsignatus*,
 ad Patrem redeam & paterno ipsius *Cor. 1.*
 amore perfruar! 22.

Concede optime Jesu! ut divinam
 veræ fidei virtutem altius in corde
 meo persentiscam! Sit *victoria fides*
mea que mundum vincat, & tam in- *Jo. 5. 4.*
 ternum peccati semen conculcet,
 quàm de externis mundi illecebris
 triumphet! Imò cor meum peccati
 inquinamenti sœdatur, ita *per fidem*
purifica, (y) ut sanctum Tuum domi- *1 Jo. 13. 9.*
 cilium evadat, Tuq; *per fidem* gratiosè
in me habitare digneris. *Eph. 3.*

Et cum virtus fidei è potentia 17.
 Evangelii nata operari in me cœpe-
 rit, obnixè rogo, ut gratiosâ Tuâ præ-
 sentiâ mihi porrò assistere, & langui-
 dum adhuc fidei surculum exuberanti
 Gratia Tuâ pluvîâ ita irrigare digne-
 ris, ut intus altiores agat radices, exte-
 rius autem in uberiores vitæ inculpa-
 tæ fructus erumpat. Sit fides hæc in me *Matt. 5.*
 lux quædam cœlestis, cujus irradia- 16.
 tione ex una parte deplorabilem na-
 turæ corruptionem, ex alterâ verò
 magnam Restaurationem in Christo
 factam, magis magisque introspeciam;
 illam

illam rejiciam, hujus autem particeps Tua gratia sum!

Fac, ut flammula hæc fidei semel in me accensa, quotidianis precibus ardentius ad Te fuis, innutrietur. Omnes cruce & afflictiones tam internæ quàm externæ corroborant vitam fidei verbo Tuo in me suscitata.

- 1 Pet. 2. Ante omnia verò da *sinceram* Evangelii Tui lac interiori animæ meæ sit excipere, & in interiores affectus ita trajicere, ut in verum & salutiferum vertatur novi hominis nutrimentum;
- Ephes. 4. donec in virum adultum succrescam, & ad mensuram plenæ staturæ Christi perveniam: tandem verò victis omnibus veræ fidei tentationibus, in plenam possessionem eorum quæ tenui prægustu hîc delibavi, transeam, & abundantia bonorum domûs Tuae æternam fruar! Amen!

Aspirationes.

- Jo. 6. 29. 1. ' Fac Domine, ut fides mea
' *divinum in me sit opus*, quo amor seculi vincatur, & amor Dei in me
' stabiliatur!
2. ' Cum fides ex Te solo originem
' suam trahat, da, ut facultates animæ
' meæ creaturarum amore illaqueata,
' spiritus libertati restituantur, ac
' fidei

‘ fidei virtute in Deum unicum fidei
‘ centrum & originem reducantur.

3. ‘ Facessant de me omnes steri-
‘ les *mortuae fidei* ideæ! Sit verò *Jo. 4. 14.*

‘ fides in me perennis vitæ spiritu-
‘ alis scaturigo, ut tota anima cum
‘ omnibus suis potentiis, motibus, &
‘ affectibus vita hinc divinâ perfusa,
‘ ex puro hoc & cœlesti principio
‘ tantum agat & operetur!

4. ‘ Nunquam in *fide historica*, vel
‘ superficialia rerum spiritualium co-
‘ gnitione quâ multi falluntur, acqui-
‘ escere me patere!

5. ‘ Cœlesti Tuo verbo illumina
‘ oculos meos, ut veram indolem ac
‘ *naturam, objectum, principium ac fi-*
‘ *nem* fidei ita agnoscam, ne corruptæ
‘ rationis phantasmata & occæcati
‘ cordis somnia, loco cœlestium fidei
‘ operationum arripiam.

6. ‘ O utinam animam meam ju-
‘ giter in manibus meis ferrem, ne
‘ igniculi fidei semel accensi, tumul-
‘ tuosis seculi tentationibus & distra-
‘ ctionibus ut multis evenit, rursus in-
‘ tereant!

7. ‘ Humiles gratias Tibi Domine
‘ ago, quod me docueris, hominem
‘ fidei luce destitutum, de rebus spi-
‘ ritualibus nihil quam adumbratio-
‘ nes quasdam inanes, & imagines
‘ *saltem*

Ps. 119.
176.

‘ saltem aliquot pietas & emortuas
‘ possidere. Fac, ut abjectis vanis spe-
‘ culationibus, ad solidiorem celesti-
‘ um cognitionem ardentem adspirem!
8. ‘ Domine sum instar ovis erran-
‘ tes, ac desideria mea per vanum
‘ creaturarum amorem vagari de-
‘ prehendo. Fac, ut tandem illa o-
‘ mnia fidei virtute recolligantur, &
‘ hac mediante in TEIPSO fidei cen-
‘ tro conquiescant.

Rom. 6.
19.

9. ‘ Da mihi Domine, ut vis &
‘ energia fidei per omnes omnino ani-
‘ mæ facultates sese diffundat! Ut
‘ intellectum dulcedine divinæ lucis
‘ permulceat! *Voluntatem* ad spon-
‘ taneam præceptorum obedientiam
‘ inflectat! omnes *passiones* cum ce-
‘ lesti fidei dictamine conspirare fa-
‘ ciat; *corpus* denique ipsum templum
‘ Spiritus sancti *membraque* serva ju-
‘ stitiæ ad sanctimoniam, constituat!

Eph. 3. 17.

10. ‘ Eheu Domine! Quanta est
‘ Fidei excellentia! quippe quæ to-
‘ tum CHRISTUM, quantus quantus
‘ est, cum omnibus bonis ac divitiis
‘ in ipso reconditis, apprehendit, &
‘ in animæ habitaculum introducit.
‘ Face fiat jam procul de me pecca-
‘ tum, mundus & diabolus, ne san-
‘ ctum dilecti Redemptoris taberna-
‘ culum corruptæ carnis desideriiis
‘ polluat! 11.

11. ' Sicuti per apostasiam primi
 ' hominis semen serpentis in me est
 ' disseminatum, ex quò uberrima de-
 ' inde vitiorum seges constanter pro-
 ' pullulavit; ita largire, ut ex fide
 ' veluti *Dei semine*, vita divina, con-
 ' culcatò serpentis semine, efflorescat,
 ' omnesque proprietates suas in me
 ' exerat!

12. ' Miserere benignissime Deus
 ' tot hominum milium, qui ore fidei
 ' lumen jactant, sed mentis tenebris
 ' immersi, nihil quam fidei sceleton,
 ' vità, affectu, motu, calore, lumine,
 ' operibusque divinis destitutum, cir-
 ' cumferunt, & *occæcata rationis* fig-
 ' menta in operum fidei locum eri-
 ' gentes, misere seipsos decipiunt!

(y) *Ut de sublimi Fidei negotio sanà quis
 imbuatur cognitione, ac falsarum notionum
 pericula evitet, ea sibi scripturæ loca frequentè
 meditatione nota reddat, quæ fidei originem,
 naturam, causam, effectus & alia hùc perti-
 nentia explicant. Ita v. g. de efficienti fidei
 causâ vid. Ephes. 1. 18, 19. ubi Apostolus do-
 cet, nos credere pro efficacitate roboris virium
 illius quod exeruit in Christo, cum suscitaret
 eum ex mortuis; (καὶ τὴν ἐξέρχουσαν αὐ-
 τῷ ἐκ νεκρῶν ἐν ἡμῖν) en sublimem fidei
 originem! De purificante ejus virtute vid.
 Act. 15. 9. De vincente, 1 Jo. 5. 4. De uni-
 tivâ, Eph. 3. 17. De operante & activa,
 Gal. 5. 6.*

Pro

*Pro Spe & Fiducia in Deum.**Rom. 15.*
13.*Eph. 4.*
22.*Luc. 15.*
13.

OMnipotens Deus! qui Deus es
spei & consolationis omnis, &
à quo solida quæque solamina in illos
promanant, qui carnis illecebris &
deceptricibus veteris hominis cupidi-
tatibus depositis, puriora amoris Tui
fluenta expetunt! Eheu Domine!
quoties miser ego transitoriis hujus
seculi inhians, purissimas amoris
Tui delicias despexi! Prodigus ille
ego sum filius, qui excussò paterno
regimine, (quàm felice & beato!) &
affluentia domus patriæ contempta,
in longinquis naturæ corruptæ re-
gionibus vagus ac miser hūc atque
illuc oberravi, talentis ad Nominis
Tui gloriam elocandis, carnis cupi-
ditati inserviens.

Creaturam hætenus Creatori ex quo
illa tamen pendet, præposui! Anxia
spe & vanâ animum meum in diversa
raptum, ipse lactavi, solidioris spei
fontem quem in Christo Tu nobis
iterum exhibuisti, ignorans! Eva-
nida captavi gaudia & jam ab una,
jam ab alterâ creatura mendicantis
instar, ea in vanum expectavi, quæ à
Te unice uniceq; expectanda erant.

Quot

Quot Domine vota eaq; ineptissima
per tot vitæ annos pectus meum fa-
tigarunt, excruciarunt, divexarunt!

Revoca omnipotens Deus, & recol-
lige in *TE* omnia mea desideria &
vota! Fac, ut ad Te adspirent! ad
Te anhelent! ad Te contendant! Te *Phil. 3.*
inveniant! Te degustent! Te de- 14.
pereant! Ne me patere diutius per
vanos creaturarum *Circulos* decurrere,
Centrum verò ipsum in quo vera quies
habenda, despiciere! Sis Tu Jehovah
mediante Filio Tuo centrum animæ
in quo conquiescam! Sis paradisus,
in quo delecter! Sis perennis fons,
qui me irriget! Aqua viva, quæ me
reficiat! Sis finis, ad quem tendam!
Principium sis, quod me moveat!
Sis fulcrum cui innitar, & portus, quo
navicula mea in tempestuoso seculi
mari fluctuans, salva & inconcussa ser-
vetur! Sit spes mea *anchora*, Jesu Chri- *Ebr. 6. 19.*
sto unico salutis fundamento firmiter
inhærens, & in ea usque quæ intra
velum sunt ingrediens, quod etiam
præcurzor noster Jesus pro nobis in-
gressus est.

Sit spes mea firma, ex ipso nimirum
Regenerationis principio promanans,
& omnem falsam, vanam & emor-
tuam salutis spem, qua multi semet-
ipsos decipiunt, extinguens.

Et cum dicente Apostolò, in vi-
 1 Pet. 1. *vam Spem* regeniti simus, da, ut viva
 3. hæc spes vivos in me & solidos pro-
 ducat fructus! Extricet animum de
 vana in homines confidentia; expel-
 lat inordinatum hominum timorem,
 promptam nominis Tui confessionem
 obstruentem. Nulla calamitatum gra-
 vitas me dejiciat, nulla prospera me
 Rom. 8. efferant, nulla mundi sublimitas à cha-
 35. ritate Dei me separet, nulla homi-
 num Potentia me terreat, nulla an-
 gustia, nulla fames, nullum periculum,
 nullus gladius, Fiduciæ meæ Funda-
 mentum evertat vel labefactet!

Transeat anchora Spei meæ per
 omnes seculi fluctus, & non in flu-
 ctibus, calamitatibus & judiciis quæ
 mundo imminet, locum quietis qua-
 rat, sed in Christo veri amoris &
 quietis principio, oculum figat! Et
 cum viva spes ad æterna bona &
 perduratura nos trahat, fac, ut ca-
 duca hæc, transitoria, vana & fuga-
 cia, me nunquam captivum teneant,
 nec animum ad meliora intentum,
 distrahere valeant. Corrobores me
 spes viva in amore cœlestium, & ho-
 minum mundanorum prava avoca-
 menta & consortia odisse me faciat.

Fac ut hac spe suffultus, nunquam de
 illis mihi metuum, qui corpus saltem
 trucidant

trucidant, animam autem trucidare *Matt. 10.*
non possunt. 28.

Eheu! quàm incerta, vana & lubrica est hominum potentia, Tua Gratia carentium! *Maledictus est vir, Jer. 17.* qui fiduciam habet in homine, & carnem 5, seq. *statuit brachium suum, à Jehovah autem recedit animus ejus. Est arbori similis in siccissimis locis, in terra falsuginosa & inhabitabili sita. Benedictus autem est vir, qui fiduciam habet in Jehovah, & cujus confidentia est Jehovah. Est similis arbori plantatæ secundum aquas, & secundum processum aquarum mittenti radices suas, quæ non sentit cum advenit aestus, sed folia virentia servat. Fac, Ps. 146.* ut in nullo filio Adæ fiduciam habeam, cum vel potentissimi quique subito sæpe in terram revertantur, pereantq; cum omnibus suis cogitationibus. Sit verò expectatio mea in Jehovah, qui fecit cælos & terram, mare, & quicquid est in eis, qui fidem servat in seculum. 3. v. 6.

Vivam hanc & solidam mihi largire fiduciam, ut levem & fallacem impiorum spem evitem, non in Regeneratione, sed vana præsumptione fundatam! quæ ut lanugo est, delata à vento, & tanquam spuma tenuis à procella impulsæ. Omnia illorum dicta & facta, cum solido fundamen-

- v. 9. to sint destituta, tanquam umbra prætereunt, & tanquam nuncius prætercurrens. Nullum post se relinquunt virtutis signum, sed in malitia sua absumuntur. Doce me Domine, in acerbissima hæc impiorum fata, ut illa evitem, intueri; in Tuam autem omnipotentiam, sapientiam, misericordiam, veritatem & majestatem, ut quietem in illis inveniam, unice recumbere, per Dominum nostrum Jesum Christum, *Amen!*

Aspirationes.

- Pf.* 18. 2, 3. 1. ' Doce me Domine, ex intimo
' cordis sensu ad Te dicere: *Jehovah*,
' *Tu es firmitas mea, petra mea,*
' *propugnaculum meum, liberator meus.*
' *Rupes, ad quam me recipiam, clypeus,*
' *qui ignita mali jacula extinguat;*
' *Cornu salutis mee, quod me defendat*
' *& exaltet, editus locus meus, qui*
' *supra sublunaria me exaltet, &*
' *ab inquietâ seculi turba immunem*
' *me præstet!*
2. ' Quicquid acciderit mihi Do-
' mine, fac, ut oculo in Tua provi-
' dentia defixo, pacem in hac inve-
' niam! Si bona per creaturam ex-
' hibeantur, per creaturam ad Te
' transire concede; si verò mala mihi
' infe-

inferantur, non tam creaturæ malignitatem, quam propriam humilitatem hinc promovendam, respicere me doce!

3. 'Concede gratiam Domine, ut uno fidei brachio omnipotentiam Tuam, altero verò misericordiam amplectar, & hæc duo tot fiduciæ meæ fulcra constituens, nec de potentia Tuâ, nec de promptitudine ad me juvandum, unquam dubitem!

4. 'Illumina oculos meos Domine, ut sciam, quæ sit spes vocationis meæ. Quando in mundo afflictionem habeo, fac, ut in spe futuræ gloriæ gaudeam, & viva spe, præsentia mala levare discam!

Eph. 1.

18.

Rem. 12.

12.

Pro Amore Dei.

A Mantissime Deus! suavissime & gratiosissime Pater! Veri ac omnigeni amoris, charitatis, bonitatis, gratiæ ac misericordiæ perennis fons ac scaturigo! In conspectu Tuo cum dolore queror, Tui amorem, quo Te super omnia diligere debebam, per peccati originalis intemperiem extinctum planè & ita in me emortuum esse, ut naturæ corruptæ propensione magis in me, in amorem

proprium & creaturarum ferar, quam in Te Deum Patremque meum suavissimum.

Jo. 15.
26.

Te inquam Pater amantissime, unâ cum Redemptore Jesu Christo ac Spiritu sancto, *Paraclete* unice vero, nec sincero amore, nec super omnia ut fieri debebat, dilexi; cum tamen Te summum ac nunquam intermoriturum esse Bonum pateat, adeoque Te solum etiam dignum, qui super omnia diligaris. Ignosce clementissime Deus peccati hujus gravitati & infatuatæ meæ mentis impulsui! Et noli quæso infligere pœnam tam enormi delicto per Apostolum in illo: *Qui Jesum Christum non amat, sit maledictus*, denunciata. Extingue omnem in me amorem inordinatum, omnem amorem mundi & creaturarum! Compesce vani honoris cupidinem, pariterque cupiditatem carnis, libidinem oculorum & fastum vitæ, quo corda hominum abripiuntur, & amore Tui privantur.

1 Jo. 2.
15, 16.

E contrario accende in me per Spiritum Tuum sanctum purissimam & summè immaculatam amoris Tui flammam, ita ut Te solum amem propter Te, & in Te verè *Summo Bono*, amore æterno, suavitate dulcissimâ, amabilitate jucundissimâ, bonitate inexhaustâ

exhaustâ, sanctitate & sapientiâ essentiali, imò tanquam *BONO* ipso & æternâ omnis *BONI* origine unicè con- quiescam; Te cordiali amore ample- ctar, Teque tantum propter Te dili- gam, omnemque mercenarium retribu- tionis vel utilitatis respectum, procul facessere jubeam.

Fac, ut Tibi subjiciam cor meum, voluntatem atque intellectum meum, ac præcepta Tua filiali obedientia servem, & abnegata propria mea, Tuam cum gaudio faciam volunta- tem, quippe in quo verus erga Te amor consistit.

O! dulcissime Jesu! purissimus cor- dis Tui purissimi amor, cor meum ardere faciat in amore Tui tam fri- gidum! Intensissimus amor animæ Tuæ immaculatæ, illuminet animam meam obtenebratam! Amor nobi- lissimi animi Tui animum meum sen- susq; humi repentes emundet & exsa- tiet! Amor virtutis Tuæ divinæ, facultates & animæ & corporis mei in amore Tui corroboret ac nutriat!

Largire, ut hoc amore impletus, omnia ea abnegem, quæ Tibi displi- cent, & ea faciam patiarque, quæ Tibi placent, & in hoc proposito ad finem vitæ firmus perseverem! Qui enim ita Te amat verè sapiens est, & qui

hanc novit sapientiam, non potest non illam adamare, quia videt, quot & quanta mirabilia suavi amoris violentia impulsæ, præstet ac peragat. Fac, ut purus amor me ad Te trahat, me Tecum uniat, & spiritum, corpus & animam meam in Te transformet! ut cogitationes meæ ex Te pendeant, ut de Te loquar, sitiq; ac fame mea internâ Te solum desiderem; quò tandem pectus meum suavissimi amoris Tui deliciis ita expleatur, ut in Te permaneam, Tuq; in me.

Fac, ut ex hoc divini amoris sensu omnes omninò homines ut me ipsum in Te & propter Te amem! ut inimicis misericordiâ erga illos motus, *Ag. 7.60.* promptè ignoscam, pro illis orem, illis beneficiam & amore illos vincam.

Concede hæc omnia propter magnum amorem dilecti Patris, commiseratoris mei unici! Propter perfectum amorem Filii Redemptoris mei! Et propter ardentem & immensum amorem Dei Spiritus sancti Consolatoris mei unici & veri! *Amen!*

Aspira

Aspirationes.

1. ' Deus mi ! sicuti unus es in
' essentia, ita fac, ut ego unus sim in
' operatione ! ut Te solum amore *no*
' & *unitivo* amem, Tibique sine
' ulla cordis divisione adhæream !

2. ' O utinam omnia desideria
' mea in amore Tuo uniantur ! Fa-
' cessat omnis *multiplicitas* cogitatio-
' num mundanarum, quæ cor dividit,
' & ab ineffabili unitate quæ in Deo
' est, separat.

3. ' Fac Domine, ut simplici amo-
' re Te unice diligam, & *unitiva* hac
' dilectione in imaginem Tuam ma-
' gis magisque transformer !

4. ' Da mihi Domine *Simplicita-* Matt. 10.
' *tem* columbinam junctam *Prudentia* 16.
' serpentinae, ut simplex fidei oculus,
' per multiplicem operum emanatio-
' nem, ad Te semper redeat, & in
' uno *sine* amore scilicet Tui firmus
' perseveret !

5. ' Amantissime Deus ! Fac, ut
' amoris Tui fasciis involutus, pro-
' priæ voluntatis impetu mortifica-
' to, unice uniceque in Tuo amore
' ac voluntate conquiescam.

6. ' Compesce Domine virtute a-
' moris Tui cœlestis, vanam sensuum
I 5 meorum .

‘ meorum evagationem, ne corruptio-
 ‘ nes ac sordes seculi per externa
 ‘ ostia intrantes, internum amoris
 ‘ Tui thesaurum conspurcent ac con-
 ‘ taminent.

7. ‘ Largire amantissime Deus ! tan-
 ‘ tam amoris Tui mensuram, ut in-
 ‘ citamenta seculi corrupti, quæ ad
 ‘ amorem creaturarum inordinatum
 ‘ pertrahere me volunt, divini amo-
 ‘ ris pondere superem !

8. ‘ Cohibe Domine influxu amo-
 ‘ ris Tui quieti, inquietas animi mei
 ‘ passiones, huc atque illuc me ra-
 ‘ pientes, & fac, ut suavi volunta-
 ‘ tis Tuæ jugo subiectæ, cum amo-
 ‘ re Tuo tandem conspirent, ac vitæ
 ‘ spiritualis cursum promoveant po-
 ‘ tius quàm impediant.

9. ‘ Aperi viscera amoris Tui
 ‘ Redemptor dilecte, ut fluentia di-
 ‘ vinæ charitatis ex corde Tuo in
 ‘ pectus meum sub vani amoris
 ‘ intemperie ingemiscens, derivanda,
 ‘ interiora mea reviviscere faciant,
 ‘ meque idoneum reddant, ad feren-
 ‘ dum fructus tali amore dignos !

10. ‘ Cum flumina amoris Tui non
 ‘ *sursum* sed *deorsum* fluant, fac be-
 ‘ nignissime Jesu, ut excussò amoris
 ‘ proprii dominio quo animus infla-
 ‘ tur,

‘ tur, corde humili ac contritô in-
‘ fluxum Gratiz Tuæ excipiam!

11. ‘ Concede mihi Domine talem
‘ amoris Tui erga me, sensum, ut in 1 Jo. 4.
‘ reciprocum amorem erga Te tra- 19.
‘ har, & Manna hoc cœlesti æter-
‘ num fruar!

12. ‘ Largire Domine, quò clamo-
‘ si sensualis amoris tumultus, ita in
‘ me sileant, ut suaves cœlestis Tui
‘ amoris inspirationes sine ullo tedio
‘ & interruptione persentiscam!

13. ‘ Sit ignis in me amor Tuus
‘ desuper accensus, quò exurantur
‘ omnes in me residuæ depravati
‘ amoris stipulæ, ut nihil in me ma-
‘ neat, moveat, agat, quàm purus
‘ divini amoris sensus!

14. ‘ Fac Domine ut amor meus
‘ & in Te *incipiat*, & in Te *desti-*
‘ *nat*!

15. ‘ O utinam anima mea *circu-*
‘ *lum* amoris divini per omnia se ex-
‘ tendentem, ita decurrat, ut tandem
‘ ad *Centrum* ipsum perveniat, & æ-
‘ ternum in illo conquiescat!

16. ‘ Odor unguentorum Tuorum *Cant. 1.3.*
‘ dulcissime Jesu! qui nihil quam a-
‘ morem spirat, ad Teipsum me tra-
‘ hat & Te solum amore faciat!

17. ‘ Dele

17. ' Dele Verbo Potentiæ Tuæ omnes ex memoriâ & phantasiâ depravati amoris ideas, tam altè radicata, & omnes animæ facultates, ita evacuatas, amore Tuo cœlesti æternùm exatia.

18. ' Sit amor Tuus optime Jesu jugis Fons & *Punctum saliens* omnium cogitationum, actionum & verborum meorum ! ita ut ex Tuo amore omnia profluant, & rursus ad illum redeant !

19. ' Fac Suavissime Jesu ! ut Spiritus Tuus cum meo spiritu *fructivâ Unionē* ita coalescat, ut carnis illecebris repudiatis, vita spiritualis mea amoris Tui pabulo subinde subministrato, majora indies capiat incrementa !

20. ' Dilecte Jesu ! Cum amor Tuus sit *effusissimum Objectum* veri amatoris, fac, ut anima mea cum omnibus suis potentiis hūc atque illuc sparsis, in Te recolligatur & amore Tuo sempiternùm reficiatur !

21. ' Illumina amore Tuo oculos meos, ne saltem voluptatis vel gustūs gratia Te amem, sed ut omnes amoris Tui erga me emanationes profundioris abnegationis & majoris purificationis actus constanter in me producant !

Pro veto Timore Dei.

SAncte, misericors, gratiose & dilecte Pater ! In conspectu Tuò cum dolore & gemitu cordis mei de contagiosa peccati originalis peste conqueror, quippe quæ virus suum ita in me diffudit, ut propter malum hoc naturà tam profundè insitum, nullus Timor Dei, nulla reverentia filialis, nullus amor, nullus denique honor ex jure Tibi exhibendus, ante oculos meos versetur.

Eateor, me divini timoris Tui regimini sæpius me subduxisse, & cogitationes meas, verba & facta sine ullò disciplinæ fræno in vana quæque & profana fuisse effusa. Verbum Tuum & saluberrima in illo exhibita nobis præcepta susq; deq; habui, nulloq; timore excepi. Sæpe etiam seculi attractioni & carnis desideriis plus obtemperavi, quàm verbo ac præcepto Tuo. Condonà quæso Benignissime Pater hanc meam securitatem & præceptorum minarumque Tuarum neglectum ! Procul abesse jube justissimam pœnam omnibus illis, qui sine Timore Tuo in diem vivunt, intentatam, & vi cujus rejiciendi sunt è conspectu Tuo omnes,

mnes, qui verbum Tuum rejecerunt:
 Cum verò timor Dei *præstantissima*
Prov. 1.7. sit sapientia, eaque sola hominem Deo
 acceptum reddat; ego supplex Te oro,
 ut primùm & ante omnia spiritum
 securitatis ac vanæ præsumptionis,
 unà cum inexcusabili præceptorum ac
 minarum Tuarum contemptu, fundi-
 tûs in pectore meò suppressere velis
 ac extinguere: E contrariò verò per
 Spiritum Tuum sanctum, qui *Rever-*
Jes. 11.2. *tia Domini* Spiritus est, sanctum &
 filialem, erga Te in me excitare ti-
 morem, qui omnium cogitationum
 mearum, dictorum & factorum indivi-
 duus sit comes & custos. Concede
 etiam ut serio dolore ac constanti
 propter omnia & singula mea peccata
 afficiar, & ut magis doleam de con-
 tumelia per me Tibi illatâ, quam de
 pœnâ per TE mihi infligendâ.

O Dens mi & Domine mi! iterum
 iterumque doce me, quod sine ullâ
 ratione contumeliis Te laceraverim,
 ego verò nihil quàm pœnas peccatis
 accerfitas, condignè solvam. Largire
 itaque Gratiam Tuam ac Misericor-
 diam, ut quævis peccata ut tot Dia-
 boli opera omni animi studio abhor-
 ream; sub cruce verò & tentatione,
 quando nihil præter infirmitates meas
 sentio, ex paternis commiserationum
 Tuarum

Tuarum visceribus, quæ in Te timentes exundant, consolationem hauriam, ne ex servili timore ut inimicum Te exhorrescam, sed ut Patrem filiali reverentiâ amore temperatâ, amplectar. Hoc timore divinô tanquam sepimentô quodam animam meam hominemq; interiorem protege, ne quicquam contra voluntatem Tuam cogitem, loquar aut faciam, sed ut omnia cogitata mea, dicta & facta in sancto oculorum Tuorum conspectu, fiant.

Sit oculus meus internus unicè tuncque in Te defixus, ut verba mea & opera antequam in actum prorumpant, consideratè in timore Tuô perpendam, ac supplici prece divinam Tuam sapientiam, omnipotentiam ac auxilium implorem. Largire etiam ne ulla res hujus seculi, sive sit honor, vel divitiarum affluentia, vel gaudium mundanum, voluptas, vel timor hominum, vel quicquid tandem sit, de divinô Tuô me separet timore! E contrario fac, ut pectori meo promissionem Tuam, quâ timentibus Deum liberationem, misericordiam, benedictionem, gratiam, auxilium, sapientiam, conservationem gratiosè promissisti, constanter infixam geram. Concede denique, ut timor Tuus, gratia & misericordia Tua, ad ultimum usque vitæ

Pf. 25. 126

vitæ halitum continuè me regat, dirigat, gubernet, per Filium Tuum Jesum Christum Dominum nostrum!
Amen.

Aspirationes.

1. *2 Tim. 1.7.* ' Concede Domine Jesu, ut spiritus *Timoris* cum *Amoris* dulcedine commistus, ad gubernacula animæ meæ constanter sedeat, & cœlesti moderamine actiones meas gubernet !
2. *1 Jo. 4. 18.* ' Fac omnipotens Deus, ut amor ad perfectionem adspirans, spiritum servilis timoris tandem ejiciat; filialem verò augeat nutrietque !
3. *Prov. 16. 6.* ' Cum verus timor Domini custodiat hominem, justificet cor, & à malo recedere faciat ; precor, ut hic timor, ita continuè meis obversetur oculis, ne unquam à præceptorum Tuorum tramite aberrarem.
4. ' Compesce Domine timoris Tui fræno vagam sensuum meorum licentiam, ne internum corruptionis semen externo objecto sollicitante, fructus mortis & carnis ferat !
5. ' Doce me Domine sine Tui timore omnem eruditionem humanam, artes, scientias, divitias, pulchritudines,

chritudines, facundiam, fortitudinem, & omnia ea quibus mundus in admirationem rapitur, nihil quam tot animæ inquinamenta esse, in quibus intellectus humanus divinâ luce destitutus, putrescit.

6. 'Largire Domine, ut divinâ Tuâ luce collustratus, videam, timorem Tui omnium donorum esse ornamentum & *Basin*; & omnia conspurcata esse & ad interitum ruere, quæ sine illo ædificantur.

7. 'Majestas timoris Tui quæ *Jo-Gen. 39.* *sephum* de peccati blanditiis triumphare fecit; quæ *Danielem* custodivit, omnesque sanctos contra illecebrosa seculi vitia communivit, adsit & mihi in actionibus meis, & contra naturæ ac creaturæ corruptæ insultus & machinas gratiosè me protegat.

8. 'Da mihi Domine Spiritum Tuum sanctum, qui me doceat in sanctitate & justitiâ servire Deo *sine Timore* per omnes vitæ meæ dies, *Luc. I. 74.* & eò ipso, vero *Redemptionis FINI* respondere.

9. 'Absit à me Domine præceptis omnis ac secura agendi temeritas, quâ spiritus mundi in peccata ruit!

10. 'Ob-

10. ‘ Obsecro Domine, ut Tua
‘ assistente gratiâ rebus mundanis cum
‘ timore & humilitate ita intersim,
‘ ne dum cum mundo converfor, mun-
‘ do conformer, sed internum pacis
‘ & quietis Thesaurum in ipso tenta-
‘ tionum strepitu saluum & incon-
‘ cussum conservem !

11. ‘ Fac, ut omnipotentiam, o-
‘ mnipræsentiam, omniscientiam, &
‘ justitiam supremi Numinis, ut fun-
‘ damentum timoris, humili corde
‘ agnoscam, & debitâ veneratione
‘ prosequar !

12. ‘ Excutias mihi verbo Tuo po-
‘ tenti omnem carnalis securitatis so-
‘ porem ; & procul à me removeas
‘ fictitiam illam fiduciam, qua multi
‘ divinæ Tuæ misericordiæ inniten-
‘ tes, sine ullo Tui timore carni cor-
‘ ruptæ indulgent.

Pro Humilitate.

Domine Jesu! cor ac fons veræ humilitatis! confiteor Tibi pravam naturæ meæ propensionem, quæ ad proprium honorem vanamque gloriam captandum indefinenter me excitulat. Malignus spiritus infernale superbiæ virus, semen illud omnium vitiorum ita per animam meam diffudit, ut vano gloriæ tumore inflatus, toties divinam Tuam Majestatem, cui omnis omninò honor unicè debetur, offenderim.

Non consideravi, omnem honorem ex jure ad Te pertinere, nullique creaturæ id appropriandum esse, quod solus Tibi ut debitum reservasti. Sæpe proximum meum contemptui habui, sæpe etiam propriis viribus nimium innixus, de Gratiâ Tuâ ex quâ in totum pendere debebam, parum sollicitus fui. Eheu Domine! qui *humilibus das Gratiâ, superbis vero resistis*, 1 Pet. 5. 5. enormi huic delicto ignosce, pœnamque quâ superbos in præceptis Te dejecturum esse & dispersurum declarasti, gratiosè remove. Concede verò optime Jesu, ut sancta Tua & inenarrabilis

rabilis Humilitas meam extinguat elationem, proque illa satisfaciat !

Doce me ex una parte propriam meam miseriam dignè introspicere, ex altera verò summam Dei Majestatem timere. Quid enim sum nisi pulvis & cinis, si Tua gratia destitutus, vanum elati cordis pruritum sequar ! Imo nihil nisi emortuum & putridum cadaver ! vas seculi corrupti sordibus ac immunditie repletum, abjectus vermiculus, progenies peccatis polluta, Eph. 2. 3. filius iræ naturæ, in iniquitate formatus sum ac natus, vitam dego ærumnis ac vanitate plenam, in dolore tandem ac statu commiseratione digno vitam cum tedio transactam loci horæque nescius, finio.

2 Pet. 1. 9. Domine Jesu vorago & abyssus sum miseriæ ! Cæcus in Tui cognitione, mutus ad Te extollendum, surdus ad verbum Tuum, claudus ad obambulandum in præceptorum Tuorum tramite. Nihil prorsus ex me ipso habeo præter peccatum, mortem ac damnationem ; si quæ vero vel granum quoddam Bonitatis superest, id unice Tibi soli

1 Cor. 4. 7. acceptum ferendum est. Quid enim habet homo quod non acceperit ? Et cum ex TE quicquid habet, acceperit, non decet in acceptis gloriari, sed in sca-

scaturiginem ex quâ derivata sunt, refundere omnia. Quoties Domine ad me ego rapui honorem Tibi unicè debitum, & ad nutriendum vanæ elationis spiritum impiè converti. Alienis donis superbivi, & ut servus infidelis ac dispensator injustus, Bona aliena tanquam propria dissipavi. Domine! ne me ad dispensationis meæ rationem reddendam ut quidem jure potes, poscas, non enim sum solvendo! Fac verò, ut tandem aliquando humilis evadam corde, & ex humili corde verba ac facta proferam christianam simplicitatem redolentia, ne unquam meipsum iterum effëram, sed interno vilitatis meæ *sensu* imbutus, (2) parvus sim ac humilis in oculis meis.

Luc. 16.

1, 2.

Talem cordi meo inscribe humilitatem, quæ in omnibus Tuæ voluntati parere me doceat, quicquid tandem de me facere volueris. Concede Gratiâ Domine, ut labores vocationis meæ in cordis simplicitate ab omni vani honoris cupidine liberâ subeam, non meis, sed Tuis viribus humili & patienti submissione innixus. Fac, ut Tuâ Gratiâ munere mihi concredito, ea qua par est animi dexteritate fungar, rebus autem mihi non commissis me nunquam immisceam. Procul abesse

2 Cor. 4.
7.

esse jube procacem naturæ impetum, quo homo occæcatus propriis viribus fretus, magna quæque moliri præsumit. Doce me è contrario Thesaurum me meum in testaceis vasculis gestare, ne unquam altum sapiam, nec proximum, imò nec infimæ sortis hominem contemptui habeam. Humiles enim & humiliter de seipsis sentientes tantum elegis ad ardua quæque per ipsos exequenda. Gratia Tua Tu ipsos induis, ut salutaria instrumenta ad Tibi serviendum existant.

Psal. 22.
7.

O Deus, qui es pacis Deus, fac, ut ex vero humilitatis sensu, pacem concordiamque quantum in me est, colam. Et Tu humillime Jesu, qui Deo, Angelis, hominibus, imò creaturis omnibus inferiorem Te fecisti, vermem adeoq; omnium despiciatissimam creaturam Te ipsum appellans, fac, ut illustrissimum Tuum perfectæ humilitatis exemplum meis continuè obversetur oculis, ut vel in hoc intuens, humilis evadam! Producat verbum Tuum veros in me humilitatis fructus; verbum inquam illud, quo declarasti *Te mitem* & non externa saltem forma, sed *corde ipso humilem* esse. Tu qui Dominus es gloriæ Temetipsum humiliasti, mortalis autem homo vermiculus ille

Matt. 11.
29.

abje-
fugac
sed
tatio
pleri
venie
pidin
omni
imò
mihi
mem
guam
amor
sterco
cam.

Cor
ne va
me in
ros d
tatis
cordi
perer
liqua
timio
tatio
crebr
recol
pueru
rum.
hovah
Cum
ritu,

abjectus, vanæ gloriæ inhiat. Tu fugaces seculi honores contempsisti, sed christiani Tuum nomen & imitationem jactantes, seculi honore expleri non possunt. Quando Domine veniet tempus, quo inani gloriæ cupidini mortuus, meipsum despiciam, omni honore me indignum judicem, imò pro *NIHILO* meipsum reputem, mihi ipsi non placeam, sed displiceam, memetipsum non excusam, sed redarguam, ut omnia mea opera utpote amoris proprii labe infecta pro tot *Phil. 3.* stercorebus & panniculis sordidis ducam. 8.

Corroboram me spiritu potentiae Tuae, *Jes. 11. 2.* ne vanæ adulantium laudes & encomia me irretiant, sed ut oculo in innumeros defectus meos fixo, intra Humilitatis cancellos me contineam. Sit hæc cordis mei Humilitas thesaurus & perennis scaturigo ex quâ omnes reliquæ virtutes promanent, & ad intimiorem sanctæ Humilitatis Tuae imitationem me inflamment. Fac, ut crebra meditatione verbum Tuum recolam : *Quisquis submiserit sese ut Matt. 18.* puerulus, is est maximus in regno Cælorum. 4. Et hoc : *Quamvis elatus sit Je- Ps. 136. 6.* hovah, tamen depressum aspicit. Et illud : *Cum eo qui attritus est demissusque spi- Jes. 57. 19.* ritu, habito. Ne permittas Domine, ut

ut per superbiam abominatio in Tuo conspectu fiam! nec sacrilegus per *Rom. 2. 22* vanæ gloriæ cupidinem; nec in Luciferi consortium transeam, per insolentem animi elationem. Superbas cogitationes, elatos gestus, verbaque inani jactantiâ inflata, prorsus à me removeas; includas verò cor meum in cor Tuum humile & tranquillum, ut anima mea æternâ quiete in illo perfruatur, *Amen.*

Alia Brevior.

Matt. 11.
29.

Domine Jesu Christe! mitis & humilis corde, qui à Teipso unico vitæ Magistro Humilitatis nos documentam sumere, verbo & exemplo jussisti: Nam cum in forma Dei esses æqualis æterno Patri, formam servi accipiens, humiliasti te ipsum; factus obediens usque ac mortem, mortem autem crucis.

Phil. 2. 9.

Tolle à me omnem superbiam, mentisque tumorem, ut nulla in te glorians, præterquam in Te, neminemque despiciens, submissè de meipso sentiam; Teque solum humili corde laudem. Et si quid boni habere videor; non à me, sed à Te descendere, perenni omnium bonorum fonte,

fonte, agnoscens, non mihi, sed No-
mini Tuo gloriam perpetuo dem,
Amen.

Aspirationes.

1. ' O Domine Deus! custodi obse-
' cro cor meum à vanâ elatione, aufer
' à me quicquid obicem Gratia^æ Tuæ
' ponit, & restitue mihi quicquid in
' me gratiam Tuam auget & nutrit,
' ut pacem & gaudium in Te habere
' possim.

2. ' Concede gratiam Domine, ut
' humiliter de memetipsô sentiam, &
' si unquam aliquid Boni præstitero,
' non mihi illud sed Tibi, sine quô
' nihil Boni possum, attribuam!

3. ' Omnia quæ carni grata sunt,
' in me mortifica Domine, & talem
' Humilitatis mensuram largire mihi,
' ne unquam honorari, coli vel ali-
' quo loco ac numero esse desiderem.
' Eheu Domine! Ubi jam sunt ho-
' mines, qui contemni & ignorari
' optent?

4. ' Largire Domine Jesu, ut *Ora-*
' *tio* mea ex intimo vilitatis meæ sensu
' procedat, & hoc animata, ad Te
' transeat.

K

5. ' Con-

Pro Humilitate.

5. ' Concede gratiam, ut perinde
' mihi sit, utrum honorer vel negli-
' gar in hoc mundo! Fac, ut velut
' mortuum inter mortales meipsum
' reputem, cujus memoria jam e-
' vanuit.

(2) Ipsa vox ταπεινωσέ μου, qua Aposto-
lus, Eph. 4. 2. utitur, vult, ut quis verum &
altè animo infixum & devotum & suæ sensum ha-
beat; Ne in ostentatione quadam externa hu-
milis consistere credatur.

*Pro spirituali Unione Christi cum
Animâ nostrâ.*

O Domine Jesu Christe! qui spe-
ciosus es formâ præ filiis homi-
num, & animarum nostrarum spon-
sus amabilissimus! Tu dixisti: De-
sponsabo te mihi in sempiternum: Spon-
sabo te mihi justitia & judicio: Et
sponsabo te mihi Fide, ut cognoscas Je-
hovam. Humillimas ago Tibi gratias
pro amore Tuò adeò ardenti, sincero,
sancto & puro, quo me semper di-
lexisti: Quem tam clarè revelasti in
sanctâ Tuâ Incarnatione, cum huma-
nam naturam, id est hominis animam
& corpus, in unitate personæ assu-
meres, & cum æternâ Tuâ Divinitate
inse-

inseparabili & indissolubili modo Tibi unires.

O amabilem, lætam & jucundam Unionem! quâ Deus homo, ex homo Deus est; quâ nihil suavius, nihil amabilius potest excogitari. Per hanc re ipsa declarâsti, velle Te similiter mecum & cum omnibus fidelibus Te unire, ut Tecum simus unum corpus, una caro, unum os, unus denique spiritus & unum cor. Hoc fine etiam instituisti sacrum *Baptisma*, ut per illud me Tecum unias, copules, & conjungas; & ut sit mihi *stipulatio* bonæ conscientiæ. Eph. 5. 30.
I Pet. 3.
21.

Et quoniam Tu tenerrimam illam & nobilissimam naturam humanam, quam assumere Tibi placuit, ita sanctificâsti, ut Angelicâ puritate gaudeat, imò munditiâ ipsam Angelorum naturam excedat, quippe quam labe & peccato omni mundâsti, ac ex omni parte immaculatam reddidisti: ideò volens nos Tibi desponsare, in sancto *Baptismo* etiam me mundâsti lavacrò Tit. 3. 5. aquæ in verbo, constituens Tibi gloriosam Ecclesiam, non habentem ma-Eph. 5. 27. *maculam* & rugam, sed sanctam & immaculatam. Tanto ardore opus Purificationis perfecisti, ut sanguine Tuo abluti ab omni corruptionis maculâ, virtute perfectæ Tuæ emunda-

tionis plenè tandem purgati existamus.

Præterea univisti me Tecum per Spiritum Tuum sanctum, & per illum tanquam mutuum vinculum in unum corpus nos colligasti, nec cessas quotidie Tecum me unire per sacram Cœnam, in qua per carnis Tuæ & sanguinis dignam participationem totum Te nobis donas; Tuam vitam, Tuum Spiritum, Tuam carnem & sanguinem; unde Tua Divinitas & Humanitas nostra & totus Christus noster est. Te in nobis, & nos in Te esse vis.

Cant. 7. 10 Tu ex immenso erga nos amore sacro-sanctum Tuum corpus & sanguinem pro nobis in cruce immolasti: Et quia semel nos amare cepisti, dilectio Tua constanter duratura, facta est fortis ut mors, zelus Tuus durus sicut infernus. Amor Tuus instar prunarum & instar flammæ excandescit, ut aquæ multæ non possint illum extinguere, nec flumina inundare; imò si quis daret omnem substantiam domûs suæ pro illo, planè contemneretur.

Eja dilecte mi! quàm jucundum est cor Tuum, & quàm intensus Tuus amor! Ecce vocem dilecti mei, qui venit saliens in montibus, transfiliens colles.

colles. Similis est dilectus meus ca- *Cant. 2.9.*
preæ, hinnuloque cervorum. Di-
lectus meus candidus est & rubicun-
dus, electus ex multis millibus. Ca- *Cant. 5.*
put ejus ut aurum purgatissimum,
genæ ejus sunt sicut areolæ aroma-
tum, labia ejus ut lilia distillantia
myrrhinum liquidum. Manibus ejus
insunt orbes aurei insiti beryllo tha-
lassio: Venter ejus eburneus, distin-
ctus saphiris. Crura illius columnæ
marmoreæ fundatæ bases super aureas.

O dilecti mi! Amorem tandem in
me reciprocum accende! eumque ve-
hementem! intimum! ferventem!
Osculare me osculo oris Tui, recrea *Cant. 1,2.*
me floribus vivæ & generosæ Tuæ
fragrantia! Refice me malis suavi-
tatis Tuæ, sit læva Tua sub capite *Cant. 7.7.*
meo, & dextera Tua me amplexetur.
Veniat dilectus meus in hortum suum,
& comedat fructum pomorum suorum.
Ponas me ut signaculum super cor
Tuum; & ita me Tecum unias, ut
neque mors neque vita, neque subli- *Rom. 8.*
mitas neque profunditas, nec ulla alia *39.*
res, de charitate Tua unquam me
separare possit, *Amen.*

Alia.

Dilecte Jesu! qui verum es & uni-
cum Unionis *Medium*, & Incar-
natione

natione Tuâ inimicitiam Deum inter & homines sustulisti; fac, ut anima mea omnem prorsus amorem mundi & creaturarum exuat, & ab omnibus rebus terrenis ita depurgata existat, ut Tu solus illam Tibi unire ac desponsare, Tu solus ullam inhabitare, ac ut Tuam proprietatem unicè possidere queas.

Pulcherrime Pontifex sacro adornatus vestimentó! Virginem Tibi desponsare vis immaculatam & ab amore profano ac mundi evacuatam. Talem Tu Tibi in consortium totam adsciscis, & illa vicissim Te totum suscipit. Impensius Tu illam amas, quam ullus sponsus sponsam suam; plus illâ delectaris, quam dilectus sponsus sponsa sua, & tali demum animæ Tu Temetipsum & totum cor

Jo. 14. 21. Tuum *manifestas*. Qui enim animatus Te amat, ei Tu vicissim animitus Te manifestas. Eja anima mea!

Pf. 45. 11.

obliviscere totius mundi, populi Tui & domus Tuæ, & converte Te totum ad dilectum Tuum, & delectabitur pulchritudine Tua; totam te in sui unionem rapiet, tu verò tunc Dominum cognosces. Ille amorem suum totum tibi impendit, & hoc mediante se totum tecum univit; at quod tu vicissim totam te cum illo unire non valeas,

indè

indè fit, quod amorem tuum non totum
ipsi consecrasti.

Ecce quantos amicus animæ nostræ
subit labores! quàm sollicitè quærit
animam puram & à sordibus seculi
alienam, cum quâ gratiosè sese unire
possit. Hæc animas Puritatis &
Sanctitatis decore indutas, ita de-
perit, ut vel cœlò ipsò posthabitò,
illas gratiosè inhabitare dignetur, par-
ticipem omnium, quæ illi accidunt, se
reddens, sive prospera sint, sive ad-
versa, sive mors, sive vita. Crucem
talis animæ in se jam suscipit, & ut
propriam bajulat, patiens cum illâ,
& cum illâ laborans, illi condolens, &
illi collachrymans, tandemq; per cru-
ces & tribulationes, per mortem &
infernum ad cœlestia Regna illam de-
ducens.

Et sicut crux & mors ipsa huma-
nam naturam à Christo separare non
potuerunt; ita nullæ tribulationes,
neque gladius, neque fames, neque *Rom. 8.*
Angeli, neque Principatus, neque al- *38, 39.*
titudo, neque profunditas, neque præ-
sentia, neque futura, neque vita, ne-
que mors, animam sincere sibi adhæ-
rentem è manu sua eripere, vel ab illo
unquam separare poterunt, quia in
æternum illam sibi desponsavit.

Largire Domine Jesu, ut seriò hæc cogitem, cœlestemque illam unionem ac verè regiam æternamque ita mente meâ revolvam, ut in æternum Tibi desponsatus ac unitus permaneam. Cum autem nihil ex me ipsò possim, Tu me fac de meipso exire, ita ut ruptis omnibus vinculis, quibus mundo & carni unitus sum, in Tuum amorem lætus transire valeam. Fac, ut perinde mihi sit, pauperem si me feceris, vel divitem, cruce me donaveris, vel consolatione.

Sit oculus meus internus ad Te sequendum constanter intentus, auris ad omnia seculi avocamenta & distractiones, obsurdescat, voluntas propria etiam passionisque animi mei sub regimine cœlestis Tuæ voluntatis acquiescant, ut eò intimius spiritus meus in increati Tui Spiritûs igne colliquescat, & divini amoris glutine *unus* spiritus cum Deo fiat!

1 Cor. 6.

17.

Amen.

Aspirationes.

Aspirationes.

1. ' Domine ! Quando anima mea
 ' ad Principium suum ex quò emana-
 ' vit, redibit ? Quando creaturam
 ' linquet, ut Creatorem inveniat ?
 ' Quando, vagas mentis distractiones,
 ' labores ac studia inutilia abnegabit ?
 ' quando seculi honores respuet, ut
 ' verè *simplex* facta, Tibi *uno ac unitivo* Matt. 6.
21.
 ' *Amore* adhæreat !

2. ' Sit amor Tuus dilecte Jesu !
 ' meus thesaurus, ut cor meum, suum
 ' thesaurum sequens, ad Tui unionem
 ' perveniat !

3. ' Domine ! ne permitte, ut corde
 ' *dimidiato* me Tecum unire prælu-
 ' mam. Jugiter mihi obversetur il-
 ' lustre exemplum servi *Tui Moysis*, Exod. 10.
26.
 ' nec ungulam quidem in *Agypto*
 ' relinquere, sed in Tui servitium
 ' omnia offerre volentis. Ita fac, ut
 ' tota anima mea cum omnibus omni-
 ' nò facultatibus Tibi consecretur,
 ' nec unica quidem cogitatio in pec-
 ' cati servitio permaneat.

Pro Imitatione Christi.

Generis humani Conditor ac Redemptor Jesu Christe, qui dixisti: *Ego sum Via, Veritas & Vita*: *Joh. 14. 6.* Via doctrinâ, præceptis & exemplis: Veritas in promissis: Vita in præmio: Oro Te per ineffabilem Tuam charitatem, quâ Te totum servandis nobis impendere dignatus es, ne patiaris me unquam aberrare abs Te, quia *Via* es: Nec unquam diffidere promissis Tuis, quia *Veritas* es, & præstas, quicquid polliceris: Nec in ulla aliâ re conquiescere, quoniam *Vita* es æterna, ultra quam nihil est, quod desideretur *Pf. 73. 25.* neque in cœlo, neque in terrâ.

Per Te didicimus certum & expeditum iter ad veram salutem, ne diutius in hujus mundi labyrinthis oberremus. Tu nos exactè docuisti, quid credere, quid sperare, in quo conquiescere debeamus. Per Te didicimus, non esse spem salutis, nisi per *Joh. 3. 12.* Fidem in Te. Te unicam esse *Lucem* quæ præluceat omnibus per hujus seculi desertum & Ægyptias mentis tenebras, ad illam beatam terram, proficiscentibus, quam promissisti *Matt. 5. 5.* *mitibus*, Tuamq; mansuetudinem imitantibus.

In

In me Domine nihil est præter profundam caliginem, qui neque calamitatem meam videre possum, neque undè mali remedium petere debeam. Tu dignatus es in terram descendere, dignatus meam naturam assumere, ut doctrinâ Tuâ discutereres ignorantia meæ caliginem, præceptisque Tuis dirigeres pedes meos in *viam pacis*. Vitæ Tuæ exemplis stravisti mihi viam ad immortalitatem, ac Tuis calcatam vestigiis è salebrosa & aspera, commodam, levemque reddidisti. Tu Via mihi factus es erroris nescia, quâ anima per varia errorum avia oberrans, ad Tui unionem fontemque lucis perennem redire possit. Et ne in via lassescerem, Tua Benignitas me magnis certisque promissis fulcire dignata est. Luc: 1. 79.

Quis possit delassari, secum reputans, per Tua vestigia ingredienti paratam esse vitæ cœlestis hæreditatem? Ergo dum in hoc itinere sum, spem certam mihi baculi loco esse voluisti, quâ sustenter. Nec his contenta Bonitas Tua inexhausta, imbecillitatem mei spiritûs viresque languidas solatio Tui Spiritûs subinde reficis, ut ad Te currendum eò alacriores reddantur. Atque ut mihi factus es *Via*, errorum nebulas dispellens, ita factus etiam

etiam es *Veritas*, omnem diffidentiam tollens, & *unitivi* Tui amoris solidiores delicias interiori homini delibandas exhibens.

Tandem cum *Vita* etiam factus sis mihi, spiritualis Tuæ vitæ per Spiritum Tuum omnia vivificantem me ita participem facis, ut abjectis omnibus operibus, quorum *finis mors est*, naturam Tuam divinam induam, fru-
Rom. 6. 28. *2 Petr. 1. 4* tusque spiritus uberrimos in Tui communionem feram.

Obsecro itaque clementissime Servator, ut adaugeas famulo Tuo *fidem*, ne vacillem unquam in cœlesti Tuâ doctrina, nec medio excidam, per quod in cordibus fidelium gratiosè Te *habitaturum* declarasti. Adauge
Ep̃. 3. 17. *obedientiam*, ne unquam deflectam à præceptis Tuis: Adauge *constantiam*, ut Tuis ingrediens vestigiis, nec Satanæ blandimentis illiciar, nec ter-
Phil. 3. 14. riculamentis à Tui imitatione de-
 jiciar, sed in Te, qui solus es vera via, perseverem usque ad mortem: Adauge mihi fiduciam, ut Tuis fretus promissis, in Studio pietatis nunquam fegnescam, sed eorum quæ à
 tergo sunt, obliviscens, & ad ea quæ à fronte, contendens, scopum versus præmiumq; supernæ vocationis in Tui imitatione, constanter ferar.

Adauge

Adauge gratiam in me Tuam, ut indies magis ac magis in me ipso mortuus, vivam agarque Spiritu Tuo, nihil metuens præter Te, quo nihil est majus aut potentius; nihil amans præter Te, quò nihil est amabilius; in nullò glorians præterquam in Te, quo nihil est melius; nihil desiderans præter Te, qui plena ac perfecta es felicitas, illosq; qui agnum quocumque ierit, sequuntur, abundantanti gloriâ æternum coronaturus.

Apoc. 14.
4.

Rogo præterea, ut filiali ac spontaneo spiritu pectus meum imbuas, ne ex merè mercenario respectu cum indignò illò terrenisque inhiantem imitatore, Te sequi præsumam; nec ad Te fontem vitæ sequendum vocatus, mortuorum negotiis unquam interesse offeram; nec denique corde diffidenti ac dimidiato ad Tui imitationem aptum me esse, vanus mihi persuadeam. E contrario largire, ut omnibus impedimentis abjectis, Tuam vitam moresque immaculatos exprimere allaborem, tandemque in virum adultum ad mensuram plenæ staturæ Christi perveniam, Amen!

Luc. 9.
58.

v. 59

v. 61.

Eph. 4.
13.

Aspira-

Aspirationes.

1. ' Dilecte Jesu ! quàm magna
 Jo. 8. 12. ' ad nos utilitas ex Tui imitatione
 ' redundat ! Te enim qui sequitur,
 ' non ambulabit in tenebris, sed lu-
 ' cem vitæ habebit. Eheu Domine !
 ' quot quantisque tenebris est mun-
 ' dus hic involutus ! & in quot par-
 ' tes sectasque divisus ! Et cum quæ-
 ' libet lucem ac veritatem apud se
 ' residere jactitet, Tu miserere mei
 ' Domine ! ac tanto opinionum laby-
 ' rintho neglectò, fac ut *simplici ad*
 ' *Te conversione*, Tuam vitam imi-
 ' tari studeam, & hoc ordine à Te
 ' ipso præscripto, ad solidam spiri-
 ' tualium cognitionem lumenque per-
 ' veniam !

2. ' Eheu Domine ! quoties me-
 ' ipsum miser decepi ! Sine Tui i-
 ' mitatione lucem quærens & inve-
 ' niri illam posse vanè mihi persua-
 ' dens ! Quoties sterili & emortua
 ' speculatione ; quoties luxurianti
 ' petulantis rationis impetu ; quo-
 ' ties humanis scientiis, lucem quæ-
 ' sivi, sed Tuo timore & imitatione
 ' vacuus, in majores tenebras miser
 ' prolapsus sum !

Pro Donis Spiritualibus.

A Dorande Spiritus, qui Triadem
 illam Omnipotentem absolvis,
 à Patre Filioq; procedens, utrique
 per omnia æqualis, sola Personæ
 proprietate differens, qui Tua boni-
 tate condonas peccata resipiscientibus;
 qui Tuo sancto afflatu purificas ho-
 minum mentes, consolaris afflictos,
 mœrentes casta lætitia exhilaras, nu-
 bila Tuâ luce serenas, errantes di-
 rigis in omnem *veritatem*, frigentes *Jo. 16.*
 accendis igne charitatis, pacis glutine *13.*
 concilias dissidentes, variis donis in-
 struis ac ditas eos, qui per Te nomen
 profitentur Domini Jesu, cujus actu
 vivunt omnia, quæ verè vivunt, cu-
 jus deliciæ sunt versari in simplici-
 um pectoribus, quæ Tibi pro *Templis* *1 Cor. 6.*
 ipse consecrare dignatus es. *19.*

Tuere quæso in me Tuæ benigni-
 tatis munera, & indies auge, quod
 largiri dignatus es, ut Te governa-
 tore magis ac magis in me moriantur
 carnis affectus, gliscat vitæ cœlestis
 desiderium, Te prælucente, sic tran-
 seam per caliginosum hujus mundi
 desertum, ut nec Satanæ vitiis inqui-
 ner, nec ullis erroribus involvar, qui
 dissonant

dissonant ab inviolabili veritate, quam
Tui Numinis instinctu nobis tradidit
Ecclesia catholica; qui cum Patre &
Filio vivis & regnas in æternum!
Amen!

Aspirationes.

1. ' Veni sancte Spiritus, & emit-
' te cœlitus lucis Tuæ radium!
2. ' Veni Pater pauperum, veni
' dator munerum, veni lumen cor-
' dium!
3. ' Consolator optime, dulcis
' hospes animæ, dulce refrigerium!
4. ' In labore requies, in æstu tem-
' peries, in fletu solatium!
5. O lux beatissima! reple cordis
' intima Tuorum fidelium!
6. ' Sine Tuo Numine, nihil est
' in homine, nihil est innoxium.
7. ' Lava, quod est sordidum; ri-
' ga, quod est aridum; sana, quod est
' saucium!
8. ' Flecte, quod est rigidum;
' fove, quod est frigidum; rege, quod
' est devium.
9. ' Da Tuis fidelibus in Te con-
' fidentibus, sacrum septenarium.
10. Da virtutis meritum; da sa-
' lutis exitum; da perenne gaudi-
' um!

11. ' Di-

II. ' Dilecte spiritus! infunde in
' cor meum cœlestis amoris radium,
' cujus virtute depravatus amor con-
' sumatur! Doce me, dispensationum
' Tuarum inscium! Illumina me te-
' nebris mentis immersum! Duc me
' in omnem veritatem ex Christo ip- *Jo. 16.*
' so magno veritatis restauratore de-
' rivatam! Argue in me desideria
' mundana & divina desideria in pe-
' ctore meo suscita! Christum in me
' glorifica, ut cupido gloriæ seculi in
' me intereat! Infirmities meas sub-
' leva quia Spiritus es *potentia!* filia- *Rom. 8.*
' lem clamorem in me fervore pre- 26.
' candi destituto, excita, omniumq;
' tandem operationum Tuarum par-
' ticipem me redde!

Pro Gaudio Spirituali.

Domine Jesu Redemptor & Con-
solator humani generis, qui fal-
sas hujus mundi voluptates amore
Tui respicientibus, per Tuum para-
cletum longè meliores delectationes
parasti, quas mundus non novit, hu-
jus vitæ molestias internis & arcanis
solatiis temperans, ac futuræ beati-
tudinis subinde quasi *pignus* quoddam *Eph. 1.*
nobis 14.

nobis renovans, quo refecti recreati-
que animis ad Te curramus.

Obsecro Te, ut unctio Tui Spiritus
mihi frequenter excutiat malorum
tedium, ac mentem meam salutare
gaudio exhilaret, qui Te, in terris
agentem juxta naturam humanam
Ebr. 1. 9. unxit oleo letitiæ præ confortibus Tuis.
Qui cum Patre & eodem Spiritu vivis
& regnas in omne ævum, *Amen!*

Alia.

SANCTE Spiritus! qui purificatas
mentes dulcedine lucis Tux suavi-
ter exhilaras; Tolle quæso ex a-
nimâ meâ omne gaudium mundanum,
quo purissima gaudii Tui fluentia con-
spurcantur. Tuus amor gaudiumq;
in cor hominis intrare non potest, ni-
si gaudium quod ex depravato crea-
turæ usu hauritur, sit sublatum.

Eheu alme Spiritus! Quando pectus
meum vacuum erit omnibus evanidis
creaturarum imaginibus! Quando su-
perficiariæ quæque, pictæ ac fictæ notio-
nes de Deo rebusque divinis ejicien-
tur, ut ad veram originem suam re-
vertatur anima, & aqua illa viva,
Jo. 4. 14. creaturarum inordinatam sitim extin-
guente, impleatur, & hac delibuta &
mundata,

mundata, gaudii Tui spiritualis etiam fiat particeps.

Tu nosti sancte Spiritus, quod Templum cordis Tibi unice dedicandum, mercatus domum variarumq; vanitatum receptaculum fecerim: Doce me igitur per frequentem *introversionem* in ipsum interius cordis penetrabile, ab omnibus creaturis quas in vana effusus sensus ibi accumulavit, id repurgare, Tuas autem sanctas operationes ita observare, ut ipsum regnum Dei quod *intra nos* est, tandem in me stabiliri sentiam. *Jo. 2. 16. Luc. 17. 21.*

O felicem animam, quæ exuto vano creaturarum amore, templum Tuum evadit! Illa radio suavissimæ Tuæ lucis recreatur! sensus in Tui communionem intenti, gaudio Tuo demulcentur; intellectus terrenis tenebris discussis, nihil nisi divina sentit; voluntas *refractorio peccati impetu sublato*, gratiæ Tuæ influxui sese submittit. Eheu Domine! tale in me secretioris Tuæ communicationis desiderium accende, ut ad Te anhelans, cum sancta illa anima exclamem: *Evolemus! evolemus ad aterna gaudia!*

Pro custodia tempore tentationis.

Domine Jesu Christe, qui præsidium nostræ mortalitatis es unicum, unica spes nostra, salus nostra, victoria nostra, gloria & triumphus noster ! qui in carne, quam nostra causa assumpseras, Te passus es à Satana tentari, quique solus peccatum, mortem, mundum, Satanam & universum regnum inferorum devicisti, & quicquid devicisti, utiq; nobis devicisti, nec Tuos alio consilio cum iis conflictari voluisti, nisi ut coronares magnificentius, & hostem quem in Te ipso debellasti, in membris quoque Tuis prosterneres.

*Matt. 4.**Col. 2. 15.*

1 Pet. 5.
8.

Adde quæso, Tu leo invictissime de tribu Juda, militi Tuo robur adversus leonem rugientem, qui semper oberrat, quærens, quem devoret. Tu serpens ille salutifer in sublimi fixus stipite, adde parvulo prudentiam adversus callidissimi serpentis insidias. Tu es agnus ille niveus, satanicæ tyrannidis expugnator, da oviculæ Tuz vires Spiritus Tui, ut in se fragilis, in Te fortis, superet omnes Diaboli assultus, ne de me gloriatur hostis meus, sed per Te victor gratias agam Tuæ misericordiæ, quæ Tibi
fidentes

fiden
vis &
ritu

O
tia
& v
in
pecc
oro
nis
tem
dum
quip
buse
tran
S
dep
ocu
fas
nec
am
nat
rui
in
pia
ea
tia

fidentes nunquam destituit ; qui vivis & regnas cum Deo Patre & Spiritu Sancto sine fine, *Amen* !

Alia.

OMnipotens Deus ! cum nihil in hoc mundo sit, nisi *concupiscentia* carnis, *concupiscentia* oculorum, & vitæ superbia ; imò totus mundus in *maligno* positus, scandalisque & peccatis undiquaque sit refertus ; ego oro Te, ut ab omnibus rebus terrenis amovere, & ad Te salutis fontem pertrahere me digneris, ne mundum & quicquid in eo est, diligam, quippe qui brevi cum *figura* sua omnibusque vanitatibus quæ in illo sunt, transiturus est.

Succurre mihi etiam, ne exemplis depravatorum hominum, qui quotidie oculis meis obversantur ac periculosas animæ insidias struunt, offendar, nec per *latam* ingredi portam, & viam spatiosam, quâ mundus ad damnationem & sempiternum interitum ruit, ambulare me permitte.

O sancte Deus ! qui de mundo eum in finem me elegisti, ne *terrena* sapiam, sed animo in cœlis conversanti, ea quæ sursum sunt, quæram. Gratiâ clementer concede, ne huic seculo

Rom. 12. culo *conformer*, sed per renovationem
 2. mentis transformatus, probem, quæ
 sit voluntas Tua bona, beneplacens &
 perfecta, eam ex toto corde perficere
 studeam, cauteque ut sapientes decet,
 ambulare & tempus redimere alla-
 bore. Ne me à Te separari per-
 mittas, aut amicitia hujus mundi, aut
 inimicitia; nec blanditiis ejusdem

Gal. 6. 14. nec odio. Da, ut mihi mundus *crucifigatur*, & ego mundo, renuncian-
 do atque evitando cuncta ipsius de-
 sideria & pollutiones: Fac, ut mun-
 dus in me cum cupiditate mundana
 crucifigatur, crucifixus moriatur, mor-
 tuus sepeliatur, tandemque totum
 peccati corpus cum omnibus depra-
 vatis membris aboleatur.

Et si tunc mundus me oderit, do-
 ce me, quod dilectum Filium Tuum
 fidei meæ ducem ac consummato-
 rem prius odio habuerit, ut in hunc
 intuens, vires recolligam, nec pro-
 pter imminetia adversa pusillanimi-
 tate frangar, animumq; despondeam.
 Finem etiam totius operis redempti-
 onis jugiter ob oculos mihi pone, ut
 Joh. 15. fidei meæ ducem ac consummato-
 18. rem prius odio habuerit, ut in hunc
 intuens, vires recolligam, nec pro-
 pter imminetia adversa pusillanimi-
 tate frangar, animumq; despondeam.
 Finem etiam totius operis redempti-
 onis jugiter ob oculos mihi pone, ut
 Tit. 2. 12. *sobriè, justè, & piè* vivam in hoc se-
 culo, expectans beatam spem & ap-
 43. paritionem gloriæ magni Dei, & Sal-
 vatoris nostri Jesu Christi, qui de-
 dit semetipsum pro nobis, *UT* nos
 redimeret

redimeret ab omni iniquitate, & munda-
daret sibi ipsi populum peculiarem,
bonorum operum studio accensum.]

Hunc inquam *Scopum* & *Finem* re-
demptionis nostræ tam altè animo meo
inscribe, ne vitia seculi per longam
latamque grassantia, ab illo dimove-
re me valeant. Interni mei hostis
quem in proprio pectore gero, pe-
tulantiam compesce, ne machinis suis
fraudibusque mihi imponat, & cum
externo hoste colludens, pericula mea
eò graviora reddat. Audi Domine !
probationis hora ad auxilium meum
festina, ac ignita Mali jacula scuto fi-
dei mihi suppeditato, potenter ipse
extingue ! *Eph. 6. 16.*

Aspirationes.

1. ‘ Eheu Domine ! Diabolus po-
‘ fuit in divitiis laqueos, posuit in
‘ paupertate ; laqueos tetendit in
‘ cibo, in potu, in voluptate, in
‘ somno & in vigilia : laqueos posuit
‘ in verbo, in opere, & in omni viâ no-
‘ stra ! sed Tu Domine libera me &
‘ potenter protege ?

2. ‘ Ne permitte Domine, ut in
‘ conspectu inimicorum meorum cor-
‘ ruam. Versutus est hostis & tor-
‘ tuosus & secundum varias rerum
‘ mutationes,

‘ mutationes, varias exhibet tenta-
 ‘ tiones. Nisi Tu ipse mentem illu-
 ‘ mines, circuitus ejus cognosci non
 ‘ possunt.

3. ‘ Domine Deus omnipotens qui
 ‘ trinus es & unus; qui es semper in
 ‘ omnibus & eras ante omnia, & eris
 ‘ semper in omnibus Deus benedi-
 ‘ ctus in secula! Tibi commendo
 ‘ hodie & omni tempore animam
 ‘ meam, corpus meum, visum, audi-
 ‘ tum, gustum, odoratum & tactum.
 ‘ Omnes cogitationes meas, affectio-
 ‘ nes, locutiones, actiones; omnia in-
 ‘ teriora & exteriora, sensum & in-
 ‘ tellectum, memoriam & rationem.
 ‘ Custodias & conserves omnia ea ab
 ‘ omnibus insidiis & infestationibus
 ‘ dæmonum, & inimicorum visibili-
 ‘ um & invisibilium, & sanctæ Tuæ
 ‘ gratiæ influxu ita ea gubernes, ut
 ‘ soli Tibi serviant, nunc & in æter-
 ‘ num!

4. ‘ Deus omnipotens cui omne cor
 ‘ patet, & coram quo nihil abscon-
 ‘ ditum: purifica per infusionem san-
 ‘ cti Spiritûs cordis mei cogitationes,
 ‘ & internum peccati fomitem ita
 ‘ destrue, ne externas tentationes
 ‘ attrahens, pericula mihi facessat!

ENCHIRIDIUM PRECUM,

SECTIO IV.

*Continens Preces & Aspirationes ante
& post Dominicæ Cœnæ usum ad-
hibendas, nonnullasq; alias certis
personis inservientes.*

(N. B. Cum sacra Cœna Sacramentum sit confirmationis, nemo non videt, eam ad illos non pertinere, qui omni adhuc poenitentiæ sensu vacui, in statu securitatis carnalis persistunt; sed ad illos, qui præviâ poenitentiâ veræ ex Spiritu Regenerationis, vitæq; divinæ participes facti sunt, vel qui ad minimum vivo corruptæ naturæ sensu laborantes, ad Christum salutis fontem & verum interni hominis cibum suspirant. Non perinde itaque est, qualia Subiecta ad S. Cœnæ usum admittantur, cum ea saltem beneficii hinc derivandi capacia sint, quæ vè è regenita, & spiritali vitâ. (hic natriendâ) imbuta sunt: quæ si deficiat, in vanum erunt quæque alimenta homini corrupto

L

&

Omni debita præparatione carenti, exhibita:
 Et si hoc negligatur, & quæque subiecta indiscretè admittantur, confusio inevitabilis & summè periculosa ex tam promiscuâ bonorum & malorum mixturâ sequatur, necesse est; quæ etiam non minima tot corruptelarum quæ Ecclesias inundarunt, causa fuit. Quod hic monendum erat, quia in subsequentiis precibus ad personas aliquo vitæ spiritualis gradu præditas, respectus præcipue habetur.)

Ardens Animæ affectio ad Christum.

Ps. 42. 2. **Q**uemadmodum cervus adspirat ad fontes aquarum, ita adspirat anima mea ad Te Deus: Sitit anima mea Te Deum fortem & vivum, dicitque: quando veniam, ut appaream ante faciem Tuam? O fons vitæ, torrens voluptatis, vena aquarum viventium, quando veniam de terra hac deserta, in via & aridâ, (ubi anima mea sicut terra sine aqua,) ut videam virtutem Tuam & gloriam Tuam, & lætus hauriam aquas de fontibus salutis!

Cant. 1. Trahe me; post Te curremus in odorem unguentorum Tuorum! Ecce

Cant. 5. 7. Tu pulcher es dilecte mi, & decorus. Adjuro vos, Filix Jerusalem, si inveneritis dilectum meum, ut nuncietis ei, amore me languere. Dilectus meus

meus candidus est & rubicundus, electus ex millibus. Sicut malus inter *Cant. 2:*
ligna sylvarum, sic dilectus meus inter *3.*
filios. Sub umbra illius, quem desidero, sedere cupio, & fructus ejus gutturi meo dulces, degustare. Fac, ut quæram Te foris ! Fac, ut à vagâ vanitate seculi procul recedam, ut in quieto cordis silentio & interiori mentis recollectione Te inveniam !

Veni Domine Jesu, quia Tu es radix & genus David, stella splendida *Apoc. 22:*
& matutina, & præcordia mea divinâ *16.*
Tuâ luce collustra ! Anima mea de-*Jes. 26. 9.*
siderat Te in nocte, & spiritus meus de manè ad Te vîgilat. Ante Te omne desiderium meum est, & gemitus meus à Te non est absconditus. Tu (& non alius) satias animam inanem, & animam esurientem *Luc. 1:*
bonis imples. Rorate cœli desuper, *53.*
& nubes pluant justitiam, ut cor gratiæ divinæ cupidum, reficiatur ! Aperiatur terra, & germinet Salvatorem. Libera me de manibus inimicorum meorum, & educ me de terra hac Ægyptiacâ, in qua vile vitiorum mancipium hætenus fui, in terram bonam & spaciosam, in terram lacte & melle fluentem !

Ibi fac me lætari, & in Te solo exultare. Purifica sensus meos internos, ut dulcedine domûs Tuæ suaviter permulceantur! Cohibe etiam corruptæ naturæ desideria, eaque crucis Tuæ virtute compesce, ne spiritualibus interioris hominis deliciis se immiscentia, pericula mihi facessant! (aa)

(aa) Quomodo ipsa caro & appetitus sensitivus interioribus Spiritûs operationibus sese immiscere & gravissimis animam periculis involvere possit; de hoc vid. elegantissimum discursum in libello, qui sub Theologiæ Amoris Titulo (Theologie de l'Amour) 1691 Gallicè prodiit, & doctrinam de puro Amore exhibet. Idem editus est Germanicè anno 1701, & dignus, qui in multas linguas transferatur, ut vitæ spiritualis studiosi, veras operationes Spiritûs divini à falsis & ementitis corruptæ rationis impressionibus discant discernere, & has rejicere, illas vero in puritate sua custodire.

Precatio

Precatio de passione Christi ad Devotionis igniculos excitandum apta.

O Dilectissime Jesu! qui tot tantaque peccatis meis vulnera Tibi intixi, ne quæso faciem Tuam convertas à me, sed misericordiam Tuam inexhaustam ad me convertere, meque respicere digneris oculis illius immensæ misericordiæ Tuæ, quibus beatam Mariam Magdalenam in convivio, Petrum Te abnegantem in atrio, & latronem in crucis patibulo respexisti, viva illos compunctione percellens.

Dona & mihi Domine veram peccatorum meorum cognitionem contritionemque, & victo peccati dominio in paradysum gratiæ Tuæ me recipe, lavans me sacrosancto & calido sanguine Tuo, & vivificans me sanctissimâ morte Tuâ: dimittas non modò mihi, sed prorsus de me tollas, quicquid falsitatis in fundo meo superest: Tu ipse enim dixisti: *Cum exaltatus fuero è terra, omnia traham ad me ipsum.* Obsecro ergo Te Domine Deus mi uniceque Redemptor animæ meæ, trahe me ad Te ipsum, & mun-

Jo. 12.

32.

da me ab omnibus occultis meis peccatis.

O splendidum lumen, illumina tenebras animæ meæ! O ignis consumens, omnia in me peccata atque defectus consume! Veni & visita infirmam animam meam, emunda sanguine Tuò conscientiam meam, fac in ea habitationem Tuam, & ad Deo vivo serviendum idoneam eam redde.

Ebr. 9. 14. Per sanctissimam nativitatem Tuam munda me, & ita purifica animam meam, ut Tu ipse in ea formari queas. Per sanctissimam conversationem Tuam fac me mansuetum & humilem corde, ut Tua ex me vita & opera reluceant. Per sacro-sanctam doctrinam & prædicationem Tuam sincerum me redde, illumina & doce me. Per amarissimam passionem Tuam eneca in me carnis corruptæ desideria, & fac me verè patientem, promptum & paratum, vicissim pro amore Tuo subeundi, quicquid agere me & pati volueris. Per humilem captivitatem Tuam non modò absolue me ab omnibus peccatorum vinculis, sed constringe me atque confirma in æterna Tua charitate. Per crudelissimam tractationem, verbera & afflictiones à Judæis Tibi illatas,
ab

ab omnibus insidiis & Dæmonum insultibus protege me.

Per opprobria, confusiones & injurias, quas perpeſſus es, veræ abnegationis ſtudio & vanæ gloriæ contemptum me doce. Per occultas paſſiones Tuas, emunda me ab occultis quibuſvis vitiis & inclinationibus. Per velationem deiſicæ faciei Tuæ, interiores mentis oculos mihi aperi; ut ex una parte profundam corruptionis meæ voraginem introſpiciam, ex altera verò Te magnum deperditæ naturæ Inſtauratorem vivide agnoſcam, & deſideria mea, cupiditates, affectus, motus denique omnes, in Te unice transfundam, *Amen* !

Pro Remiſſione peccatorum.

IN unione doloris Tui, quo caſam doloris mei aſſumpſiſti, & emendationem pro peccatis meis ſuſcepſiſti, Domine Jeſu Chriſte ; cum omnibus dolentibus, verè pœnitentibus, Teque in veritate quærentibus, confiteor Tibi omnia peccata mea, commiſſionis vel omiſſionis, in numero, pondere & menſura, Tibi plenè, mihi verò ex parte ſaltem nota.

Eheu ! quot annos in vanitate per-

didi ad Tibi in proximo serviendum, mihi concessos: Quot conviçtiones neglexi, verbi Tui virtute pectori meo immissas! Jam Domine suscipe de mea misera vita residuum annorum meorum: Pro his verò, quos vivendo perdidisti, quia perditè vixi, cor contritum & humiliatum Deus non despicias. Dies mei in vanitate declinaverunt, & labores perierunt sine fructu. Cum autem impossibile jam sit, elapsos revocare annos, placeat Tibi, ut in amaritudine animæ meæ eos revolvam, & superabundantem Tuam gratiam contrito corde & humili apprehendam.

Domine! abyssus profundissimæ miseriæ meæ abyssum invocat altissimæ misericordiæ Tuæ. Ne contineas in ira miserationes Tuas, & fontem inexhaustæ Tuæ erga me misericordiæ propter peccata mea exsiccare non permittas, quippe cum ex ipso naturæ Tuæ instinctu omnium miserearis, & nihil eorum, quæ fecisti, odio habeas, dissimules verò peccata hominum, ut resipiscant.

Tuum est Domine remittere peccata! Tuum est, miseros peccatores in gratiam recipere: Tuum est, salutarem reddere pœnitentiam, & dum tempus gratiæ adest, conviçtionem &

& conversionem veram largiri, ne horâ visitationis neglectâ, iram Tuam ut thesaurum in diem iusti iudicii *Rom. 2. 5.* sibi recondant homines.

Fac me quæso Domine, assueta mala relinquere, Tibique placentia opera præstare. Largire, ut studium tempusque huc usque in peccatis insumptum, Te adjuvante in Tua deinceps voluntate infumatur; & ubi abundavit delictum, Tua jam gratia in Evangelio manifestata, superabundet! *Rom. 5. 20.*

Recordare Domine Jesu, Tuum non esse, ut perdas, sed ut conserves; *Jo. 3. 17.* Teque à Patre missum in mundum, non ut eum iudices, sed vitam ipsi & salutem impertias. Esto pro me, & ea, quæ contra me sunt, non nocebunt. Sis Redemptor, qui pro me solvat; sis Pastor, qui ad aquas lenes me deducat; sis Panis, qui me nutriet; sis Medicus, qui me sanet; sis Lux, quæ me illuminet; fons vitæ, qui me exhilaret; hospes & conviva, qui è regione inimicorum mensam pro me instruat!

Dilecte Jesu! pulsa quando obdormisco, Cœnâ Tuâ me refice, quando languesco; excita me, quando obsurdesco. Fac, ut jam ad mysterium corporis & sanguinis Tui accessurus,

intima mea & quævis in Te transfe-
ram desideria, ut verum inde & per-
mansurum fructum percipiam!

Ne permitte, ut humana quædam
consuetudo ad hoc me moveat, sed in-
ternus miseræ meæ sensus me com-
pellat: ne externa educatio me trahat,
sed amoris Tui invitatio me alliciat;
ne legalis quædam compulsio ad hoc
me terreat, sed evangelica, in qua vi-
vere cupio, dispensatio, ad hoc me
ducat; ut hoc demum ordine præpa-
ratus accedam, *finemque* Sacramenti
hujus institutione intentum, cum fru-
ctu assequar!

*Precatio pro digna Sacramenti par-
ticipatione.*

Ebr. 12.
2.

Dilecte Jesu! fidei nostræ dux &
consummator! Ex Tua opera-
tione unice pendet, ut digne sacro
hoc eucharistico Sacramento utar.
Ad Te propterea supplex accedo, ut
gratiâ Tua præparante ad salutife-
rum usum hinc derivandum, dispo-
nere me digneris.

In Tuo conspectu, sæpius me vero
sine Sacramento hoc obtinendo ex
propria me excidisse culpâ fateor;
cum

cum verò vivo jam defectus mei sensu
denuò me perculeris, obnixè Te rogo,
ut peccata Sacramentorum Tuorum
abusu commissa, gratiose ignoscere,
& nova vità ad novos hinc capien-
dos fructus, beare me digneris.

Doleo Domine me ad cibum hunc
spiritualem interni hominis incre-
mento destinatum, impuro sapius
animo oreque accessisse, novumque hoc
vinum ac spiritus nutrimentum non
carnali sed spirituali homini exhi-
bendum, profanasse, dum corde Re-
generatione vacuò, mente impurà,
moribus mundanis, desideriis seculo
immersis, consuetudine superficialia,
ac pectore omni omninò proposito
ardentius Te proximumq; amandi,
destituto, accedere non erubui.

Hæc multaque alia carnis ac spi-
ritus inquinamenta, quibus indigna-
tionem Tuam in justum judicii diem
accumulavi, gratiose condona, & no-
vo jam proposito animum corrobora,
ut fructum ex sacro hoc instituto
nunquam pœnitendum percipiam.
Largire mihi cumprimis cor contri-
tum, quod cœlesti hoc epulo reficia-
tur; cor esuriens, quod cibetur; si-
tiens, quod refocilletur; anhelans,
quod irrigetur! Verò & alto corrup-
tionis meæ sensu me affice, ut
gratiam

gratiam oblatam magni faciam: Pauperem me spiritu redde, ut Tuæ benignitatis emanationes humili corde excipiam: Compunge me divinis convictionum sagittis, ut verbum Evangelii Tui me fanet: Abyssum miseriæ meæ mihi detege, ut ad abyssum misericordiæ Tuæ confugiam: Nullibi requiem me invenire permitte, ut ad jugum Tuum sub quô vera requies est, deproperem.

Dele omnes ex mea mente falsas, vanas, rixosas de hoc Sacramento notiones, ut veris, solidis & in amore fundatis me iterum imbuere queas. Imò dilecte Jesu! Fac, ut humilantem Patris Tui *Tractum* quô sine nemo ad Te venire potest, alte persentiscam, ut tandem verè humilis ad odoratum unguentorum Tuorum deproperem, & Evangelicæ Tuæ ac suavissimæ dispensationis particeps factus, spiritu spontaneo præceptorum Tuorum tramitem decurram, *Amen!*

Jo. 6. 44.

Cant. 1.

3.

Aspirationes.

1. ‘ Omnipotens Deus! quàm admirabilis est ordo Tuus, quô filios hominum ad Te convertis! Tu sub affligente Legis dispensatione ad Filium devios peccatores trahis,
ut

‘ ut à conscientia mala penes illum
 ‘ liberati & filiali spiritu dein imbuti, Jo. 14. 6.
 ‘ ad TE per ipsum ceu viam redeant.
 ‘ Largire Domine, ne divinum hunc
 ‘ salutis ordinem unquam interver-
 ‘ tam, nec in mera *Theoria* de illò
 ‘ acquiescam, sed viva eum & *experi-*
 ‘ *mentali cognitione* addiscam !

2. ‘ Fac Domine, ut sacræ hujus
 ‘ Synaxeos usu, omnes animæ meæ
 ‘ Facultates in Tuò amore magis ma-
 ‘ gisque fundentur. Veni dilecte Je-
 ‘ su, & absconditò Tuò manna ani-
 ‘ mum Tui cupidum exsattia !

3. ‘ Concede gratiam amantissime
 ‘ Jesu, ut tenue & debile meum Tibi
 ‘ serviendi desiderium, pabulò hoc
 ‘ spirituali corroboretur, firmetur,
 ‘ stabiliatur !

4. ‘ Refice Domine spiritum meum
 ‘ sub peccati onere languescentem,
 ‘ divinâ Tui Spiritûs unctione.

5. ‘ Faceffant de me omnia impe-
 ‘ dimenta, seculi distractiones, vana
 ‘ desideria, cogitationes vagæ, iræ,
 ‘ odia & rixæ, ut cœlestis gaudiî ex
 ‘ hac institutione percipiendi, parti-
 ‘ ceps esse queam !

6. ‘ Ne permitte Domine, ut in-
 ‘ dignus usus corporis & sanguinis
 ‘ Tui iudicium meum & condemnatio-
 ‘ nem aggravet; da verò, ut ad plenio-
 ‘ rem

‘ rem peccati expurgationem, cordis
 ‘ tutamen, sensuum custodiam, amo-
 ‘ ris erga Te incrementum; ad ressi-
 ‘ dui peccati mortificationem, cupidi-
 ‘ tatum moderationem, omniumq; fa-
 ‘ cultatum purificationem conducat!

7. ‘ Deus qui non mortem, sed
 ‘ pœnitentiam peccatorum desideras,
 ‘ fragilitatem conditionis meæ be-
 ‘ nignissimè respice, & conatus meos
 ‘ gratiâ Tua secunda; ut per im-
 ‘ mensam Misericordiam Tuam de-
 ‘ lictorum veniam, in Tuò servitio
 ‘ constantiam, & tandem præmia per-
 ‘ severantibus promissa, feliciter con-
 ‘ sequar; per Dominum nostrum Je-
 ‘ sum Christum!

*Gratiarum Actio post Dominicam
 Cœnam.*

A Go Tibi gratias Domine Jesu
 Christe, quod Temetipsum, qui
 Eph. 5. 2. agnuses immaculatus, dilecto Tuo Pa-
 tri oblationem & victimam in bonæ
 fragrantiae odorem offerre volueris, ac
 indignationem Dei peccatis promeri-
 tam, amovere. Gratias inquam Tibi
 pro hoc infiniti pretii amore persolvo,
 rogoque, ne tam in verbo quàm opere
 ipso mea consistat gratitudo; imò ut
 tota

tota jam vita mea nihil aliud sit, quàm realis quædam, constans & concatenata grati animi erga Te expressio, cum sincero amore, abnegatione mei-ipsius, Patientia, humilitate, mansuetudine, ac universa virtutum coronâ intimè conjuncta.

Largire, ut Mysterium corporis & sanguinis Tui cujus jam particeps factus sum, per omnes sese diffundat animæ meæ facultates, ipsas animando, excitando, inflammando, ac ad Tuum servitium magis magisque idoneas eas reddendo.

Gratias Tibi ago pro immaculatâ Tuâ vita, pro sanctitate mentis & puritate consummata quæ in Te residet. Largire, ut idem etiam affectus ac sensus in me sit, qui in Te fuit. Gratias ago pro sancta Tua conversatione, quâ in terris hominum consortio ut homo interesse voluisti, ac internum divinæ vitæ thesaurum per externum carnis assumptæ tabernaculum resplendere, eoque veram vitæ spiritualis indolem peccato extinctam, exhibere hominibus voluisti. Largire, ut & ego prout Tu ambulasti, ipse ambulare etiam sedulò al-

Phil. 2. 5.

1 Jo. 2. 6.

que

Matt. 5. que non me, sed Patrem qui in cœ-
L 16. lis est.

Gratias Tibi ago amantissime Jesu pro luculento veri & divini *amoris charactere*, quem postquam per peccatum deperditus erat, sancta Tua vita inter mortales renovare voluisti. Quàm purus & sincerus! Quàm vacuus ab omni amore proprio fuit amor hic Tuus, quàm *activus* deniq; & *patiens*!

Je. 13. 34. Largire dilecte Jesu, ut SICUT Tu dilexisti, ita & ego diligere studeam;

1 Jo. 3. 18. nec verbo solum, vel linguâ, sed *facto* & *veritate* secundum Tuum exemplum & Apostoli monitum diligam!

Gratias Tibi ago pro illustri *Humilitatis exemplo*, quô spiritum elationis, Adæ transgressione naturæ nostræ inductum, coercere voluisti, hominesque ad Humilitatis Tuæ imitationem revocare.

Humilis Jesu! quàm altè nobilissima hæc virtus cordi Tuo sancto fuit insita! Corde Te humilem esse Tuipse affirmasti. Erga Deum fuisti humilis, dum Tuam voluntatem voluntati Patris perfectè submisisti: Hominibus etiam non verbô sed opere ipso, humilitatis amorem inculcasti, dum nullos seculi honores ambivisti, oblatos verò etiam repudiasti. Largire humillime

Jesu!

Jesu ! ut veram hinc humilitatis indolem plenè addiscam ! nec unquam externà forma in speciem humili, vel hypocritico quodam velamine internum elati animi tumorem palliem, sed corde ipso humiliter de meipso sentiam ; Patris cœlestis voluntatem proprià meà abnegata, servem ; nihil per inanem gloriam faciam ; contemp- *Phil. 2. 3.* ptum, injurias & contumelias ab aliis illatas submissè **feram** ; seculi honorem si vel ultrò offeratur, ut maximum Fidei impedimentum, constanter re- *Jo. 5. 44* pudiam, illum verò qui à solo Deò proficiscitur, unicè quæram. Concede hoc dilecte Jesu propter illustrissimum humilitatis Tuæ exemplum, *Amen.*

*Alia Gratiarum Actio pro vitâ Christi,
& precatio pro Gratia, ad illam sincerâ Imitatione exprimendam.*

Tibi ago gratias optime Jesu pro spiritali nutrimentò in Mystério corporis & sanguinis Tui mihi exhibito. Concede Gratiam, ut interioris vitæ flammula, divinitus in animà meà accensa, hinc vera capiat alimenta. Reviviscat in me purissima vita Tua, & sanctissimi Tui mores usu.

usu hujus Beneficii eò altius pectori
meo inscribantur !

- Gratias Tibi ago pro perfectissimo
 1 Pet. 2. *vita exemplari*, quod reliquisti nobis,
 21. ut Tua sequeremur vestigia. Illucescat
 mihi præfulgidus Mansuetudinis Tux
 --Ver. 23. *character ! Conviciis enim laceffitus,*
non vicissim conviciatus es, & malis
affectus, non minatus, sed causam justè
judicanti commisisti. Suavissimam in
 Te agni naturam suscepisti, & ut ovis
 Ad. 8. 32. *ad macerationem ductus*, non aperuisti
 os Tuum. Nulla unquam vindictæ
 vel levissima umbra abreptus, omnes
 inimicorum iras ac injurias leni animo
 & amaritudinis nescio, pertulisti, vin-
 dictæ autem cupidos graviter objer-
 gasti, & pro ipsis inimicis orasti.

Luc. 9. 55. *Largire mitissime Jesu gratiam mihi*
 & misericordiam, ut consummatum
 Mansuetudinis Tux exemplum veram
 Mansuetudinis naturam me edoceat !
 Omnem in me animi æstum lenitate
 Tua compesce, & ipsam etiam iræ
 radicem *amorem proprium*, in me eneca,
 ne unquam iracundiæ ignem in me
 sufflet ! Et sicuti statim post hominis
 Gen. 4. lapsum iracundiæ spiritus *Cajinum* in-
 vasit, & inter primos corruptionis
 fructus apparuit ; ita concede, ut in
 Tuum sedulò exemplum intuendo,
 omnes in me iræ & iracundiæ flamme
 prorsus

prorsus
suetu
iteru
cram
fum,
tur !

Gr
dient
tri p
obedi
tem a
mini
Patri
suis T
ptam
Dele
volu
sum
terro
ria
Legi
eouf
bat,
latie
(qua
subi
rit v
L
su !
tus,
cili
aliqu

prorsus intermorianitur, & Mansuetudo inter primos spiritûs fructus iterum appareat virtuteque hujus Sacramenti cujus particeps jam factus sum, corroboretur in me & firmetur!

Gratias Tibi ago pro perfectâ Obedientiâ quam pro me cœlesti Tuo Patri præstitisti. *Tu ipse Te submisisti, Phil. 2. 8. obediens factus usque ad mortem, mortem autem crucis, eamque summè ignominiosam.* Quàm perfectè Tu Tui Patris voluntatem servasti! Lex ipsius Tuis visceribus inscripta, promptam Tuam reddebat obedientiam. *Delectatio Tua erat & cibus exequi Jo. 4. 34* voluntatem Patris & opus ejus consummare. Omnis hîc aberat legalis terror & coactio omnis, quâ refractaria hominum natura, ut aliquò modo Legi respondeat, compellenda est. Imò eòusque obedientiæ Tuæ fervor flagrabat, ut ipsis persecutionibus, tribulationibus, ac afflictionibus quibusvis, (quas ut Patris voluntatem faceres, subire volebas,) extinguere non potuerit vel aliquò modo minui.

Largire mihi gratiam obediens Jesu! ut Spiritu Tuo spontaneo imbutus, non *coacto* & *mercenario*, sed *facili* ac *filiali* modo præceptis Tuis non aliquot quidem, sed omnibus & singulis

lis promptam obedientiam præstem. Nec saltem sub sensibili amoris Tui & consolationum influxu, sed ipsò etiam tentationum, tribulationum, derelictionum, crucisq; æstu ingruente, constanter in obedientia hac perseverem, tandemque ex omnibus adversitatibus, quibus hîc obedientia mea ac patientia acuenda erat, ereptus, lætus ac securus Tecum triumphem!

Concede Benigne Jesu! ut ad corroborandam hanc ac reliquas virtutes ex divina Tua Vita relucentes, corporis ac sanguinis Tui participatio multum mihi proficiat, per Spiritum
2 Tim. 1. 7 Tuum, qui Spiritus est roboris & potentiae! *Amen.*

*Gratiarum actio post S. Cœnam, &
 Precatio pro fructibus ejusdem
 dignè participandis.*

A Mantissime Jesu! Qui flammulam interioris vitæ à serio poenitentiae exercitio accensam, sacro hoc instituto dignè adhibitò nutris subinde augesque; Te supplex rogo, ut FLNEM Sacramenti hujus institutione à Te intentum, jugiter ob oculos mihi ponere animoque profundè inscribere digneris. Fac, ut mentis oculo in
 Te

Te de
 consta
 temqu
 annun

Sit
 chari
 sensu
 ficia
 nantia
 hoc m
 mand
 am u
 um,
 dile
 magi
 ter
 cum
 re cu
 itern
 unun
 corp
 tum

O
 lites
 ram
 Cap
 dien
 Spin
 mea
 tuo
 com

Te defixo, Tui commemorationem
constanter memoria revolvam, mor-
temque Domini usque quò venerit, *1 Cor. 11.*
annunciem. 26.

Sit mihi Sacramentum verè *Eu-*
charisticum, talemque divini amoris
sensem mihi inspiret, ut omnia Bene-
ficia ex Passione & Morte Tuâ proma-
nantia gratà mente recolam, & viam
hoc modo ad fidem ac salutem confir- *Pf. 50. 23*
mandam mihi pandam. Concede eti-
am ut *Medium* mihi fiat verè *uniti-*
vum, quò ante omnia Unio Te inter
dilecte Jesu! animamque meam magis
magisque confirmetur, & hac firmi-
ter stabilità, vera etiam charitas quâ
cum omnibus Tuis membris coalesce-
re cupio, in me adaugeatur. Fac, ut
iterum iterumque considerem, per
unum Spiritum omnes nos in unum
corpus baptizatos, & in unum Spiritu *1 Cor. 12.*
omnes potatos esse. 13.

Omnia jam procul facessant jurgia,
lites, odia alique carnis fructus, ve-
ram Unionem cum Christo Ecclesiæ
Capite, cumque membris ipsius impe-
dientes. Afficiat quæso benigne Jesu
Spiritus Tuus unitivus totam animam
meam, omnesque ejus facultates mu-
tuo amore, charitate, benignitate, *Col. 3. 12*
compassione, lenitate, longanimita-
te,

te, aliisque virtutibus christianis imbuat.

Et quemadmodum communis cibus ad temporalem vitam corpora, ita hic spiritum ad spirituales atque æternam vitam alat ! Sicut externus panis omnibus omninò corporis membris vigorem ac robur impertit, fractasque vires reparat ; ita caro Tua dilecte Jesu omnibus omninò virtutibus pondus addat, viresque in me cœlestes nutriet !

1 Jo. 5. 4. Fides in me ita firmetur, ut mun-
Act. 15. 9. dum magis magisque vincat, cor pu-
Gal. 5. 6. rificet, & per charitatem efficax fiat.

1 Cor. 13. 4. *Charitas* divina tales jam in me agat
 radices, ut omnem iram sibi con-
 trariam, extinguat, omnem invidiam,
 temeritatem, elationem, injustitiam,
 suspiciones aliaque charitatis obstacu-
1 Pet. 1. 3. la, tollat. Viva *Spes*, in quam Spi-
 ritus Tui gratiâ regenerari cœpi, ex
 spirituali hoc pabulò magis ac magis
 efflorescat, animumque non emortuis
 quibusdam speculationibus, sed vivò
 sensu ex filiationis spiritu derivatò,
 afficiat. *Resignatio* mea sit sincera &
 impartialis ; *Patientia* in adversis in-
 concussa ; *Humilitas* in corde fundata,
Conversatio pia ; *Benignitas* diffusiva ;
Gaudium purum, omnesque virtutes
 christianæ verè divinò caractere in-
 ductæ

dutæ, Deum glorificent, quælibetq; earum reapse mortem Domini annunciet!

Aspirationes.

1. ' Te Domine omnes animæ meæ
' vires desiderent! Fac, ut Te comple-
' ctar corde, Te amem, Te cupiam, Te
' solum omnibus hinc pulsis creaturis,
' in me recipiam!

2. ' Concede gratiam Domine, ut
' cibo hoc *cœlesti* anima mea, cor, Jo. 6. 32.
' amor, voluntas, desideria, & quæcun-
' que in me sunt & movent, *cœlestia*
' evadant, *cœlestia* sentiant, *cœlestia*
' spirent, *cœlestia* agant!

3. ' Oculi mei Tui Domine, jam
' sint oculi, ut per illos videas. Aures
' sint Tuæ aures, ut per illas audias.
' Lingua, Tua sit lingua, ut per eam
' loquaris. Omnia denique membra,
' Tua sint membra, ne unquam ite-
' rum peccati servitiô polluantur,
' Tuæ verò servitiô sanctificentur,
' mundentur, exaltentur!

4. ' Spiritualis cibi alimoniâ qua
' me refecisti, doce me terrena jam
' despiciere, *cœlestia* verò amare.

Precatio

Precatio pro incremento vitæ spiritualis.

OMnipotens Deus! Qui ex infinita gratia velle & perficere largiris, & tam dux quam consummator es fidei nostræ vitæque spiritualis: Humiles Tibi ago gratias, quod me naturâ Tuam inimicum post veram pœnitentiam (quæ ipsa etiam Tux gratiæ unice accepta ferenda,) in filiationis statum recipere dignatus sis.

Phil. 2.

13.

Ebr. 12.

2.

Eph. 2. 3.

Sed eheu Domine! scintilla illa spiritualis vitæ, quæ continuo exercitio alenda erat & excitanda, sub torpore animi variisque impedimentis languescit. Fides, quæ actibus charitatis exercenda & nutrienda erat, ita peccati pondere pravisque cupiditatibus adhuc premitur, ut in summis sæpe periclitetur angustiis.

Ad Te itaque optime Pater simplex accedens, obsecro, ut fidei opus quotidiana mentis renovatione magis in me magisque perficere digneris. Quoties gratiam Tuam sub primam pœnitentiæ actum concessam, in me neglexi! Quoties veterem hominem continui humiliationis exercitio debilitandum, passus sum somnolentiâ spirituali

spirituali, vigilantia, examinationis & bonorum operum neglectu vires in me recolligere !

Eheu Domine ! noli quæso auferre Gratiam Tuam de me, ut jure propter ingratitudinem meam posses ! Respice verò infinita Filii Tui Merita, & in ipsis gratiosè mihi ignosce. Aperi oculos omnibus externam nominis Tui confessionem jactantibus, ne unquam quis vanà imaginatione abreptus, sibi persuadeat, Gratia Tuæ participem se esse, cum sub peccati dominium relapsus, Gratiam semel concessam, iterum amiserit.

Cum vero ex infinita Gratia vitæ divinæ scintillam aliquam gratiosè in me hætenus custodiveris, & contra omnes tam violentos insultus, quàm astutiores Dæmonis machinas protegeris, eandem etiam in me fovere, nutrire, alere, sufflare, corroborare perge ! Remove omnia impedimenta, quæ Gratia Tuæ uberiores influxum obstruunt.

Nunquam etiam in primis Gratia Tuæ sensationibus acquiescere me permitte, sed eò usque Tuum in me opus perfice, ut Christus plenariè *in me formetur*, & mensura plenæ sita- *Gal. 4. 19.* turæ Christi ex me tandem reluceat.

Omnem dilatorium animi torporem *Eph. 4. 13.*

M

mihi

mihi excute. Fidei *purificantem* virtutem ac *operativam*, ita in me adauge, ut de ipso mundo tandem triumphet. *Amor* erga Te eò succrescat, ut inordinatum creaturæ amorem prorsus consumat! *Spes* è Regeneratione progenita, æterna me amare, temporaria verò despicere faciat. Sit constans *Mortificationis* studium, ut illud etiam peccatum quod vel tenacissimè inhæret, tandem superetur.

Sit *Humilitas* sincera, ut Gratia Tuæ fluente sine obstaculo in pectus meum deriventur. Sanctifica me totum Domine, & integer spiritus meus & anima & corpus, inculcate in adventum Domini nostri Jesu Christi conserventur, ut tandem, quando omnia jam nova facta fuerint, ego etiam ut perfectè nova creatura coram Te compaream, & Te in Christo per Spiritum in æternum laudem!

Amen.

Aspirationes.

Eph. 4.22, 23. 1. 'Doce me Domine vitam Christiani nihil aliud esse quàm continuam veteris hominis mortificationem, novi verò hominis vivificationem ex virtute Mortis Tuæ ac Resurrectionis unicè derivandam!

2. 'Sit

2. ' Sit vita mea concatenata vir- 2 Pet. 1: 5, 6.
 ' tutum christianarum exercitatio, ut
 ' fidei adjiciam virtutem, virtuti ve-
 ' rò notitiam, notitiæ verò continenti-
 ' am, continentiae verò tolerantiam,
 ' tolerantiae verò pietatem, pieta-
 ' ti verò fraternum amorem, fra-
 ' terno verò amoris charitatem; ut
 ' hæc agens, non infructuosus sim in
 ' agnitione Jesu Christi, sed *firmam* --Vc. f. 10
 ' *vocationem* meam magis magisque
 ' reddere studeam.

3. ' Fac Domine, ut sedulus sim in
 ' bonorum operum exercitio, ut fides,
 ' ipsâ virtutum praxi vires accipiat,
 ' & arboris instar sub Gratiae Tuæ
 ' influxu sese extendat!

4. ' Cum tot tantasque in verbo
 ' Tuo promissiones reconditas inve-
 ' niam, largire Gratiam Domine, ut
 ' ipsas intuens, virtutem hinc hauriam, 2 Cor. 7. 1.
 ' & ab omni carnis & spiritûs iniqui-
 ' namento me purificando, ad finem
 ' perducam sanctimoniam in timore
 ' Dei.

5. ' Cum vita ex eodem ex quo nata
 ' est Principio, subsistat etiam ac nu-
 ' triatur; da Domine, ut verbum
 ' Evangelii, *originale* illud spiritualis
 ' vitæ *Principium*, nova quoque incre-
 ' menta indies eidem addat.

6. ‘ Prudentiam largire Domine, ut
 ‘ uno oculo in *opera* veri Christiani
 ‘ intento, ad sedulam pietatis praxin
 ‘ exciter, alterò verò in ipso *Princi-*
 ‘ *pio* agendi defixo, ab omni amoris
 ‘ proprii labe custodiar !

7. ‘ Omnem crucem vel afflictionem
 ‘ quam immiseris mihi Domine, in
 ‘ veram ad altiorem pietatem conver-
 ‘ te *pedagogiam*, & largire, ut ad Dei
 ‘ amorem rectumque mediorum usum
 ‘ ulteriori sanctimonix inservientem,
 ‘ cedat !

8. ‘ O ignis, qui semper ardes, &
 ‘ nunquam extingueris, accende me !
 ‘ O lux quæ semper lucet, & nun-
 ‘ quam obfuscaris, illumina me ! O
 ‘ utinam arderem ex Te ! Ignis fan-
 ‘ cte quam dulciter ardes, quam se-
 ‘ cretè lucet, quam desideranter a-
 ‘ duris ! Væ his qui non ardent ex
 ‘ Te, væ illis qui non illuminantur
 ‘ ex Te !

Pre-

*Precatio studiosi Theologia pro felici
in studiis progressu.*

Sapientissime JESU! qui in hunc mundum venisti, ut mentes mortalium tenebris immerfas cœlesti iterum luce collustrares & in VERITATIS viam ex mendacio in quod prolapsæ sunt, reduceres.

Humiles Tibi ago gratias pro admiranda manifestatione Evangelii Tui, *Rom. 1. 16* quod potentia Dei est ad salutem cuiusvis credenti; non consistens in persuasoriis humanæ Sapientiæ verbis, *1 Cor. 2. 4* sed in demonstratione spiritûs & virtutis. Est Tuum Evangelium Margarita illa magni pretii, pro quâ obtinenda omnia quæ habemus, vendi debent. Est thesaurus in agro occultatus, ex quo qui invenit, tantum gaudium accipit, ut lætus omnia quæ possidet, pro illo eroget. Est arbor *Apoc. 2. 7.* illa vitæ, ex quâ nemini nisi vincenti edere licet. Est cœleste, sed absconditum manna, puriori menti reservatum. Est mysterium, quod nemini nisi discipulis Tuis familiariter Tecum conversantibus, conspiciere datur, aliis autem sub meris parabolis & figuris exhibetur. Eheu Domine! quam hic sunt

cœlestia omnia ! sublimia ! casta !
pura ! tremenda ! occulta !

Met. 11. Deprædico verò immensam Tuam
25. sapientiam, quod thesaurum Evan-
gelii Tui sapientibus & intelligenti-
bus hujus seculi occultaveris, infanti-
bus autem retexeris. Doleo verò etiam,
quod indigne nimium sacrum Theolo-
giæstudium tractaverim hætenus. Quo-
ties illotis manibus, corde amore pro-
prio & mundi vanitate pleno, in san-
ctum hoc studium involavi ! Quoties
nihil aliud, quam honorem seculi, ho-
minum applausum, panem lucrandum,
in tam sacrato opere mihi proposui !

Quoties inordinato corruptæ natu-
ræ pruritui inserviens, ex *merâ multa*
sciendi cupidine, verbum Tuum legi !
Quoties divinam Tuam veritatem in
scientiam quandam rixosam converti,
experientiam autem internam ex sin-
cera verborum Tuorum praxi pro-
fluentem, neglexi ! Quoties Spiritui
Tuo sancto ad sinceram Pœnitentiam,
Renovationem mentis, ad induitio-
nem novi, & exuitionem veteris homi-
nis me invitanti, improbâ vitâ & in
seculi amorem effusâ, obicem posui,
& quod pessimum ! Opus quod in Spi-
ritu & veritate consistit, in carne &
mendacio perficere aggressus sum.

Fac,

Fac, ut hæc omnia Domine humiliter & contrito spiritu agnoscam! Sanctum mihi timorem incutiat horrendum illud iudicium, quod ipsi Ethnici luminis naturalis abusu sibi attraxerunt, ne ego pleniori revelationis mensura abutens, iudicia etiam mea eò graviora reddam. Rom. I. 24.

Da mihi itaq; *cor* docile, *cor* salutaris Tuæ doctrinæ cupidum & ad seria Pœnitentiæ & Renovationis exercitia paratum! *Voluntatis* duritiem emolli, ut Tuæ voluntati obediat! *Intellectum* vanis, falsis & superficialiis quibusvis notionibus evacua, ut solidis verisq; imbui iterum possit. *Rationis* corruptæ audaciam compesce, ne sanctis Gratiae operationibus resistat, vel dominium in spiritualibus sibi assumat! *Affectus* cœlesti luce suaviter perfunde, ut nihil nisi cœlestia spirent! Ex *Memoria* omnes vanitatis impressiones dele, ut spiritualium capax evadat!

Totam denique *conversationem* meam veritati divinæ conformem redde, ut ex verbis meis & factis mens Jesu Christi reluceat, & ipse ego hoc ordine Instrumentum evadam ad Tibi in proximo serviendum, dignè præparatum, omnemque *Pseudo-Theologiam* quæ jam christianum orbem pervasit, sollicitè evitans, secretiores amoris Tui delicias

cias hîc in via degustem, in patria verò
ad beatificam illam & intuitivam co-
gnitionem perveniam tandem, & abun-
dantia domûs Tuæ æternum exsatie!
Amen.

Aspirationes.

1. ' O Fons veræ lucis ! Purifica
' cor meum, ut Evangelii Tui Myste-
' ria vividè agnoscam, & ad veram
' *unitivam* cognitionem perveniam in
' omnem æternitatem duraturam !
- Eph 4.22.* 2. ' Eheu Domine ! Quamdiu de-
' ceptrices carnis voluptates mentem
' meam occæcârunt ! Quoties Theo-
' logiam inanem quandam speculatio-
' nem esse ratus sum ! Quoties in
' *Cognitione mere historicâ* omni affectu
' destituta, acquievi ! Quoties veram
' Theologiam apud impœnitentes &
' impios residere posse, vanus cre-
' didi !
3. ' O maculæ fœdæ & turpes quid
' tam diu hæretis ? Abite, discedite,
' & ne præsumite amplius dilecti mei
' oculos offendere, & dulcem ipsius
' cum anima conversationem impe-
' dire !
4. ' Quid est hoc quod sentio ? quis
' est ignis, qui calefacit cor meum ?
' Quæ est lux, quæ irradiat pectus
meum ?

‘ meum ? O ignis qui semper ardes,
‘ & nunquam extingueris, accende
‘ me !

5. ‘ Doce me dilecte Jesu, sum-
‘ mos quosque, potentissimos & do-
‘ ctissimos hujus mundi, si Tua vita
‘ & mente destituantur, erroribus, se-
‘ ductionibus, innumerisque Satanæ
‘ præstigiis subjectos esse, neminem-
‘ que lumen vitæ habere posse, nisi
‘ in Te vivat, Te sequatur, & Spi-
‘ ritûs veritatis, quem mundus ac- *Jo. 14. 17*
‘ cipere non potest, capax fiat !

6. ‘ Spiritus Tuus Domine, qui Spi- *Jes. 4. 5.*
‘ ritus est *judicii & exustionis*, consu-
‘ mat in me quicquid sanctæ Tuæ o-
‘ perationi contrarium ! Cum sit Spi-
‘ ritus *supplicationum*, Gratia Tuæ *Zack. 12.*
‘ fores assidua prece pulsare me do- *10.*
‘ ceat ! Cum sit Spiritus *Potentia*, Ev- *2 Tim. 1. 7.*
‘ angelii potentiam peccati ener-
‘ giam supprimentem, in cor meum
‘ derivet ! Cum sit Spiritus *amoris*, *Rom. 5. 5.*
‘ amorem Dei in corde meo effun-
‘ dat, & hoc ordine ad verum se-
‘ cretioris Theologiæ gustum me per-
‘ ducat !

7. ‘ Eheu Domine ! nisi Spiritus
‘ Tuus illuminet, omnia sunt tene-
‘ brosa ! Nisi ille aperiat, omnia
‘ sunt clausa ! Nisi ille doceat, omnia
‘ igno-

‘ ignorantia sunt obruta! Nisi ille
‘ vivificet, omnia sunt emortua. Fac,
‘ ut Spiritus Tuus meo cordi præsens
‘ adsit, ut vera lux in me tandem
‘ oriatur, quæ suavitate sua & in divinis
‘ certitudine mentem meam demul-
‘ ceat!

APPEN.

APPENDICIS

Loco sequitur Paraphrasis in Orationem Dominicam, quam hic subungere visum fuit; partim propter excellentiam hujus Orationis profundissimis ubique sensibus praequantis & admirabili ordine digesta; partim, ut exemplum exhibeat, quomodo quis alias orandi formulas memoria impressas, ampliori Meditatione diducere & Devotionis exercitium promovere hinc possit.

Pater Noster :

IPsam primum vocabulum in ipso precandi limine summè necessariam dispositionem qua verè oraturus praeditus esto, mihi insinuat. Ex Te natus sit, & mediante hac Regeneratione in Filiationis statum assumptus, adeoque filiali spiritu imbutus, ut verè Patrem, appellare Te possit.

Eheu

Eheu Domine ! doleo me toties totiesque *Patrem* Te labiis nominasse, corde autem inimico, præcepta Tua filiali obedientia servanda, fufque deque habuisse. Fuit salutatio hæc non ex veritate, sed mendacio profecta ; non in spiritu, sed in carne facta ; non sincera, sed e mentita. Quanta protervia est, *Patrem* Te appellare, & eo ipso tempore cum prodigo Tua Bona omni nequitia genere dilapidare, paternam hæreditatem contemnere, monita despicere, delicias Tuas cœlestes rejicere, & porcorum commensalem se præbere.

Luc. 15.

Pater :

EHeu Domine ! Quàm longè à *Patria* mea cœlesti separatus sum. In terra sum aliena, procul à patria ! procul à consortio & communione Sanctorum ! Et quod pessimum ! Terram hanc alienam, desolatam, desertam, miseria, paupertate & æumnis plenam, pro patria mihi selegi ! Nisi Tuipse Domine desiderium ad *dulce natale solum* in me renoves, oportet, ut in deserto hoc peregrinus, exul, pauper & famelicus inteream !

Noster.

Noster :

CRedo dilecte Pater *Communione*
Sanctorum. Non solus accedo
 thronum Gratiae, nec pro me solo
 oro. Fac, ut quoties precem hanc re-
 cito, me serio explorem, an ex impi-
 orum consortio in felicem piorum so-
 cietatem translatus sim. Unias me ma-
 gis magisque Domine cum omnibus
 vere ex Te natis. Fac, ut mutuae
 Charitatis pacisque vinculum factum
 tectumque inter Tuos conservetur!
 Et ut in suavissimum filiorum Tuorum
 consortium eò feliciter transire queam,
 primum & ante omnia firmissimè me
 cum Filio Tuo unias, ut vera vir-
 tus unitiva de ipso benedicto Ec-
 clesiae Capite in omnia & singula mem-
 bra descendens, me etiam cum omni-
 bus suis membris uniat & arcto a-
 more coalescere faciat!

Noster :

OQuam suave est in communione
 Sanctorum precari! Infirmorum
 preces hinc corroborantur, dum alio-
 rum orationi magis fervidae, strenuae
 & assiduae junguntur. Omnium verò
 sub-

sublevantur, quia reciprocis viribus unanimiter in Deum tendunt. Tolle dilecte Pater ex omnium cordibus quælibet dissidia quæ inter illos flagrant, qui Patrem Te appellant, ut uno tandem spiritu animati, Te ament, & in Te *unico Bono* æternum acquiescant!

Qui es in cælis:

EHEU Domine! Tu in cælis es. Cœlestia amas! Cœlestia inhabitas! Cœlestia doces! Ego è contrario sum in terris. Terrena amo! Terrena inhabito! Terrena quæro & disco! Quomodo anima terris affixa ad cœlestia elevare se potest? Tolle de me Domine omne *terrenum pondus*, quod cor, mentem & cogitationes deprimit, & liberam ad cœlestia elevationem impedit.

Quam magna est gratia, quam in Christo nobis iterum exhibuisti! *Cœleste principium* per lapsum extinctum, per *CHRISTUM* renovâsti iterum, *unâ suscitans nos cum ipso, & una collocans in cœlestibus*. Gratiôsè me cum ipso unias Domine, ut in ipso cœlestis hujus principii participes

ceps iterum factus, cœlestia amem,
cœlestia intelligam, cœlestia sentiam!
cœlestia loquar!

Joh. 3.

12.

Cœlestia nec intelligo jam nec credo, nisi cœlesti luce mentem denuò imbnas. Tremula & opaca lux, quam humana *Ratio* suggerit, imperfecta est, manca, terrena, & cœleste lumen impedit potius, quàm promovet. Cœlestia carnalem *Rationem sensumque* longè exuperant. Fulgeat itaque in me cœleste Tuum lumen, quod potens est, suave, serenum, purum, impartiale, communicativum, catholicum, evangelicum, castum. Vacuum redas cor meum Domine, ab omni luce ficta, vanâ, falsa, adscititia & merè humana, ut tantum in lumine Tuo lumen videam!

Ps. 36.

10.

In Cœlis:

UBI Tu es dilecte Pater, ibi etiam cœlum est sanctorum Tuorum. Et cum Tu eum qui attritus est corde demissusque spiritu, inhabitare digneris, cœlum oportet etiam ut sit in ipso, ut Tu in cœlo Tuo habitare possis.

Jes. 57.

19.

Quoties externos cœlos adspicio Domine, internorum me fac meminisse. Fac, ut cœlum Tuum, tabernaculum

Luc. 17.
21.

naulum Tuum & regnum in me sit, ut & ego iterum in cœlo Tuo, tabernaculo & regno inveniar. Da vigilantiam, quâ domicilium Tuum ab omni pollutione custodiatur! Verum abnegationis studium auge, quo magis magisque mundetur! Et Spiritus Tui sancti dona largire, quibus exornetur & Tuâ inhabitatione dignum reddatur.

Pf. 73.
25.

O felicem unionem, si cœlum Tuum fuerit in me, & ego in cœlo Tuo! Nemine in cœlis, & nullo in terra præter Te delectari jam possum! Et si vel omnes materiales cœli ruant, Tu quem cœli cœlorum non capiunt, & conditor tamen cœlorum es, rupes es animi mei & portio mea in seculum!

v. 20.

Sanctificetur Nomen Tuum:

NOmen Tuum Domine in se jam sanctum, *in me* etiam sanctificetur. Con dona, me toties in vanum Nomen Tuum omni honore dignum, assumpsisse. Tali verò reverentia animum meum imbue, ut ex omnibus dictis meis & factis nominis Tui sanctitas reluceat!

Et

Et sicut sacrificia Tibi offerenda, primum sanctificanda *i. e.* ab omni communi usu separanda erant; ita fac, ut Nomen Tuum & quicquid de absconditis Tuis Thesauris *nomine* insignire & scire nos voluisti, ut divinum agnoscat, & ab omni in me profanatione separetur. Tu Domine sanctifica me primum & omnes omnino animæ meæ facultates, ut Nomen Tuum à me iterum sanctificari possit.

Ita inquam inscribatur cordi meo Nominis Tui sanctitas, ut mores sanctitatem spirent, verba sanctitatem eloquantur, conversatio sanctitatis indolem exhibeat, opera sanctitatem manifestent, ut alii ea videant, & *Matt. 5. glorificent patrem qui in cœlis est. 16.*

Nomen Tuum:

EHEU Domine! Quoties meo Nomini plus honoris dedi quam Tuo, cum tamen Tu Tuam gloriam nolis alii dare. Quoties hanc petitionem verbis exprimo Domine, fac me meminisse, quod proprium nomen interire debeat, Tuum autem tantum magnificari.

Omnem

Omnem amorem proprium in me extingue, ut Tuus amor totam meam animam possideat! Omnem animi elationem in me supprime, ut nihil quàm Tuum nomen in me exaltetur! vanæ gloriolæ cupidinem, pestem illam malorum, prorsus in me profliga, ut omnis gloria Tibi deferatur! Constanter me fac recordari, cinerem me esse ac pulverem, putredinem & vermium escam, ne unquam altum sapiam!

Adveniat Regnum Tuum:

Dilecte Pater! Ego non possum venire ad Regnum Tuum, nisi Regnum Tuum primùm ad me veniat. Ego in peccatis sum mortuus, vitâq; spiritali destitutus, nec ad Te venire valeo, nisi Tu cum Regno Tuo ejusq; operationibus ad me primùm venias, & ad veniendum ad Te, idoneum hoc ordine reddas!

Eph. 2. 1.

Quàm multi cogitant, in Regno Dei se esse, vel Regni Tui hæredes se fore, cum tamen Regnum Tuum non sit in ipsis. Tu nosti Domine potentiam Regni tenebrarum, quod Regno lucis Tuæ obstat, & in quo Deus hujus seculi dominatur. Indue mihi

mihi Domine divinam Tuam armaturam, ut hac munitus, omnes rationationes evertam, omnemque sublimitatem quæ adversus Regnum Tuum sese extollit, destruam, ut illo funditus everso, hoc iterum stabiliatur.

2 Cor. 10
5.

Eheu Domine! quam diu peccatum Regis instar in mortali meo corpore regnavit! (*βασιλεύειν*) Quot præcepta tyrannica mihi imposuit! Quam immisericorditer me tractavit! Quam misera est anima mea, quam desolata, quam inquieta! Legitimum Dominum, lenem & clementem rejeci, & usurpatorem admisi, qui omnes animæ facultates, sensus & ipsa corporis membra in servitutem duram redegit.

Rom. 6.
12.

Hoc Regnum crudele, impurum, inquietum, tenebrosus, Tua Domine potentia destruat, ut Tuum Regnum mansuetum, purum, quietum & luminosum in me iterum exoriat!

Adveniat :

AD me Domine *veniat* Regnum Tuum! Omnes animæ facultates Regni Tui præsentia afficiantur!

tur! COR meum & interior animæ fundus, sit ipsa sedes & quasi *sanctum sanctorum* in quò eminentiori modo Tu habitare soles. Nulla secularis aura interius hoc penetrale perflet! Nulla mundi turba hùc appropinquet! Nullum profanum hùc accedat! Omnia hùc sint quieta, tranquilla, sedata! Vigeat in hac interi-

Phil. 4. 7. ori regione Pax illa quæ omnem exuperat intellectum. Habitet hùc Christus per fidem; & de inimicis suis triumphet.

Ephes. 3.
17.

Adveniat etiam Regnum Tuum ad *animam* meam, eamq; *regio* moderate gubernet. *Ratio* mea post lapsum petulans facta & immorigera, *regio* spiritus dictamini subjiciatur. Veniat Regnum Tuum ad *memoriam, intellectum & phantasiam*, & quicquid in me est, cœlestis naturæ reddat particeps, ut & ipsum *corpus* meum Templum fiat Domini, & hostia viva, sancta Tibique placens, sistatur. Omnia membra mea, Christi jam sint membra & serva justitiæ facta, Regnum Tuum in proximo promoveant!

1 Cor. 6.
19.
Rom. 12.
1.

Ita tandem Regnum Tuum intra meum pectus stabilitum, omnes animæ potentias, corporisque sensus & membra influxu suo gubernet ac dirigat, ut nihil spiritum meum ani-

mam,

mar
stis

E
nob
test
lisq
ject

T
glo
Et
cun
dec

S
ria
mu
ver
cœ
Di
un
tar
me
eti
de
ibi
cu
ut
g

mam, corpusque perflet, quàm cœlestis Regni Tui aura.

Regnum:

EJA Domine! quam gloriosum Regnum promeruit Filius Tuus nobis! Regnum quod concuti non potest, Regnum cœleste, constans, nullisque temporis vicissitudinibus subiectum! Ebr. 12.
28.
2 Tim. 4.
8.

Tibi libuit pater cœlestis Regnum gloriosum sincerè Te amantibus dare. Luc. 12.
32.
Et Filius Tuus vult, ut sui sint secum, & gloriam spectent quam ipsi Jo. 17.
14. dedisti.

Sed dilecte Pater, ut ad hoc *gloria Regnum* perveniamus, oportet primum, ut *Regnum gratiæ* hîc ad nos veniat, operatione suâ nos purificet, cœlesti indole nos imbuat, Regnum Diaboli in nobis destruat. Fac, ne unquam divinum hunc *ordinem* evertam, sed *eodem ordine*, quo Salvator meus Regnum indeptus est, eodem etiam & ego id indipisci nullo modo detractem. Hîc Regnum est *crucis*, ibi *lucis*. Moriamur cum ipso, ut Luc. 22.
29. cum ipso vivamus. Submaneamus, 2 Tim. 2.
11. ut conregnemus. Et cum ad Regnum tam gloriosum vocaveris me Domine,

- .1 *Thef.* 2. Domine, fac, ut ambulem sicut convenit, & vocationem meam divina vita, ac moribus cœlestia spirantibus, condecorare studeam!

Matt. 6. 33. Erige itaque oculos mentis meæ ad cœleste illud Regnum & illud me *primùm* fac quærere! Obversetur animo meo hæreditas illa immarcescibilis, incorrupta, incontaminata, in cœlis vincentibus reservata, ut Regna hujus seculi, terrenæ opes & honores ab amore cœlestium nunquam dimovere me valeant!

Fiat voluntas Tua:

- Rom.* 12. 2. **F** IAT voluntas Tua *bona*, voluntas *placens*, voluntas *perfecta*. Fiat voluntas Tua à me, in me & per me. Fac, ut *faciam* & *patiar* voluntatem Tuam, quando & quocunque modo Tibi libuerit. Fiat voluntas Tua, quando mortificat, fiat quando vivificat. Fiat, quando affligit, fiat quando exhilarat. Fiat, quando vulnerat, fiat quando sanat. Fiat, quando conterit, fiat, quando consolatur. Ab omnibus, in omnibus & per omnia fiat voluntas Tua sancta, & semper benedicta.

Eheu Domine! Doleo, toties totiesque petitionem hanc ore me pronuntiâsse, corde autem propriæ voluntatis pleno, ipsi contradixissè. Concede gratiam, ut plenè de me exeam, & perfectè velim quod Tu vis. Ego prodigus ille sum, qui excussio Patris regimine, propriæ voluntatis impulsu hætenus secutus est. Sufficiat verò jam præterito vitæ tempore voluntati propriæ indulgissè; 1 Pet. 4.
2, 3. vivam jam quod in carne reliquum est temporis, voluntati Dei.

Sana autem amantissime Pater meæ voluntatis intemperiem, quæ Tuæ semper reclamât. *Velle* meum Tibi quidem devovi, sed per peccatum iterum usurpavi. Quàm inquieta est propria mea voluntas, quam turbulenta, quam perversa! Et quam tranquilla est Tua voluntas, quam serena, quam sancta! Enece quæso in me bestiam hanc crudelem, *Voluntatem propriam*, quippe quæ cum omnia ad se rapiat, quæ ad Te pertinent, abominandum *sacrilegium* eo ipso committit. Rom. 2.
22.

Tua voluntas bona est Domine, mea autem perversa. Tua sancta est, mea profana. Tua meam vult sanctificationem, mea carnis desideriis, 1 Thess. 4.
3. immersa est. Tua libera est & libere

2 Tim. 2. berè agens, mea ad Diaboli libitum
 26. captiva tenetur. Da, ut Tuam voluntatem agnoscam, agnitam amem, amatam lætus perficiam!

Sicut in cælo & in terra :

EHEU Domine! Ubi est promptitudo illa animi? Ubi liber ille spiritus? Ubi principium illud spontaneum, quod ante lapsum liberè hominem movebat, & sine *coactione* ad benè agendum impellebat!

Omnia jam sunt coacta, compulsa, extorta! Hæc deplorabilis est peccati sequela. Corpus jam animam aggravat, eiq; torporem inducit. Et si vel tenue aliquod ad benè agendum desiderium persentiscam, citò tamen evanescit, nisi efficax Tua gratia me suffulciat. Languida hîc sunt omnia, debilia, tepida, infirma!

Cælites Tui è contrario, omnis peccati expertes, cum exultatione Tuam perficiunt voluntatem. Angeli Tui benedicunt Tibi, faciunt placitum Tuum, auscultantes voci verbi Tui. Prompta hîc sunt omnia! expedita! parata! Crea in me Domine cor mundum & spiritum *firmum* innova in visceribus

Pf. 103.
20.

Pf. 51.
12.

visceribus meis. Redde mihi gaudium salutis Tuæ, & spiritus promptus, liber & princeps me sustentet.

*Panem nostrum quotidianum da nobis
hodiè:*

TU Domine secundum infinitam Tuam clementiam omne vivens benedictione Tuâ imples, Tu aperis manum Tuam, & omnem creaturam foves ac pascis.

Et cum spiritus meus ex Spiritu Tuo increato derivatus sit, pabulo etiam spirituali, cœlesti & divino indiget. Non derelinques Domine opus manuum Tuarum. Pasce me Domine *PANE* vitæ, qui desuper descendit, & panis verè *super substantialis* est.

Omnia sublunaria caduca sunt, crassa & terrena, adeoque spiritum immortalem explere non possunt. *Ex eodem principio nutriendus est spiritus, ex quo natus est.* Tu Domine, qui interioris vitæ flammulam procreare in me cœpisti, eandem etiam fomentes & alas rogo. Transformet me cœlestis hic panis in ipsam divinam naturam.

Et sicut externus panis alimentum est catholicum, omnium alimentorum vires in se continens, virtutemque

N

suam

Ps. 104.
15. suam per totum corpus dispergens;
ita dilectus Salvator *PANIS* est, qui
omnia omninò interioris hominis
membra reficit & reparat, imò cor
ipsum fulcit.

Ps. 145.
15. Concede etiam gratiam, ut ipsum
panem corporis quò in hoc imperfe-
ctionis statu egeo, ex Tua manu ac-
cipiam. Averte oculos ab omni cre-
atura, & ad Te unicè converte, quip-
pe qui solus omnibus das escam
tempore suo, & quicquid vivit ex
beneplacito saturas. Fac, ut per o-
mnia etiam corporalia beneficia ad
Te omnis boni fontem transeam,
& agnoscam, à Te omne bonum in
nos conferri: Te nobis dare pluvias
& præstituta tempora fructibus per-
ferendis; Tecibo & delectatione corda
nostra implere, ut & hoc externo bo-
nitatis testimonio fiducia mea erga Te
magis magisque confirmetur, & anxietas
circa victum curæ, prorsus expellan-
tur.

Ps. 17.
14. Doce me externis beneficiis dignè
& ad Nominis Tui gloriam uti, cor-
porisque vires hinc reparatas, in Tuo
servitio consumere. Nunquam per-
mitte, ut portio mea sit in hac vita
cum illis, quorum ventrem Tu im-
ples recondito Tuo thesauro. Da,
creaturis cum timore frui, ne abusus
illarum in laqueum fiat. *Nostrum*

Nostrium:

DUM ad Te accedo Domine, fac,
 ut proximi constanter sim memor.
 Fac verò etiam, ne unquam aliorum
 bona appetam, sed secundum Aposto-
 li monitum, cum quiete operans, *meo* ^{2 Th. 3. 12.}
 pane vescar, & quælibet inordinata
 media acquirendi panem, evitem!

Quotidianum:

CUM paucis natura sit contenta
 Domine, nunquam pro crastino
 anxie me curare permitte. Sit mihi
 satis, si alimenta habeam & quibus ^{1 Tim. 6. 8.}
 tegar. Pauca ad sustentandam vitam
 sufficiunt, nulla ad luxum. Absit à
 me vana illorum cupido, qui terrenos
 thesauros coacervant, cœlestes autem
 negligunt.

Omnes terrenæ divitiæ putrescent.
 Omnia hæc vestimenta à tineis vo-
 rabuntur. Aurum & argentum o- ^{1 Jac. 5. 1, 2.}
 mne ærugine vitiabitur. Nunquam
 itaque cor meum opibus me appo-
 nere concede. Si quæ verò mihi sup-
 petunt, doce me, beneficium erga pro- ^{Ps. 62. 11.}
 ximum esse, divitem bonis operibus, ^{1 Tim. 6. 18.}
 & facilem ad impertiendum, ut hoc
 modo fundamentum bonum in po-
 sterum mihi congerens, vitam tandem
 æternam apprehendam!

Da bodie :

Matt. 6.
34.

FAC, ut contentus sim, si vel hodiè tantum victus mihi suppetat, Tibiq; futura committam. Acquiescat Fides mea in verbo promissionis : *Cra-*
stinus dies sollicitus erit de rebus suis.

Dimitte nobis debita nostra :

Pf. 130.
4.

EH E U Domine ! quot incur-
sationibus & stratagematis Sata-
næ anima mea exposita est ! Cum
quotidianæ imperfectiones mihi ad-
hæreant, quotidiana prece pro remis-
sione obtinenda opus habeo.

Multi sunt Domine, qui peccato-
rum remissionem expetunt, peccatum
autem ipsum abnegare nolunt. Mihi
Domine reatum peccato contractum
non modò remitte, sed ipsum etiam
peccatum tolle. *Apud Te est condēna-*
tio, ut in posterum reverenter colaris,
non ut novis peccatis offendaris. Fac,
ut magis sim sollicitus de removendo
ipso peccato quo Te offendi, quàm
de pœna, quam peccato promerui.

Rom. 2. 4.

Ebr. 3. 13.

Divitias bonitatis Tuæ, patientiæ
& longanimitatis, abusu Tuæ gratiæ
contemnere, me nunquam permitte
ne duritiem cordis peccati seductione
hinc mihi attraham. E contrario
largire,

largire, ut viscera misericordiæ Tuæ in novitate vitæ ambulare me faciant, & peccatum eò majori studio vitare!

Sicut & nos dimittimus debitoribus nostris.

FAC Domine, ut eundem sensum induam, qui & in Te est! Fac me *plenè & sincerè* ignoscere, quia Tu *plenè & sincerè* mihi ignoscis. Nullam unquam iram me fovere permitte, nullam vindictam meditari, ne contra meipsum orare videar.

Indue nos electos Tuos viscera misericordiæ, benignitatem, humilitatem, modestiam, patientiam, ut simus invicem benigni, misericordes, condonantes invicem, *sicut* & Tu in Christo condonasti nobis. Fac, ut misericors sim *SICUT* Tu Pater meus misericors es. Non in externis sensibus hæreat misericordia mea, sed ex ipsis visceribus proveniat. Non tantum à vindicta animus abstineat, sed *actu ipso* inimicis benefaciat.

Col. 3. 12.

Eph. 4.

32.

Luc. 6.

36.

Rom. 12.

20.

Et ne nos inducas in tentationem :

EHEU Domine! Quot tentationibus! Quot ad malum sollicitationibus circumdatum me sentio! Caro quam circumfero, ad malum me impellit; mundus extra me positus, animum vel de seipso ad mala propen-

propensum, allicit. Varia objecta vana, externis se sensibus sistentia, huc atque illuc in pectore æstuantia desideria trahunt. Et ipse adversarius, ut leo rugiens obambulat, quicquid boni in me est absorbere querens.

Ne Domine, permitte, ut tot tantisque tentationibus vincar! Gratia Tua muni cor meum, ne internus thesaurus pacis & quietis destruat! *Sensus* meos cohibe, ne vanis seculi invitamentis distracti, periculum facessant. *Phantasiam* & omnes *cogitationes* cœlesti Fidei regimini subijce, ne proprium ductum sequentes, animi tranquillitatem disturbent, & magno tentatori occasionem tentandi me, suppeditent. Internus homo Tua Gratia productus, in animâ habitat vel sponte ad malum propensâ. Anima in corpore agit, infinitis mundi distractionibus exposito. Mundus in Maligno vel ipso Diabolo jacet, ejusque suggestionibus ad mala continuè irretitur. Ehen Domine! Nisi in Tuam me suscipias protectionem, nisi divina me induas virtute, nisi Spiritus *panoptia* me circumdes, tot aperti inimicorum insultus, tot secretæ serpentis machinæ, superabunt me tandem & absorbent!

1 Pet. 5.
8.

Si

Si verò Domine tentari me permiseris, divina virtute graciosus etiam assiste. Pugna Tuipse in me, & per me, & pro me, & cum tentatione felicem exitum præsta. Fac, ut tentationibus Tuâ Providentiâ permissis, interni hominis vires corroborentur potius quam minuantur! Victoria de inimicis reportata, fortem me reddat, non temerarium. Vigilantiam spiritualem & sobrietatem animi augeat; orationem inflammet; patientiam exerceat; humilitatem promoveat; fidem ipsam confirmet; oculum mentis simplicem reddat, ut tela inimici prævideam, prævisa verò evitem. De propriis me viribus desperare faciat, ut divinas amplectar.

1 Cor. 10.
13.

Ante omnia custodias cor meum quippe ex quo *exitus vitæ* sunt. Tuipse cor meum regas, præsentia Tua protegas, luce Tua collustres, Timore Tuo circumsepas! Omnem animi torporem & desidiâ tollas, ne otiosum me inimicus apprehendat & opprimat. Ad sanctas verò occupationes & mutuas charitatis emanationes intentum me reddas, ut laqueos inimici otiosis structos, felix evadam!

Prov. 4.23

Et cum Satanas humanis actionibus, variis hominum vocationibus, studiis, educationi, conversationi, complexio-

1 Chron.

22. 1.

Jo. 13. 2.

ni denique ipsi, se immiscere nunquam non soleat, & ad mala *incitare*, imò in ipsum cor mala immittere; rogo Benigne Deus, ut omnem de me procul abigas securitatem ac somnolentiam, quæ servo Tuo sæpius surrepit. Actiones meas Spiritûs Tui moderamine gubernas; ad vocationem dignè obeundam Tuam sapientiam largire; præjudicia per educationem adhærentia & per conversationem firmata, Tuipse dele.

Complexionem denique ipsam ac naturalem temperamenti propensionem ita da introspicere, ut pericula imminencia evitem, complexionem Spiritûs Tui operationi subijciam, ut regno tenebrarum quod in ipsa furit, expulsò, divina Gratia illa imbuatur, ac Tuæ gloriæ promovendæ inferviat!

Sed libera nos à malo:

Libera nos Domine à *malo illo originali* PECCATO nimirum, ex quo omnia alia mala tanquam ex primo fonte & scaturigine promanant. Non est aliud malum Domine nisi hoc. Tolle de me peccatum, & omne malum erit sublatum. Et si vel omnia ea quæ cæca ratio mala æstimat, tollas, peccatum autem non tollas, nihil bonum erit. Nihil

Nihil malum præter peccatum. Quicquid homo peccato pollutus facit, agit, cogitat, loquitur *tantum malum* Gen. 6. 5. *est omni die*. Nihil hic bonum, sanum, integrum. Ex corrupto fonte nihil nisi corrupta fluenta proveniunt. Non colliguntur ex spinis uvæ, nec ex tribulis ficus. Oratio ipsa abominatio est & peccatum. Impuris omnia impura. Arbor putrida, & omnes fructus putridi. Ipsum *Principium* vitium est. Ipsa *vitalia* corrupta. *Essentialia* depravata. Venenum est catholicum. A planta pedis ad ipsum usq; caput non est integritas. Eheu Domine! *Quis me liberabit de corpore hujus mortis?*

Matt. 7.
16.Luc. 11.
34.

Jes. 1. 6.

Rom. 7. 24

Omnipotens Deus! Omnipotentiam Tuam infinitam ad hoc expeto. Nul- lum studium humanum, nulla ars, sci- entia nulla me liberare ab hoc malo potest! Imò omnes humani conatus, activitas omnis, studium omne quibus homo ex malo se extricare præsumit, eò altius in malum illum demergunt.

Ex profunda hac mali voragine ad Te Domine clamo! Misericordiam meam respice! Trahe me ad Filium Tuum, magnum generis humani INSTAU- RATOREM: Virtutis instauratricis & redemptricis, quæ in ipso nobis exhibita est, participem me redde!

San.

Sanguis ejus ab omni peccato me mundet! Complexionem fanet, vires languescences reparet. Sit Medicis infraetæ naturæ. Urat & secet, ut ex duris hisce mediis spes sanitatis reviviscat!

Corripiat & castiget, ut *Malum* hoc non superficiali, sed profundè inspiciam. Ut aurum me purget & *Jes. 4. 5.* spiritu exustionis ipsam mali radicem altè inhærentem, consumat. Excoquat & consolidet, ut vas gloriæ evadam, & ab omni malo tandem ereptus, in summa perfectione laudes Tuas decantem, nunc & in æternum!

Quia Tuum est regnum, & potentia, & gloria in secula:

Tuum est Regnum Domine; in hoc seculo *Gratia*, in altero verò *Gloria*. Et cum peccatum, Tuum ad se rapuerit Regnum, extrude hunc usurpatorem, & redi ad Regnum, cujus Tu ipse Dominus legitimus es & possessor.

Nec deest Tibi *Potentia* inimicum Tuum ejiciendi, Regnum ejus destruendi, vimejus infringendi. Surge Domine in potentia Tua! Aruxiliare nobis Deus salutis nostræ propter honorem Nominis Tui! Nunquam in manus inimicorum nostrorum nos trade,

de, sed *Gloriam* illam, quâ post lap- *Rom. 3. 23.*
sum jam omnes caremus, in dilecto *Jo. 17. 22.*
Filio Tuo nobis restitue, & *æternum*
nos illa exhilara. Et cum omnia Re-
gna, potentia & gloriæ hujus seculi au-
ferentur, Tua Gloria, Tuum Regnum,
Tua Potentia, in secula perdurabit.

‘Benedictus sis Jehovah, Deus *Israe-* *1 Chron.*
‘*lis* Patris nostri à seculo usque in *29. 10, 14.*
‘seculum. Tua est, O Jehovah, Ma-
‘gnitudo, & Potentia, & Gloria, &
‘Æternitas ac Majestas, imò omnia in
‘cælo & in terra. Tuum est Jeho-
‘vah Regnum, ut qui Te extollis su-
‘pra omnia in caput. Nam divitiæ
‘& gloria à facie Tua sunt, & Tu
‘dominium habes in omnia, in manu
‘Tua vis & potentia: In manu in-
‘quam Tua magnificandi & confir-
‘mandi rem quamlibet.

Amen.

SIT hæc fiducia quam habeo ad
Deum, ut credam secundum Tuam
voluntatem expetita obtenturum me
esse. Spiritum in me excites filialem,
qui indubitata in Te fiducia feratur.

Tu ipse per Spiritum Tuum ut
arrhabonem futuræ meæ hæreditatis,
obsignes quæ petii. Sit precatio mea
Tibi in Christo accepta! Tibi con- *Pf. 22. 5.*
fisi sunt majores nostri: Confisi sunt
&

& liberasti eos : Ad Te clamaverunt
& erepti sunt ; Tibi confisi sunt, nec
puduit eos. Fac, ut idem Spiritus qui
orare me docet, exauditionem etiam
gratiosè in me obsignet ! Fac me per-
sentiscere paternum Tuum & exun-
dantem affectum, ut de exauditione
certus, eò majori fervore orare, &
non ex mera consuetudine, sed ex
spiritu vere filiali *AMEN*, ut fidu-
ciæ signaculum orationi addere dis-
cam.

F I N I S.

nt
ec
ui
m
r-
n-
ne
&
ex
u-
if-